

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2024/1 LSF 69 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om gasforsyning og straffeloven (Gennemførelse af elmarkedsdirektivet og fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v.)

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2023-12235

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om gasforsyning og straffeloven¹⁾

(Gennemførelse af elmarkedsdirektivet og fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v.)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1787 af 28. december 2023, § 4 i lov nr. 640 af 11. juni 2024 og § 5 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125«: »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked, EU-Tidende, L af 26. juni 2024.«

2. I § 4 indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* En kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 1, 2. pkt.«

»*Stk. 8.* En region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 6.«

3. I § 5, *nr. 4*, indsættes efter »der er produceret på dennes lokalitet,«: »eller egenproduceret eller delt elektricitet inden for andre lokaliteter,«

4. I § 5 indsættes efter nr. 14, som nyt nummer:

»15) *Energideling*: Aktive kunders egetforbrug af vedvarende energi, som enten er:

- a) produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller
- b) hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.«

Nr. 15-30 bliver herefter nr. 16-31.

5. I § 5 indsættes efter nr. 31, som nyt nummer:

»32) *Seriel operatørmåling*: En måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af enhedens elforbrug til afregningsformål«

Nr. 32-38 bliver herefter nr. 33-40.

6. I § 6, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»En elkunde kan, ved anvendelse af seriel operatørmåling, indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer.«

7. I § 6, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om seriel operatørmåling, herunder om ansvar for måledata og måletekniske krav til enheder, der anvendes til seriel operatørmåling.«

8. I § 6 b, stk. 4, indsættes efter »dynamiske elpriskontrakter«: »og tidsbegrænsede fastpriselicitetsleveringskontrakter«.

9. I § 9, 1. pkt., indsættes efter »aktive kunder,«: »energideling,«.

10. § 19, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udstedelse og forlængelse af bevillinger til at udøve netvirksomhed, herunder om krav til ansøgninger, dokumentation og procedure for ansøgning og tildeling.«

11. I § 22, stk. 1, ændres i nr. 6 »stærkstrømsanlæg og« til: » stærkstrømsanlæg,«, i nr. 7 »år.« til: »år,«, og i nr. 8 indsættes efter »stk. 5, 1. pkt.«: »og«.

12. I § 22, stk. 1, indsættes som nr. 9:

»9) udlevere relevante data til Energistyrelsen, som netvirksomheden er i besiddelse af, til brug for udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, efter regler, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af stk. 5, 1. pkt.«

13. I § 22, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 1-6 og 8,« til: »stk. 1, nr. 1-6, 8 og 9,« og efter »om datafrisættelse,« indsættes »om udlevering af data til brug for en netmodel,«.

14. I § 22 indsættes som stk. 13:

»Stk. 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med tilslutning til det kollektive net, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sager om nettilslutning.«

15. Efter § 24 indsættes:

»§ 25. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.

Stk. 2. Ved en fleksibel tilslutningsaftale forstås et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, som indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indføddning af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.«

16. I § 28, stk. 1, indsættes som nr. 21:

»21) Udarbejde forskrifter for serielle operatørmålinger«.

17. I § 28, indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge Energinet at etablere og varetage driften af en platform til deling af energi. Platformen skal indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet, herunder sikre at den delte energi kan håndteres direkte i markedsopgørelserne.«

18. § 51 b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på det samlede beløb efter stk. 1.«

19. § 51 c, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

20. I § 51 c, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) Udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, herunder indsamling af relevante data.«

21. § 51 c, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på det samlede beløb efter stk. 1. Beløbet opkræves hos netvirksomhederne, og fordeles mellem dem i forhold til den mængde elektricitet, som er transporteret gennem netvirksomhedens net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af elektricitet i netvirksomhedernes netområder i det foregående kalenderår.«

22. I § 69, stk. 5, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Fastsættelse og justering af det fremadrettede forrentningsgrundlag, herunder ved modregning af beløb fra modtagne tilslutningsbidrag, som er ført som passiver på netvirksomhedernes regnskabsmæssige balance med henblik på periodiseret indtægtsførelse.«

Nr. 4-11 bliver herefter nr. 5-12.

23. Efter § 71 b indsættes:

»§ 72. Klima, energi- og forsyningsministeren fastsætter krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.«

24. I 72 b, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »viderefaktureres uændret til«: »elkunden på«.

25. I 72 b, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »prisnedsættelser uændret til«: »elkunderne på«.

26. I 72 c, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »forbrug«: », serielle operatørmålinger« og »på hvert enkelt aftennummer« udgår.

27. I § 72 c, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »det summerede elforbrug«: », serielle operatørmålinger«.

28. I § 72 c, stk. 6, 3. pkt., udgår »Årsafregning, periodisk slutaftenregning og« og »med årsafregningen«.

29. I § 72 d, stk. 1, 1. pkt., udgår »og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftennummer«.

30. I § 73 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »købergrupper« til: »kategorier af netbrugere«.

31. Efter § 73 b indsættes før overskriften før § 74 a:

»§ 74. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering.«

32. I § 82 b indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Prisportalen skal opfylde følgende betingelser:

- 1) Være uafhængig af alle markedsaktører og sikre, at alle elhandelsvirksomheder behandles lige i søgeresultaterne.
- 2) Det skal tydeligt angives, hvem der er indehaver af prisportalen samt den juridiske person, der forvalter og kontrollerer prisportalen, herunder hvordan den er finansieret.
- 3) Der skal fastsættes klare og objektive kriterier for, hvad sammenligningen bygger på, og disse kriterier skal offentliggøres.
- 4) Der skal anvendes et let og utvetydigt sprog.
- 5) Der skal gives præcise og ajourførte oplysninger med angivelse af tidspunktet for den seneste ajourføring.
- 6) Den skal være tilgængelig for personer med handicap ved at være opfattelig, anvendelig, forståelig og robust.
- 7) Der skal stilles en effektiv procedure til rådighed for indberetning af forkerte oplysninger om offentliggjorte elprodukter.

8) Anvendelsen af personoplysninger begrænses til at omfatte de oplysninger, der er strengt nødvendige for sammenligningen.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

33. I § 85 d, stk. 2, indsættes efter »engrosenergimarkedene«: »med senere ændringer«.

34. I § 86, stk. 1, 2. pkt., ændres »artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.,« til: »artikel 8, stk. 1, 1.-3. pkt., 5. pkt., stk. 1 a,«.

35. I § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1 og § 87 b, stk. 1, indsættes efter »engrosenergimarkedene«: »med senere ændringer«.

36. I § 87 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.« og »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1«, og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.

§ 2

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret ved lov nr. 1787 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 48, stk. 1, 2. pkt., ændres »artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.,« til: »artikel 8, stk. 1, 1.-3. pkt., 5. pkt., stk. 1a og 1b,«.

2. I § 48, stk. 1, 2. pkt., § 49 a, stk. 1, og § 49 b, stk. 1, indsættes efter »engrosenergimarkedene«: »med senere ændringer«.

3. I § 49 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.,« »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1«, og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 434 af 25. april 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1786 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 299 d, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »engrosenergimarkedene«: »med senere ændringer«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5, 7-9, 14-17 og 23-32, træder i kraft den 17. januar 2025.

Stk. 3. § 1, nr. 6, træder i kraft den. 17. juli 2026.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked, EU-Tidende 2024, L-udgaven

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Gennemførelse af elmarkedsdirektivet m.v.
 - 3.1.1. Energideling
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.1.4. Den foreslåede ordning
 - 3.1.2. Flere elaftaler under samme aftagenummer
 - 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.2.4. Den foreslåede ordning
 - 3.1.3. Priskrise
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.3.4. Den foreslåede ordning
 - 3.1.4. Ret til fastpriselektricitetskontrakt
 - 3.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.4.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.4.4. Den foreslåede ordning
 - 3.1.5. Elhandelsvirksomhedernes risikohåndtering
 - 3.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.5.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.5.4. Den foreslåede ordning
 - 3.1.6. Netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med nettilslutning
 - 3.1.6.1. Gældende ret
 - 3.1.6.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.6.4. Den foreslåede ordning
 - 3.1.7. Fleksible tilslutningsaftaler
 - 3.1.7.1. Gældende ret
 - 3.1.7.2. Elmarkedsdirektivet
 - 3.1.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.7.4. Den foreslåede ordning
 - 3.1.8. Konsekvensrettelser som følge af REMIT-forordningen

- 3.1.8.1. Gældende ret
- 3.1.8.2. REMIT-forordningen
- 3.1.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.1.8.4. Den foreslåede ordning
- 3.2. Fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v.
 - 3.2.1. Netvirksomheders bevillinger
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.2. Data til brug for en netmodel
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.3. Tilpasning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets gebyrfinansierede opgaver
 - 3.2.3.1. Gældende ret
 - 3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.4. Netvirksomheders forrentningsgrundlag
 - 3.2.4.1. Gældende ret
 - 3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.4.3. Den foreslåede ordning
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets formål er for det første at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked. Direktivet er herefter benævnt elmarkedsdirektivet. Gennemførelsen af elmarkedsdirektivet har til formål at videreudvikle elmarkedet i lyset af energikrisen i 2022 og understøtte den grønne omstilling frem mod 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet. Lovforslagets formål er for det andet at gennemføre en række nye tiltag for elnetvirksomhederne på baggrund af stemmeaftalen om robuste rammer for elnetvirksomhederne af 10. juni 2024 (herefter benævnt stemmeaftalen).

Den grønne omstilling er i vidt omfang afhængig af en omfattende elektrificering af det danske samfund. Med elmarkedsdirektivet fremmes markedsadgangen for eksempelvis operatører af ladestandere til elbiler og varmepumper, en mere effektiv anvendelse af fleksibilitet i elnettet og hurtig nettilslutning af vedvarende elproduktion samt mulighed for at dele forbrugerens overskudsenergi fra et VE-anlæg, som de ikke selv forbruger. Det sker konkret via retten til flere elaftaler under samme aftagenummer, rammer for anvendelse af fleksible nettilslutningsaftaler og mulighed for energideling. Med stemmeaftalen har

elnetvirksomhederne fået tilpasset deres økonomiske rammer til at kunne løfte de opgaver, der skal til for at kunne understøtte en effektiv og rettidig elektrificering i de kommende år. Dette sker blandt andet gennem implementeringen af et nyt grønt elektrificeringstillæg, som skal sikre, at elnetvirksomhederne kan få dækket deres meromkostninger som følge af elektrificeringen igennem et øget elforbrug.

Gennemførelsen af elmarkedsdirektivet giver for det første mulighed for at anvende målinger fra enheder i installationer bag en elforbrugers hovedmåler i nettilslutningen, som f.eks. en ladestander eller en varmepumpe, så den pågældende måling kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af forbruget til brug for en fuld afregning af elkunden. Det gør det muligt for elforbrugere at have mere end én aftale om levering af elektricitet under den samme nettilslutning. Med lovforslaget lægges der op til at placere måleransvaret hos virksomheden, der leverer elektricitet til det serielle målepunkt.

Gennemførelsen af elmarkedsdirektivet sikrer for det andet netbrugerne mulighed for at indgå midlertidige fleksible tilslutningsaftaler i situationer, hvor nettet ikke er tilstrækkelig udbygget. Lovforslaget giver desuden mulighed for at tilbyde netbrugerne permanente fleksible nettilslutningsaftaler. Samlet set vil netbrugere som eksempelvis VE-udviklere og PtX-virksomheder have mulighed for hurtig netadgang, samtidig med at rammerne vil fremme en effektiv udnyttelse af det kollektive net. På sigt vil rammerne for aftalerne kunne tage hensyn til fremtidige muligheder for en omkostningseffektiv og konkurrencepræget markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet med henblik på at sikre et sammenspil mellem instrumenterne.

Gennemførelsen af elmarkedsdirektivet giver for det tredje elforbrugerne mulighed for at dele den energi fra et VE-anlæg, som de ikke selv forbruger, og som sendes ud på det kollektive net.

Gennemførelsen af elmarkedsdirektivet indebærer endelig, at elforbrugerne får ret til at indgå en tidsbegrænset fastpriskontrakt med minimum 1 års binding, herunder på elprisen. For at begrænse risikoen for forsyningssvigt forpligtes elhandelsvirksomhederne i tillæg hertil til at anvende risikoafdækningsstrategier. Derudover medfører direktivet videre rammer for indførelse af regulerede priser under en priskrise, regler om elnetvirksomhedernes oplysningsforpligtelser i forbindelse med nettilslutningssager, om elnetvirksomheders offentliggørelse af tilgængelig kapacitet i elnettet samt en præcisering af Forsyningstilsynets mulighed for at godkende metoder som led i udvikling af nye tarifieringsmetoder, f.eks. med henblik på at fremme intelligent elforbrug.

Gennemførelsen af stemmeaftalen udfaser for det første en u hensigtsmæssighed i den eksisterende regulering, hvor elnetvirksomhederne kan opkræve forrentning af aktiver, som elforbrugere og elproducenter allerede har betalt for gennem tilslutningsbidraget. Det skal ske ved, at indtægter fra tilslutningsbidrag bogført over flere år af elnetvirksomhederne, som er modtaget siden 2018, fremadrettet bliver modregnet i elnetvirksomhedernes forrentningsgrundlag fra 2025. Tilbageførte rabatter givet til brugerne i perioden 2018-2022 fratrækkes modregningsbeløbet.

Gennemførelsen af stemmeaftalen sikrer for det andet, at elnetvirksomhedernes netbevillinger genudstedes for en ny 20-årig periode. Netbevillingerne genudstedes til eksisterende bevillingshavere fra 1. januar 2026 for en 20-årig periode. Genudstedelse af netbevillingerne vil ske på baggrund af en ansøgningsproces, og kun såfremt elnetvirksomheden fortsat kan leve op til de krav og vilkår, som gælder for tildeling af netbevillinger. Lovforslaget indeholder derfor en ny bemyndigelse til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, så netbevillingerne kan genudstedes efter nye bekendtgørelsesregler, herunder om krav, vilkår og ansøgningsproces.

Gennemførelsen af stemmeaftalen sikrer endeligt, at ansvaret for hele elektrificeringstillægget flyttes fra Forsyningstilsynet til Energistyrelsen. Derfor indeholder lovforslaget flere bestemmelser om modelgrundlaget bag de fremtidige tilpasninger af elektrificeringstillægget.

Ud over gennemførelsen af elmarkedsdirektivet og stemmeaftalen indeholder lovforslaget en justering af reglerne om elnetvirksomhedernes og Energinets gebyrfinansiering, hvor myndighedsopgaver justeres og de samlede finansieringsbeløb bliver flyttet til bekendtgørelse. Ændringen foretages for fremadrettet at kunne forbedre overholdelsen af Finansministeriets Budgetvejledning. Derudover indebærer lovforslaget en række ændringer af præciserende karakter, herunder vedrørende kommuners mulighed for at varetage egenproduktion i en situation, hvor der er opnået dispensation fra kravet om selskabsmæssig adskillelse.

2. Lovforslagets baggrund

Baggrunden for forhandlingerne om elmarkedsdirektivet er, at elektricitetsmarkederne fra efteråret 2021 til foråret 2023 var kendetegnet ved historisk høje og svingende priser. Dette skyldes hovedsagelig den høje pris på gas, der anvendes til elproduktion.

Som en reaktion på de historisk høje og svingende priser foreslog Kommissionen i sin meddelelse fra oktober 2021, *"Håndtering af stigende energipriser: en værktøjskasse for handling og støtte"*, en værktøjskasse med foranstaltninger, som Unionen og dens medlemsstater kunne anvende til at håndtere den umiddelbare indvirkning af høje energipriser på husholdninger og virksomheder, og til at styrke modstandsdygtigheden over for fremtidige prishok.

Kommissionen skitserede endvidere i sin meddelelse af 8. marts 2022, *"REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser"*, en række yderligere foranstaltninger til at styrke værktøjsskassen og reagere på stigende energipriser.

Ændringerne til elmarkedsdirektivet bygger videre på disse tiltag ved at forbedre forbrugerrettigheder og -beskyttelse, så forbrugerne får mulighed for at drage fordel af energiomstillingen, deres elafregning gøres mindre afhængig af kortsigtede prisudsving på energimarkederne, og der tages vare på risikobalancen mellem leverandører og forbrugere.

Elmarkedsdirektivet skal således øge forbrugernes modstandsdygtighed over for virkningerne af høje og svingende priser på engrosmarkedet på forbrugernes energiregninger, styrke en bredere gruppe af forbrugere, der ellers ikke har mulighed for at blive aktive kunder på grund af finansielle eller fysiske begrænsninger, samt sikre dem et bredt udvalg af elprodukter.

Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 17. januar 2025, dog med undtagelse af bestemmelserne om ret til flere elaftaler under samme aftagenummer og energideling, der først skal være gennemført i dansk ret senest den 17. juli 2026. Elmarkedsdirektivet gennemføres dels ved en ændring af lov om elforsyning i dette lovforslag, samt bestemmelser på bekendtgørelsesniveau i medfør af denne lov.

Baggrunden for stemmeaftalen om robuste rammer for elnetvirksomhedernes økonomi er, at elektrificeringen af samfundet er en helt central brik i den grønne omstilling. Flere og flere danskere skifter benzinbilen ud med en elbil, gasfyrene erstattes af varmepumper; både i de danske hjem og i fjernvarmeproduktionen, og i industrien er man gået i gang med en omfattende elektrificering. Elnettet skal forstærkes og udbygges, så det kan følge med behovet som følge af det stigende elforbrug, hvilket forudsætter store investeringer for elnetvirksomhederne, der ejer og driver eldistributionsnettet.

Derfor blev partierne bag stemmeaftalen om En effektiv og fremtidssikret elinfrastruktur til understøttelse af den grønne omstilling og elektrificeringen af 21. juni 2021 blandt andet enige om, at indtægtsrammerne i den økonomiske regulering af elnetvirksomhederne skulle justeres for at kunne håndtere det stigende elforbrug. Som opfølgning på stemmeaftalen fra 2021 er der indgået en ny stemmeaftale om robuste rammer for elnetvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024. Aftalens tiltag skal sikre, at elnetvirksomhederne får rammerne og den økonomiske robusthed til at kunne løfte de opgaver, der skal til for at

kunne understøtte en effektiv og rettidig elektrificering i de kommende år. Den tilpassede regulering af elnetvirksomhederne skal sikre en forstærkning og udbygning af eldistributionsnettet og hurtig tilslutning af nyt elforbrug. Samtidig skal reguleringen sikre, at elnetvirksomhederne fortsat har stærke incitamenter til effektiv drift.

Dette lovforslag udmønter visse dele af stemmeaftalen, herunder overkompensation i forbindelse med forrentning af periodiserede tilslutningsbidrag, elnetvirksomhedernes netbevillinger fra 2026 og det nye elektrificeringstillæg specifikt vedrørende videreudviklingen af Energistyrelsens netmodel. Derudover foretages justering af reglerne om elnetvirksomhedernes og Energinets gebyrfinansiering, hvor myndighedsopgaver justeres og de samlede finansieringsbeløb flyttes fra Elforsyningsloven til bekendtgørelse.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Gennemførelse af elmarkedsdirektivet m.v.

3.1.1. Energideling

3.1.1.1. Gældende ret

Muligheden for aktive kunder til at foranstalte deling af energi via det kollektive net uden oprettelse af en juridisk person i form af et borgerenergi- eller VE-fællesskab er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Aktive kunders mulighed for at dele energi er derfor ikke reguleret i elforsyningsloven.

Energideling omfatter muligheden for at dele energi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed kan sendes ud på det kollektive net. Den elektricitet som den aktive kunde ikke selv forbruger kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen.

Efter gældende ret er muligheden for at foranstalte deling af elektricitet via det kollektive net begrænset til borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber. Disse fællesskaber er reguleret i bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og forholdet mellem VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og elhandelsvirksomheder og kollektive elforsyningsvirksomheder (bekendtgørelse om energifællesskaber).

Bekendtgørelsen om energifællesskaber implementerer hhv. artikel 16 om borgerenergifællesskaber i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU og artikel 22 om VE-fællesskaber i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

Borgerenergi- og VE-fællesskaber er juridiske enheder, der i medfør af § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om energifællesskaber, inden for VE-fællesskabet og borgerenergifællesskabet, via det kollektive net kan foranstalte deling af elektricitet, der produceres på de af VE-fællesskabet og borgerenergifællesskabet ejede elproduktionsanlæg, eller på elproduktionsanlæg ejet af deltagere eller kapitalejere, i VE-fællesskabet og borgerenergifællesskabet.

Selve delingen af elektricitet i borgerenergi- eller VE-fællesskabet skal foranstalles gennem en aftale om levering af elektricitet med en elhandelsvirksomhed, jf. § 13, stk. 1, i bekendtgørelsen om energifællesskaber. Borgerenergi eller VE-fællesskabet kan dog vælge selv at udfylde rollen som elhandelsvirksomhed. Elhandelsvirksomheden varetager fordeling og modregning mellem borgerenergi- og VE-fællesskabets deltagere eller kapitalejere ud fra fællesskabets anmodning. Elhandelsvirksomheden skal ligeledes stå for leveringen af elektricitet, hvis den delte elektricitet ikke fuldt ud dækker elektricitetsforbruget for

deltagerne eller kapitalejerne i borgerenergifællesskabet. Der vil således altid være tilknyttet en elhandelsvirksomhed til et borgerenergi- eller VE-fællesskab.

Det er ikke defineret i hverken elforsyningsloven, bekendtgørelse om energifællesskaber eller elmarkedsdirektivet fra 2019, hvad der præcist skal forstås med deling af elektricitet. Det følger dog af præambelbetragtning 46 i elmarkedsdirektivet fra 2019, at borgerenergifællesskaber ikke bør pålægges reguleringsmæssige restriktioner, når de anvender eksisterende eller fremtidig informations- og kommunikationsteknologi til deling af elektricitet fra produktionsanlæg inden for borgerenergifællesskabet mellem deres medlemmer eller partshavere baseret på markedsprincipper, f.eks. ved at modregne energikomponenten for medlemmer eller partshavere, der anvender den produktion, der er tilgængelig inden for fællesskabet, selv hvis det foregår over det offentlige net, forudsat at begge målepunkter tilhører fællesskabet. Med deling af elektricitet kan medlemmerne eller partshaverne forsynes med elektricitet fra produktionsanlægene inden for fællesskabet uden at være i direkte fysisk nærhed af produktionsanlægget og uden at være bag et fælles målepunkt. Hvis der deles elektricitet, bør delingen ikke berøre opkrævningen af netgebyrer, -tariffer eller afgifter i forbindelse med elektricitetsstrømme.

3.1.1.2. Elmarkedsdirektivet

Med ændringen til elmarkedsdirektivet introduceret en ret for husstande, små- og mellemstore virksomheder samt offentlige organer, til at deltage i energideling som aktive kunder.

Energideling er defineret i artikel 2, nr. 10 a, i direktivet, som aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er a) produceret eller lagret uden for området eller på fælles områder af et anlæg, som de ejer, leaser eller lejer helt eller delvis, eller b) hvis rettigheder er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde mod et vederlag eller gratis.

Det følger af præambelbetragtning 22, at ”Energideling kan skabe modstandsdygtighed over for virkningerne af høje og svingende engrospriser på forbrugernes energiregninger, øger indflydelsen hos en bredere gruppe af forbrugere, der ellers ikke har mulighed for at blive aktive kunder på grund af finansielle eller fysiske begrænsninger, såsom sårbare kunder eller kunder, der er berørt af energifattigdom, og fører til en øget udbredelse af vedvarende energi ved at tiltrække yderligere private kapitalinvesteringer og diversificere mulighederne for betaling. Gennem integrationen af passende prissignaler og lageranlæg kan deling af elektricitet bidrage til at skabe grundlaget for at udnytte mindre forbrugeres fleksibilitetspotentiale”.

Det følger af præambelbetragtning 24, at ”Energideling operationaliserer det kollektive forbrug af egenproduceret eller lagret elektricitet, der indføres i det kollektive net af mere end én aktiv kunde, der handler i fællesskab. Medlemsstaterne bør etablere en passende IT-infrastruktur, der giver mulighed for administrativ matchning inden for en bestemt tidsramme af kundens samlede målte forbrug med den egenproducerede eller lagrede vedvarende energi, som fratrækkes det samlede forbrug med henblik på at beregne energikomponenten på den energiregning, som leverandøren udsteder, og dermed reducere kundens regning. ”

Det følger endvidere af præambelbetragtningen, at ”Aktive kunder, der er involveret i energideling, er økonomisk ansvarlige for de ubalancer, som de skaber, uden at dette berører aktive kunders mulighed for at uddelegere deres balanceansvar til andre markedsdeltagere. Alle forbrugerrettigheder og -forpligtelser i direktiv (EU) 2019/944 gælder for slutkunder, der er involveret i energidelingsordninger. Husholdninger med en installeret kapacitet på op til 10,8 kW for husholdninger i enfamiliehuse og op til 50 kW for boligejendomme bør dog ikke være forpligtet til at opfylde leverandørforpligtelserne. Medlemsstaterne bør kunne justere disse tærskler for at afspejle nationale forhold op til 30 kW for husholdninger i enfamiliehuse og til mellem 40 kW og 100 kW for boligejendomme. ”

De bestemmelser, der skal implementeres, er følgende:

Artikel 15 a, stk. 1, giver alle husstande, små virksomheder og mellemstore virksomheder, offentlige organer og, hvis en medlemsstat har besluttet det, andre kategorier af slutkunder ret til at deltage i energideling som aktive kunder på en ikkeforskelsbehandlende måde inden for samme budområde eller et mere begrænset geografisk område som fastsat af den pågældende medlemsstat.

Artikel 15 a, stk. 2, angiver, at aktive kunder har ret til at dele vedvarende energi mellem sig selv baseret på private aftaler eller gennem en retlig enhed. Deltagelse i energideling må ikke udgøre den primære forretnings- eller erhvervsmæssige aktivitet for aktive kunder, der deltager i energideling. Det indebærer, at aktiviteten med at dele energi ikke kan være den primære måde, hvorpå disse kunder driver deres forretning eller professionelle aktiviteter.

Artikel 15 a, stk. 3, indeholder regler om muligheden for aktive kunder til at udpege en energidelingsorganisator, der kan bistå med løsningen af forskellige opgaver i forbindelse med energidelingen. Det kan bl.a. være indgåelse af kontrakter med og fakturere aktive kunder, der deltager i energideling og yde støtte til forvaltning og balancering af fleksibelt forbrug bag måleren. Direktivet tildeler medlemsstaten en vis fleksibilitet ift. at udvikle rammerne for energidelingsorganisatoren.

Artikel 15 a, stk. 4, fastsætter en række rettigheder for aktive kunder, der deltager i energideling. Aktive kunder, der deltager i energideling har bl.a. ret til at få den delte elektricitet, der fødes ind i nettet, fratrukket deres samlede målte forbrug inden for en tidsramme, der ikke er længere end ubalanceafregningen. Energidelingen berører ikke betalingen af hverken skatter, afgifter eller tariffer. Aktive kunder, der deltager i energideling, skal desuden sikres at kunne drage fordel af alle forbrugerrettigheder og -forpligtelser som slutkunder i henhold til direktivet. I tilfælde af en konflikt i forbindelse med en energidelingsaftale, skal aktive kunder have adgang til udenretslig tvistbilæggelse med andre deltagere i energidelingsaftalen.

Husholdningsforbrugere, der deltager i energideling, er undtaget fra de forpligtelser, der pålægges elhandelsvirksomheder, såfremt energien deles mellem husstande med en installeret kapacitet på op til 10,8 kW for enfamiliehuse og op til 50 kW for boligejendomme. Der er nationalt mulighed for at udvide grænserne, dog inden for de grænser, der er fastsat i direktivet.

Aktive kunder, der deltager i energideling, skal ligeledes have adgang til skabeloner på kontrakter med rimelige og gennemsigtige betingelser for energidelingsaftaler.

Artikel 15 a, stk. 5, indeholder regler for den situation, at en medlemsstat muliggør energideling for større forbrugere end små- og mellemstore virksomheder. Størrelsen på den installerede kapacitet er i disse tilfælde begrænset til maksimalt 6 MW. Derudover skal energidelingen finde sted inden for et lokalt eller begrænset geografisk område som defineret af den pågældende medlemsstat.

Artikel 15 a, stk. 6, fastsætter en række opgaver til transmissions- eller distributionsoperatøren eller andre udpegede organer. Det vedrører bl.a. at overvåge, indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante slutkunder og markedsdeltagere. Der fastsættes ligeledes krav til implementering af passende IT-systemer, der kan modtage information om relevante målepunkter, ændringer i placering og deltagelse og om nødvendigt, validere beregningsmetoder på en klar, gennemsigtig og rettidig måde.

3.1.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at reguleringens tekniske karakter og hensynet til at fremme smidighed i reguleringen indebærer, at artikel 15 a i direktivet, mest hensigtsmæssigt gennemføres ved bekendtgørelse

udstedt med hjemmel i en bestemmelse, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om energideling.

Ministeriet vurderer, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse skal afgrænses af direktivets bestemmelser om energideling. Bemyndigelsen kan, inden for direktivets rammer om energideling, anvendes til at fastsætte regler om alle forhold, der er nødvendige for at sikre, at energideling kan gennemføres.

Ministeriet vurderer, endvidere at klima-, energi- og forsyningsministeren bør kunne forpligte elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder i forbindelse med fastsættelsen af regler om energideling. Disse aktører vil som udgangspunkt kun kunne forpligtes, i det omfang elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling gør det nødvendigt.

Det er ministeriets vurdering, at Energinets Datahub og fjernaflæste elmålere gør det muligt at gennemføre elmarkedsdirektivets ret til energideling via en ny energidelingsplatform, som anvender data fra Datahub.

Energideling er muligheden for at dele energi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed sendes ud på det kollektive net. Den elektricitet, som den aktive kunder ikke selv forbruger, kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen.

Ministeriet vurderer, at en sådan energidelingsplatform vil kunne etableres og drives af Energinet, idet platformen vil bygge på data fra Datahub, der allerede drives af Energinet og udgør et centralt omdrejningspunkt for elmarkedet. Der vurderes således at være en række synergieffekter og administrative hensyn ved at lade Energinet stå for denne opgave fremfor netvirksomhederne eller andre udpegede organer, som direktivet giver mulighed for.

Med en delingsplatform vil selve delingen af energi ikke blive begrænset af, som det er tilfældet med borgerenergi- eller VE-fællesskabet, at delingen af energi skal foranstalles gennem en aftale om levering af elektricitet med en elhandelsvirksomhed. Dette har efter ministeriets vurdering hidtil udgjort en barriere for delingen af energi i borgerenergi- og VE-fællesskaber, og dermed udviklingen af energifællesskaber. Ministeriet bemærker i den sammenhæng, at det følger af præambelbetragtningerne til direktivet, at borgerenergi- og VE-fællesskaber vil kunne dele elektricitet, der er genereret fra anlæg, de ejer fuldt ud, med deres medlemmer. Ministeriet bemærker dog, at der er tale om forskellige ordninger, der hverken er gensidigt afhængige eller udelukker hinanden. Energideling vedrører udelukkende fysisk deling, mens deling inden for rammerne af et energifællesskab også kan have en finansiell karakter. Energifællesskaber har desuden mulighed for at beskæftige sig med produktion med henblik på at gøre det tilgængeligt i markedet.

Der vil derfor efter ministeriets vurdering være et relevant anvendelsesområde for både energideling og energifællesskaber. Ministeriet ser dog ikke noget til hinder for, at energifællesskaber kan benytte sig af de delingsværktøjer, der skal udvikles.

Energinets Datahub er en centraliseret IT-platform i Danmark, der fungerer som et fælles data- og informationsudvekslingshub for energisektoren. Datahub er designet til at håndtere og koordinere data relateret til energimarkedet. Formålet med Datahub er at effektivisere og optimere data og processer mellem aktører i energisektoren, herunder danne grundlaget for afregningen i markedet. Energinets Datahub spiller dermed en central rolle i at støtte den grønne omstilling og integrere vedvarende energikilder ved at lette håndteringen af komplekse datastrømme og processer i energimarkedet.

Danmark har som led i implementeringen af EU's 3. liberaliseringspakke af elmarkedet ved udgangen

af 2020 gennemført en fuld udrulning af fjernaflæste elmålere. Netvirksomhederne indsender måledata til Datahub, der giver forbrugerne og elhandelsvirksomhederne detaljerede data om elforbruget og giver forbrugerne mulighed for at følge deres elforbrug. Netvirksomhederne skal sikre, at alle elmålere, der idriftsættes hos slutbrugere til at måle den elektricitet, der transporteres i netvirksomhedens net, er fjernaflæste.

Det er ministeriets vurdering, at elmarkedsforordningens artikel 5 om balanceansvar fastsætter en grænse for, hvad der kan deles. Aktive kunder, der deltager i energideling, er således ansvarlige for ubalancer, som de forårsager. I medfør af forordningen skal alt energi, der flyder på nettet, balanceres. Det indebærer, at det kun er energi, der måles af netvirksomhedens fjernaflæste måler i nettilslutningen, der kan indgå i energidelingen. Eventuelle opgørelser af producerede mængder inde i en installation, men som ikke er tilgængeligt på nettet, kan dermed ikke deles.

Det er ministeriets vurdering, at dette indebærer, at energien fra et VE-anlæg kan forbruges af en anden forbruger inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen, hvilket vil sige 15 minutter. I medfør af artikel 53, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2195 af 23. november 2017 om fastsættelse af retningslinjer for balancering af elektricitet, skal alle transmissionssystemoperatører afregne ubalancer på 15 minutter i alle balanceområder. Energinet overgik til 15 minutters balanceafregning den 22. maj 2023.

Det er ministeriets vurdering, at elproducerende anlæg, der er omfattet af pristillæg i medfør af lov fremme af vedvarende energi, kan indgå i energidelingen. Den energi, der indgår i energidelingen, vil dog ikke kunne danne grundlag for et pristillæg. En aktiv kunde, der indgår i energideling, kan således alene modtage pristillæg på baggrund af den elektricitet, der gøres tilgængelig på markedet. Det er ligeledes ministeriets vurdering, at aftagepligten i § 52, i lov om fremme af vedvarende energi, ikke er til hinder for, at et anlæg kan dele overskudsproduktionen. Salgssummen vil dog ikke indeholde den delte energi.

Det er ministeriets vurdering, at den energi, der indgår i energidelingen, pålægges de til enhver tid gældende tariffer og elafgifter mv. Det vil sige, at opkrævningen af tariffer og elafgift fortsat skal opkræves hos de delende parter baseret på udvekslingen med det kollektive net. Dette omfatter også elkunder med årsbaseret nettoafregning eller anden nettoafregning med afgiftsmæssig fordele.

De kollektive elforsyningsvirksomheder kan dog udvikle tarifmetoder, som fx lokal kollektiv tarifiering, der tager hensyn til, at energien deles, jf. elforsyningslovens § 73. I medfør af elforsyningslovens § 73, skal de kollektive elforsyningsvirksomheder bl.a. prisfastsætte deres ydelser efter hvilke omkostninger, som de enkelte kategorier af netbrugere giver anledning til i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet.

Ministeriet bemærker, at direktivet tildeler medlemsstaten en vis fleksibilitet ift. at udvikle rammerne for energidelingsorganisatoren. Den konkrete rolle for energidelingsorganisator på elmarkedet vil således afhænge af, hvordan reglerne om energideling gennemføres. Det er ministeriets vurdering, at rollen som energidelingsorganisator især vil blive løftet af elhandelsvirksomheder i tillæg til deres øvrige ydelser, herunder som aggregator og levering af elektricitet til serielle operatørmålepunkter. Energideling og levering af elektricitet til serielle operatørmålepunkter vil således give nye muligheder for både elhandelsvirksomheder og elkunderne. Det er dog ikke hensigten, at der bliver tale om en ny markedsaktør, der kan indgå i engros- og balanceafregningen, medmindre energidelingsorganisatoren også er elhandelsvirksomhed.

Ministeriet bemærker, at det følger af direktivet, at medlemsstaterne skal sikre, at transmissions- eller distributionsoperatøren eller andre udpegede organer overvåger, indsamler, validerer og kommunikerer måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante slutkunder og markedsdeltagere. Direktivet fastsætter ligeledes krav til implementering af passende IT-systemer, der kan modtage information om

relevante målepunkter, ændringer i placering og deltagelse og om nødvendigt, validere beregningsmetoder på en klar, gennemsigtig og rettidig måde. Det følger endvidere af direktivet, at medlemsstaten bør etablere den passende it-infrastruktur for at muliggøre administrativ matching inden for en bestemt tidsramme af kundens samlede målte forbrug med egenproduceret eller lagret vedvarende energi, der trækkes fra det samlede forbrug med henblik på at beregne energikomponenten af energiregningen, udstedt af kundens leverandør, og dermed reducere kundens regning.

Ministeriets vurderer derfor, at det til brug for energideling er hensigtsmæssigt, at der gives hjemmel til, at der kan etableres en energidelingsplatform. Ministeriet vurderer, at energidelingsplatformen i den situation mest hensigtsmæssigt vil skulle etableres og drives af Energinet, idet platformen vil bygge på data fra Datahub, der allerede drives af Energinet. Der vurderes således at være en række synergieffekter ved at lade Energinet stå for at overvåge, indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante slutkunder og markedsdeltagere. En energidelingsplatform gør det ligeledes muligt at håndtere energideling direkte i markedsopgørelserne, som opgøres af Energinet. Dette sikrer en enkel adgang for aktive kunder til at få den delte elektricitet, der indføres i nettet, fratrukket deres samlede aflæste forbrug inden for et tidsrum, der ikke er længere end perioden for afregning af ubalancer. Med Datahub som udgangspunkt sikres en effektiv og sikker adgang til og udveksling af data samt databeskyttelse og datasikkerhed i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 23, stk. 2, 1. pkt.

Ministeriet bemærker, at § 28, stk. 1, nr. 13, i lov om elforsyning, angiver det som en del af Energinets opgaver at udarbejde forskrifter som er nødvendige for elmarkedets funktion, herunder forskrifter om aktørernes pligter og rettigheder. Det er ministeriets vurdering, at dette også kan omfatte energideling, når der bliver fastsat regler herom. Forskrifter udarbejdes i et samarbejde med relevante aktører og metode godkendes Forsyningstilsynet, inden disse kan anvendes. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør § 28, stk. 2, i elforsyningsloven, fastsætte nærmere regler om indholdet og udførelsen af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af ovenstående bestemmelse, herunder om proceduren for udarbejdelse og godkendelse af forskrifter. Det forventes, at Energinet vil foretage de nødvendige ændringer til Energinets forskrifter med henblik på at muliggøre energideling, herunder sikre at alle markedsopgørelser beregnes korrekt. Bemyndigelsen i § 28, stk. 2, i elforsyningsloven, vil således kunne komme i anvendelse i det omfang, som det er nødvendigt til at fastsætte nærmere regler om indholdet af Energinets forskrifter for energideling, herunder om processen for udarbejdelsen af disse.

Ministeriet bemærker, at aktive kunder ikke kan begrænses i valg af elhandelsvirksomhed eller elprodukt, når der deles energi. Det vil sige, at det skal være muligt for aktive kunder at dele energi på tværs af forskellige elhandelsvirksomheder, herunder implicit også på tværs af balanceansvarlige aktører. Aktive kunder, der deltager i energideling, vil som udgangspunkt være omfattet af den forbrugerbeskyttelse, der følger af elmarkedsdirektivet.

Det følger dog af direktivets artikel 15 a, stk. 4, litra c, at aktive kunder ikke er forpligtet til at efterkomme de krav, der stilles til elhandelsvirksomheder, såfremt energien deles mellem enfamiliehuse med en installeret kapacitet op til 10,8 kW og op til 50 kW for boligejendomme. Det er muligt at øge grænsen for enfamiliehuse til 30 kW og boligejendomme til 100 kW.

Det er ministeriets vurdering, at dette indebærer, at aftaler om energideling mellem aktive kunder, der er husholdningsforbrugere, kun vil være omfattet af de almindelige obligations- og aftaleretlige regler, medmindre de aktive kunder vælger en energidelingsorganisator til at stå for energidelingen. Energidelingsorganisatoren vil være underlagt elmarkedsdirektivets artikel 10 om grundlæggende kontraktlige rettigheder, artikel 12 om ret til at skifte og skifterelaterede gebyrer samt artikel 18 om regninger og faktureringsoplysninger. Energidelingsorganisatoren vil ligeledes være underlagt den almindelige for-

brugerbeskyttende lovgivning. Ønsker de aktive kunder således en øget grad af forbrugerbeskyttelse i forbindelse med energideling, har de mulighed for at tilknytte en Energidelingsorganisator, som ofte også vil være elhandelsvirksomhed.

For at understøtte aktive kunders mulighed for energideling, især når der ikke anvendes en energidelingsorganisator, følger det af artikel 15 a, stk. 4, litra d, at de skal have adgang til frivillige kontraktskabeloner med rimelige og gennemsigtige vilkår for energideling. Dette skal bl.a. afhjælpe, at direktivets forbrugerbeskyttende regler som udgangspunkt ikke finder anvendelse mellem aktive kunder, der deltager i energideling. Det er ministeriets vurdering, at kontraktskabelonerne skal udarbejdes i samarbejde med markedets aktører, herunder relevante interesseorganisationer. Ministeriet vil tage initiativ til dette arbejde.

Ministeriet bemærker, at såfremt en aktiv kunde, der er en virksomhed, påbegynder deling af elektricitet, vil den aktive kunde kunne blive omfattet af elforsyningslovens definition af elhandelsvirksomhed, idet der potentielt sælges elektricitet til en, der er omfattet af et aftagenummer, jf. § 5, nr. 12, i elforsyningsloven. Dette indebærer, at den aktive kunde vil blive omfattet af elforsyningslovens leveringspligt, jf. § 6 b, stk. 1. Leveringspligten indebærer, at en elhandelsvirksomhed, på anmodning og mod betaling, skal levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder sine elprodukter.

Det er ministeriets vurdering, at det er uhensigtsmæssigt, at aktive kunder risikerer at blive omfattet af elforsyningslovens leveringspligt, såfremt de deltager i energideling. Ministeriet bemærker i den forbindelse, at elforsyningsloven allerede indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om undtagelser fra leveringspligten. Bemyndigelsen er bl.a. blevet anvendt for at sikre en implementering af elmarkedsdirektivets bestemmelser om borgerenergi- og VE-fællesskaber, der kan foranstalte deling af energi via en elhandelsvirksomhed. Det er således ministeriets vurdering, at der skal laves en undtagelse fra leveringspligten ift. energideling tilsvarende den, der gælder for borgerenergi- og VE-fællesskaber.

3.1.1.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil for det første indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om energideling og som led heri fastsætte forpligtelser for elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder. Bemyndigelsen vil, inden for direktivets rammer om energideling, kunne anvendes til at fastsætte regler om alle forhold, der er nødvendige for at sikre, at energideling kan gennemføres.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at der vil blive fastsat regler, der vil sikre gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 15 a. Den foreslåede bemyndigelse vil derfor indebære, at der fastsættes regler om, energi fra et VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger og som dermed sendes ud på det kollektive net, kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen. Delingen indebærer en ret til at få den delte elektricitet, der fødes ind i nettet, fratrasket det samlede målte forbrug. Delingen vedrører alene energikomponenten på energiregningen. Delt energi pålægges således altid de til enhver tid gældende tariffer, skatter og elafgifter. Det vil sige, at opkrævningen af tariffer, skatter og elafgift fortsat skal opkræves hos de delende parter af de elhandelsvirksomheder, der er registreret på de målepunkter, der indgår i energidelingen.

Energideling kan derfor have indflydelse på, hvor meget energi der handles i elmarkedet. Det skyldes, at den energi, der indgår i energidelingen, ikke indgår i den balanceafregningen, som opgøres af Energi-net. Da energideling går uden om elmarkederne, vil energideling dermed kunne fjerne noget likviditet fra Day Ahead og Intraday markederne. Den øgede elektrificering af samfundet, øger dog likviditeten

i de selvsamme markeder. Energidelingen forventes derfor ikke vil få nogen væsentlig betydning for engrosmarkederne.

Den foreslåede ordning vil for det andet indebære, at ministeren kan pålægge Energinet at etablere og drive en platform, der kan håndtere energideling mellem aktive kunder. Formålet med bestemmelsen er at forankre direktivets opgaver med at overvåge, indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante aktive kunder og markedsdeltagere hos Energinet. Den foreslåede løsning vil indebære, at direktivets krav til implementering af passende IT-systemer, der kan modtage information om relevante målepunkter, ændringer i placering og deltagelse og om nødvendigt, validere beregningsmetoder på en klar, gennemsigtig og rettidig måde kan gennemføres.

For nærmere om energideling henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, nr. 9 og nr. 17, og bemærkningerne hertil.

3.1.2. Flere elaftaler under samme aftagenummer

3.1.2.1. Gældende ret

I dag afregnes en elkunde typisk via en enkelt elhandelsvirksomhed for det samlede forbrug på baggrund af netvirksomhedens måling i nettilslutningen. En elkunde kan i medfør af elforsyningslovens § 6, stk.1, 2. pkt., frit vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt.

Der er dog efter gældende ret ikke noget til hinder for, at en elkunde kan have flere aftaler om levering af elektricitet på samme tid på et enkelt tilslutningspunkt. Det er imidlertid en forudsætning, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret.

I medfør af den gældende branchevejledning fra Green Power Denmark, der er taget til efterretning af Forsyningstilsynet, om netselskabets bestemmelser for tilslutning til og brug af distributionsnettet, kan netvirksomhederne opsætte serielt forbudne fjernaflæste elmålere, som hver etableres med et selvstændigt aftagenummer. Ved serielt forbundne fjernaflæste målere baserer netvirksomheden sin måling af den foranliggende elkundes forbrug af elektricitet på den residual, der fremkommer ved at fratrække den eller de bagvedliggende fjernaflæste måleres værdier fra den foranliggende fjernaflæste elmålers værdi. Der kan frit vælges elhandelsvirksomhed på den serielt forbudne fjernaflæste elmåler.

En elkunde, der er husholdningsforbruger, er desuden omfattet af elforsyningslovens § 6 b, stk. 1, om leveringspligt. Leveringspligten indebærer, at en elhandelsvirksomhed, på anmodning og mod betaling, skal levere elektricitet til husholdningsforbrugere inden for de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder sine elprodukter. Dermed forhindres det, at elhandelsvirksomheder inden for et netområde kan undlade at levere elektricitet til bestemte husholdningsforbrugere eller områder.

Leveringspligten er udtryk for en fravigelse af den almindelige aftaleret og indebærer, at elhandelsvirksomheden ikke kan opsigte aftalen med en husholdningsforbruger. Den sætter ligeledes en begrænsning for elhandelsvirksomhedens muligheder for at ophæve aftalen i tilfælde af husholdningsforbrugers misligholdelse. En elhandelsvirksomhed mulighed for at ophæve en aftale om levering af elektricitet er reguleret i bekendtgørelse om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder.

3.1.2.2. Elmarkedsdirektivet

Med ændringen til elmarkedsdirektivet introduceres en ret for elkunder til at have mere end én elaftale på samme tid, og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte

tilslutningspunkt. Retten til at have flere elaftaler på samme tid er således ikke, som elmarkedsdirektivet fra 2019, betinget af, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret.

Det følger af præambelbetragtning 19, at ”forbrugerne bør kunne vælge den leverandør, der tilbyder dem den pris og den service, der bedst opfylder deres behov. Fremskridt inden for måler- og fordelingsmåler teknologi kombineret med informations- og kommunikationsteknologi gør det teknisk muligt at have flere leverandører til et enkelt sted. Kunderne bør kunne vælge en særskilt leverandør, navnlig for elektricitet til drift af apparater såsom varmepumper eller elektriske køretøjer, der har et særligt højt forbrug, eller som også automatisk kan flytte deres elforbrug som reaktion på prissignaler. Med henblik herpå bør kunderne have mulighed for at få mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt for deres lokalitet, således at forskellige apparater kan måles og forsynes særskilt. Målepunkter bør adskilles klart fra hinanden og bør være i overensstemmelse med gældende tekniske forskrifter.”

Det følger endvidere af præambelbetragtning 19, at ”ved at muliggøre anvendelsen af særlige måleløsninger, der er forbundet med eller indbygget i apparater med fleksibelt og kontrollerbart forbrug, kan slutkunder desuden deltage i andre incitamentsbaserede ordninger for fleksibelt elforbrug, der leverer fleksibilitetsydelser på elektricitetsmarkedet og til transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører. Generelt bør sådanne ordninger være compatible med energideling og bør bidrage til øget udbredelse af fleksibelt elforbrug og til forbrugerindflydelse, således at kunder får mere kontrol over deres energiforbrug og energiregninger, samtidig med at elektricitetssystemet får yderligere fleksibilitet med henblik på at håndtere udsving i udbud og efterspørgsel.”

Artikel 4, indebærer, at medlemsstaterne sikrer, at alle kunder frit kan købe elektricitet fra leverandører efter eget valg. Medlemsstaterne sikrer, at alle kunder kan have mere end én elektricitetsleveringskontrakt eller energidelingsaftale på samme tid, og at kunderne til dette formål har ret til at have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt for deres lokalitet. Hvis det er teknisk muligt, kan intelligente målersystemer, der er indført i overensstemmelse med artikel 19, anvendes til at give kunderne mulighed for at have mere end én elektricitetsleveringskontrakt eller mere end én energidelingsaftale samtidig.

3.1.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Ministeriet bemærker, at retten for en elkunde til at have flere aftaler om levering af elektricitet på samme tid allerede eksisterer med elmarkedsdirektivet fra 2019.

Det nye med ændringsdirektivet er, at det ikke længere er en forudsætning for at kunne udøve retten til flere elhandelsvirksomheder, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter er etableret. En elkunde får således en ret til at have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt. En løsning, hvor der fx etableres en separat tilslutning med et selvstændigt aftagenummer vil således efter ministeriets vurdering ikke være tilstrækkelig til at sikre direktivets gennemførelse. Det er derfor efter ministeriets vurdering et behov for gennemførelse i dansk ret.

Det er ministeriets vurdering, at retten for en elkunde til at have mere end én aftale om levering af elektricitet eller energideling på samme tid, og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt, skal muliggøres ved at nyttiggøre operatørmålinger fra fx varmepumper eller ladestandere til elbiler direkte i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Operatørmålingerne skal således indgå i engrosafregningen på helt almindelig vis og danne grundlag for en fuld afregning af elkunden.

Det er ministeriets vurdering, at denne nyttiggørelse kan bidrage til øget udbredelse af fleksibelt elforbrug

og til forbrugerindflydelse, således at elkunder får mere kontrol over deres energiforbrug og energiregninger, samtidig med at elektricitetssystemet får yderligere fleksibilitet med henblik på at håndtere udsving i udbud og efterspørgsel.

Det er ministeriets vurdering, at den manglende mulighed for at kunne indgå produktmålrettede elaftaler samt formaliserede muligheder for at følge med i forbrug bag hovedmåleren, kan udgøre en barriere for forbrugerne ift. at levere forbrugsfleksibilitet. Elektrificeringen stiller stadig større krav til elsystemet, og forbrugsfleksibilitet er et værktøj, som på sigt kan mindske behovet for udbygning og forstærkning af nettet. Et øget udbud af fleksibilitet vil både være til gavn for forsyningssikkerheden og i sidste ende til gavn for forbrugeren i form af potentielt lavere tariffer.

Seriel operatørmåling er en metode til at kunne udskille en delmængde af det samlede forbrug. Målinger fra én enhed eller i forbindelse med en enhed i installationen bag elkundens aftennummer, vil sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen, kunne indgå i en seriel måling, der gør det muligt at opgøre forbrug og balanceansvar særskilt på aftennummeret og de serielle operatørmålepunkter, der hver for sig kan danne grundlag for en fuld afregning af elkunden. Omkostninger til ubalancer forårsaget af forbruget på serielle operatørmålepunkter, afholdes af den, som forårsager ubalancen.

Den serielle operatørmåling skal kunne danne grundlag for en fuld afregning af elkunden, dvs. levering af elektricitet, net- og systemydelser, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Dette gør det muligt for elkunden at tilknytte flere elhandelsvirksomheder til det samme tilslutningspunkt uden behov for, at netvirksomheden foretager ændringer til tilslutningen eller opsætter flere fjernaflæste elmålere. En kunde vil således kunne tilknytte én elhandelsvirksomhed til huset og en anden elhandelsvirksomhed til elbil og varmepumpe. Det kan f.eks. være en fastprisaftale til huset og en dynamisk priskontrakt til elbilen. Forbrugerne får derved flere muligheder i detailmarkedet. En kunde vil således modtage en særskilt faktura for forbruget på det serielle operatørmålepunkt.

Ministeriet bemærker, at en aftale om levering af elektricitet til et serielt operatørmålepunkt er et supplement til en elaftale på aftennummeret. Det er en forudsætning for at kunne anvende seriel operatørmåling, at der er tilknyttet en elhandelsvirksomhed på aftennummeret. Det er således fortsat et krav for levering af elektricitet, at der er indgået en aftale herom på aftennummeret mellem elkunden og en elhandelsvirksomhed.

Det er ministeriets vurdering, at opgaven med at indsende måledata og stamdata fra det serielle operatørmålepunkt, der indgår i den serielle måling, skal placeres hos den virksomhed, som indgår en aftale om levering af elektricitet med elkunden til det serielle operatørmålepunkt. Netvirksomheden vil således fortsat kun have måleansvaret i nettilslutningen. Virksomheden, med opgaven for det serielle operatørmålepunkt, vil som udgangspunkt have det samme type måleansvar, som netvirksomhederne har for måling i nettilslutningen, og enhederne, der anvendes til seriel operatørmåling, vil som udgangspunkt være underlagt de samme måletekniske krav som netvirksomhedens målere.

Det er ministeriets vurdering, at Energinets opgavevaretagelse skal udvides til at lave forskrifter for serielle operatørmålinger med henblik på, at de kan indgå direkte i markedsopgørelserne. Energinets Datahub, der indsamler alt måledata til brug for markedsafregningen, understøtter allerede en målepunktsstruktur, hvor der er et hovedmålepunkt, som indgår i alle markedsopgørelser og tekniske underliggende målepunkter. Det nye er, at de underliggende målepunkter vil kunne indgå i markedsopgørelserne på lige fod med alle netvirksomhedens målepunkter.

Ministeriet bemærker, at der med Datahub som udgangspunkt sikres en effektiv og sikker adgang til og udveksling af data samt databeskyttelse og datasikkerhed i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 23, stk. 2, 1. pkt. Derudover har enhver berettiget part adgang til slutkundens data på baggrund af

udtrykkeligt samtykke fra slutkunden i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 23, stk. 2, 2. pkt., idet elforbrugerne tilbydes adgang til at se og eventuelt formidle eller give accept til formidling af egne data til en modtager.

Alle data, der kommer fra det serielle operatørmålepunkt, vil skulle deles med netvirksomheden. Netvirksomheden vil således kunne anvende data til fx netplanlægning og udvikling af tarifmodeller. Delingen skal ligeledes sikre, at netvirksomhederne opkræver de korrekte elafgifter fra elhandelsvirksomhederne.

Det er ministeriets vurdering, at egenproducenter udgør en udfordring for anvendelse af serielle operatørmålinger. Det skyldes, at der bag aftagenummeret, dvs. inde i installationen, findes en ukendt produktion og et ukendt forbrug, da disse som hovedregel ikke måles af netvirksomheden. En måling fra en forbrugsenhed bag aftagenummeret vil således bestå af elektricitet fra elkundens egen produktion og elektricitet, der kommer fra det kollektive net. Det indebærer, at der vil skulle træffes beslutninger om ved bekendtgørelse, hvordan der skal afregnes, herunder hvordan egenproduktionen skal fordeles mellem aftagenummer og serielle operatørmålepunkter, når egenproducenter ønsker at få markedsgjort serielle operatørmålinger.

Ministeriet bemærker, at en virksomhed, der leverer elektricitet til et serielt operatørmålepunkt, som udgangspunkt vil blive betragtet som en helt almindelig elhandelsvirksomhed, der er underlagt de samme forpligtelser som en elhandelsvirksomhed på netvirksomhedens målepunkt. Der er dog efter Ministeriets vurdering ikke samme hensyn til at sikre kontinuitet i forsyningen til et serielt operatørmålepunkt. Det indebærer efter ministeriets vurdering, at der ikke vil være et tilsvarende behov for regler om ejerhæftelse og sikkerhedsstillelse, idet ophør af en aftale om levering af elektricitet til et serielt operatørmålepunkt alene vil medføre, at den elhandelsvirksomhed, der har leveringen på aftagenummeret, vil overtage forbruget.

Ministeriet bemærker endvidere, at hensynet til, at forbrugerne har adgang til oplysninger om forbrug m.v., vil være præcis det samme, uanset om der leveres elektricitet til et aftagenummer eller et serielt operatørmålepunkt. Elkunder skal derfor have adgang til den samme information på det serielle operatørmålepunkt som netvirksomhedens målepunkt.

Det er dog ministeriets vurdering, at det er uhensigtsmæssigt at lade levering af elektricitet til serielle operatørmålepunkter omfatte af leveringspligten. Leveringspligten indebærer, at en elhandelsvirksomhed, på anmodning og mod betaling, skal levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder sine elprodukter. Dermed forhindres det, at elhandelsvirksomheder inden for et netområde kan undlade at levere elektricitet til bestemte husholdningsforbrugere eller områder. Leveringspligten er ligeledes udtryk for en fravigelse af den almindelige aftaleret og indebærer, at elhandelsvirksomheden ikke kan opsige aftalen med en husholdningsforbruger. Den sætter ligeledes en begrænsning for elhandelsvirksomhedens muligheder for at ophæve aftalen i tilfælde af husholdningsforbrugerens misligholdelse. Formålet med leveringspligten er bl.a. at sikre husholdningsforbrugerne en ret til at få leveret elektricitet og en beskyttelse mod prisdiskrimination. Disse hensyn kan efter ministeriets vurdering sikres ved at lade leveringspligten omfatte netvirksomhedens hovedmålepunkt, som det er tilfældet i dag. Det er endvidere ministeriets vurdering, at en undtagelse fra leveringspligten på de serielle operatørmålepunkter, vil bidrage til at skabe nye produkter og innovation hos elhandelsvirksomhederne og dermed styrke konkurrencen.

Det er sammenfattende ministeriets vurdering, at seriel operatørmålings tekniske karakter indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren bør have en bred hjemmel, der bl.a. gør det muligt at fastsætte regler om seriel operatørmåling, herunder om hvem der kan indsende måledata fra enhederne, måletekniske krav til enheder og databeskyttelse m.v.

3.1.2.4. Den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår, at elmarkedsdirektivets artikel 4 om retten til at have mere end én elaftale på samme tid og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af et enkelt tilslutningspunkt, vil skulle gennemføres ved at nyttiggøre målinger fra fx varmepumper eller ladestandere til elbiler direkte i de markedsopgørelser, der laves af Energinet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at målinger fra én enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen, vil kunne indgå i en seriel måling, der gør det muligt at opgøre forbrug og balanceansvar særskilt på aftagenummeret og de serielle operatørmålepunkter, der hver for sig kan danne grundlag for en fuld afregning af elkunden.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der indsættes en definition af seriel operatørmåling, hvorefter en seriel operatørmåling defineres som en måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af elforbrug til afregningsformål. Formålet med den foreslåede definition er bl.a. at afgrænse anvendelsesområdet for seriel operatørmåling til enheder eller i forbindelse med enheder, idet levering af elektricitet til serielle operatørmålepunkter foreslås undtaget fra elforsyningslovens leveringspligt i § 6 b.

Den foreslåede ændring til elforsyningslovens § 6 vil medføre, at elkunder får en ret til at indgå flere aftaler om levering af elektricitet under samme aftagenummer ved anvendelse af seriel operatørmåling. Formålet med den foreslåede ændring er at sikre elkunder en ret til at have flere elaftaler på samme tid og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af et enkelt tilslutningspunkt.

Den foreslåede ordning vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives en bred bemyndigelse til at fastsætte regler om seriel operatørmåling, herunder om ansvar for måledata og måletekniske krav til enheder, der kan indgå i seriel operatørmåling. Formålet med bemyndigelsen er at sikre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om alle forhold, der er nødvendige for at sikre, at elkunder kan få tilknyttet en aftale om levering af elektricitet til et serielt operatørmålepunkt. Bemyndigelsen skal ligeledes sikre, at ministeren kan fastsætte regler med henblik på at sikre, at serielle operatørmålinger kan indgå i markedsopgørelserne, der laves af Energinet, således at der kan ske en fuld afregning af elkunden på et serielt operatørmålepunkt.

Den foreslåede ordning vil desuden indebære, at udarbejdelse af forskrifter for seriel operatørmåling bliver tilføjet til listen af Energinets opgaver. Den foreslåede ordning vil medføre, at Energinet udarbejder forskrifter for seriel operatørmåling med henblik på, at de kan indgå i de markedsopgørelser, der udarbejdes af Energinet. Virksomheden med ansvaret for det serielle operatørmålepunkt vil derfor som udgangspunkt have det samme type ansvar, som netvirksomhederne har for måling i nettilslutningen. Forskrifterne vil pålægge virksomheden med ansvaret for det serielle operatørmålepunkt at hjemtage målinger fra de serielle operatørmålepunkter og indsende måledata til Datahub.

For nærmere om seriel operatørmåling henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, nr. 6, nr. 7, nr. 16, nr. 24-27, og nr. 29, og bemærkningerne hertil.

3.1.3. Priskrise

3.1.3.1. Gældende ret

Det danske detailmarked for elektricitet er fuldt konkurrenceudsat og elhandelsvirksomhederne kan frit fastsætte den pris, til hvilken de leverer elektricitet til elkunderne. Udgangspunktet er således markedsbaserede priser.

En undtagelse til udgangspunktet om regulerede priser findes i § 72 f, stk. 1, i elforsyningsloven, der fastsætter en reguleret pris for elkunder, der overføres til en anden elhandelsvirksomhed, fx som følge af elhandelsvirksomhedens konkurs, jf. § 72 d, stk. 5, i elforsyningsloven. Der er således i elforsyningsloven fastsat et beredskab, der sikrer en uafbrudt forsyning til de elkunder, som pludselig mister deres elhandelsvirksomhed. Dette sker via en fordelingsordning, som administreres af Energinet i medfør af § 72 e, i elforsyningsloven. Elhandelsvirksomhederne kan tilmelde sig fordelingsordningen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog pålægge den eller de største elhandelsvirksomheder, regnet efter antal aftagenumre, at indtræde som leverandører, hvis der opstår et akut behov. Som udgangspunkt pålægges elhandelsvirksomhederne i denne situation højst at aftage et antal aftagenumre svarende til 10 pct. af deres aftagenumre på fordelingsordningstidspunktet, men procentsatsen stiger, hvis dette er nødvendigt.

Prisen på det elprodukt, som kunden overføres til, fastsættes med udgangspunkt i elspotprisen, plus et bruttotillæg, som én gang årligt fastsættes af Forsyningstilsynet (konkurstillæg). Elforbrugeren kan opsigte aftalen om forsyning af produktet med et varsel på højst en måned til udgangen af en måned. Efter tre måneder kan elhandelsvirksomheden varsle elkunden over til et at elhandelsvirksomhedens markedsbaserede elprodukter.

3.1.3.2. Elmarkedsdirektivet

Elmarkedsdirektivet fra 2019 giver, som en overgangsforanstaltning, mulighed for regulerede elpriser for husholdningskunder og mikrovirksomheder, uanset om der er en elpriskrise. En mikrovirksomhed er en virksomhed, som beskæftiger færre end ti personer og har en årlig omsætning og/eller en samlet årlig balance på højst 2 mio. EUR.

Som noget nyt giver elmarkedsdirektivet mulighed for at udvide anvendelsen af regulerede priser til at omfatte små virksomheder og mellemstore virksomheder i tilfælde af at engros- og detailpriserne på elektricitet stiger betydeligt, og der erklæres elpriskrise af Rådet.

Det følger af præambelbetragtning 28, at offentlige indgreb i fastsættelsen af prisen for elektricitetslevering i princippet vil udgøre en markedsforvridende foranstaltning. Sådanne indgreb bør derfor kun gennemføres, hvis det er relevant og som forpligtelser til offentlig service, og de bør være underlagt særlige betingelser.

Artikel 66 a, stk. 1-5, indebærer, at Rådet på et forslag af Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt kan erklære regional eller EU-dækkende elpriskrise, hvis følgende betingelser er opfyldt: a) tilstedeværelse af meget høje gennemsnitspriser på engrosmarkederne for elektricitet, der er mindst to en halv gange gennemsnitsprisen i de foregående fem år og mindst 180 EUR/MWh, og som forventes at forblive høje i mindst seks måneder og b) kraftige stigninger i detailpriserne på elektricitet på omkring 70 %, som forventes at forblive høje i mindst tre måneder.

Artikel 66 a, stk. 6, indebærer, at såfremt Rådet vedtager en gennemførelsesretsakt om elpriskrise, kan medlemsstaterne inden for afgørelsens gyldighedsperiode anvende midlertidige målrettede offentlige indgreb i prisfastsættelsen for elektricitetslevering til små virksomheder og mellemstore virksomheder. Sådanne offentlige indgreb skal:

a) være begrænset til højst 70 % af den begunstigedes forbrug over den samme periode i det foregående år og fastholde et incitament til at reducere efterspørgslen,

b) opfylde betingelserne i artikel 5, stk. 4 og 7,

- c) hvis det er relevant, opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 66 a stk. 7,
- d) være udformet således, at de minimerer enhver negativ fragmentering af det indre marked.

Artikel 66 a, stk. 7, giver endvidere mulighed for undtagelsesvis og midlertidigt at fastsætte en pris for elektricitetslevering, som er lavere end omkostningerne, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pris, der fastsættes for husholdningskunder, gælder kun for højst 80 % af husholdningernes medianforbrug og fastholder et incitament til at reducere efterspørgslen,
- b) der er ingen forskelsbehandling mellem leverandører,
- c) leverandørerne kompenseres for at levere til priser, der er lavere end omkostningerne, på en gennemsnitlig og ikkeforskelsbehandlende måde,
- d) alle leverandører har mulighed for at afgive tilbud til den pris for elektricitetslevering, der er lavere end omkostningerne på samme grundlag,
- e) de foreslåede foranstaltninger forvrider ikke det indre marked for elektricitet.

3.1.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at artikel 66 a i elmarkedsdirektivet om elpriskrise mest hensigtsmæssigt gennemføres ved, at der gives klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser.

Det er ministeriets vurdering, at elmarkedets grundlæggende prismekanismer bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne på elektricitet. I tilfælde af at en elpriskrise erklæres, kan der således benyttes støtteordninger til erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Som et eksempel herpå kan nævnes den politiske aftalte indefrysningsordning, jf. Aftale om Vinterhjælp af 23. september 2022. Indefrysningsordningen gav husstande og virksomheder mulighed for midlertidigt at indefryse den del af elregningen, der oversteg et fastsat prisloft, og senere afdrage det indefrosne beløb til Erhvervsstyrelsen. Der blev således ikke foretaget offentlige indgreb i prisfastsættelsen, selvom det danske detailmarked oplevede voldsomme stigninger i detailpriserne på elektricitet.

Ministeriet bemærker, at erklæring af en regional eller EU-dækkende elpriskrise kan have betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder. Dette forhold taler ligeledes for, at Danmark bør kunne reagere i tilfælde af, at landene omkring os foretager offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Ministeriet vurderer, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse skal afgrænses af direktivets artikel 5 og artikel 66 a.

Elmarkedsdirektivet artikel 5 giver, som en overgangsforanstaltning, mulighed for regulerede elpriser for husholdningskunder og mikrovirksomheder, uanset om der er erklæret en elpriskrise. Muligheden for regulerede elpriser for små- og mellemstore virksomheder i medfør af elmarkedsdirektivets artikel 66 a, er imidlertid anhangig af, at der erklæres elpriskrise. Ministeriet vurderer, at bemyndigelsen til at fastsætte regler skal kunne rumme begge situationer, dvs. mulighed for at fastsætte regulerede priser, der omfatter husholdningskunder, mikrovirksomheder samt små virksomheder og mellemstore virksomheder.

Ministeriet bemærker endvidere, at priskrisebestemmelsen har en sammenhæng til elmarkedsforordningens artikel 7 a, der giver en medlemsstat mulighed for under en elpriskrise at anmode om at foreslå

anskaffelse af spidsbelastningsudjævningsprodukter med henblik på at opnå reduktion af efterspørgslen efter elektricitet i spidsbelastningstimer.

3.1.3.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ministerens adgang til at fastsætte regler om regulerede priser afgrænses af elmarkedsdirektivets artikel 5 og artikel 66 a. Den foreslåede ordning vil derfor indebære, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for små og mellemstore virksomheder i tilfælde af, at det europæiske råd erklærer regional eller elpriskrise. Den vil endvidere indebære, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om regulerede priser for husholdningskunder og microvirksomheder, uanset om der er erklæret elpriskrise.

Med den foreslåede ordning vil der kunne fastsættes regulerede priser, som er lavere end omkostningerne. Elhandelsvirksomhederne vil i en sådan situation skulle kompenseres for at levere til priser lavere end omkostningerne.

For nærmere om prisekrise henvises til lovforslagets § 1, nr. 31, og bemærkningerne hertil.

3.1.4. Ret til fastpriselektricitetsleveringskontrakt

3.1.4.1. Gældende ret

Retten for elkunder til at kunne indgå en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Retten til at kunne indgå en fastpriselektricitetsleveringskontrakt er desuden forbundet med en forpligtelse for visse elhandelsvirksomheder til at udbyde elproduktet. Det er derfor ikke reguleret i dansk ret.

En fastpriselektricitetsleveringskontrakt er ikke defineret i gældende ret. Med fastpriselektricitetsleveringskontrakt forstås i medfør af direktivet en kontrakt om levering af elektricitet mellem en elhandelsvirksomhed og en elkunde, som garanterer de samme aftalevilkår, herunder prisen.

Elhandelsvirksomheder har som udgangspunkt frihed til at udbyde de elprodukter, som de til enhver tid ønsker. En undtagelse til dette er kravet for visse elhandelsvirksomheder til at udbyde dynamiske elpriskontrakter. Elhandelsvirksomheder med flere end 200.000 elkunder er således forpligtede til at udbyde dynamiske elprisprodukter til elkunder med et forbrug på under 100.000 kWh i den eller de netområder, hvor netvirksomheden tilbyder elprisprodukter jf. § 11, i elleveringsbekendtgørelsen.

En elhandelsvirksomhed kan ændre kontraktbetingelserne i en elpriskontrakt, herunder prisen, til ugunst for elkunden, med et forudgående varsel herom. Det skal dog fremgå af den aftale, der skal indgås mellem elhandelsvirksomheden og elkunden, under hvilke betingelser aftalen kan ændres.

For husholdningsforbrugere skal varslet være på mindst 3 måneders og for andre elkunder end husholdningsforbrugere skal varslet være på mindst 14 dage, jf. § 4, stk. 1, i elleveringsbekendtgørelsen. Varslet skal gives i et klart og forståeligt sprog ved anvendelse af e-mail, faktura eller lignende individuel kommunikation. Elkunden har ret til at opsiges kontrakten med virkning fra ændringens ikrafttræden, hvis elkunden ikke ønsker at acceptere ændringerne.

3.1.4.2. Elmarkedsdirektivet

Retten for elkunder til en fastpriselektricitetsleveringskontrakt, og forpligtelsen for visse elhandelsvirk-

somheder til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter, er ny i forhold til elmarkedsdirektivet fra 2019.

Det følger af præambelbetragtning 17, at forbrugere bør have ret til et bredt udvalg af tilbud, så de kan indgå en kontrakt i overensstemmelse med deres behov. Elektricitetsudbydere har imidlertid reduceret deres udbud, fastpriselektricitetsleveringskontrakter er blevet sjældnere, og valget imellem tilbud er blevet indskrænket. Forbrugere bør altid have mulighed for at vælge en fastpriselektricitetsleveringskontrakt, og elleverandører bør ikke kunne ændre kontraktvilkårene ensidigt eller opsige elleveringskontrakten før den udløber.

Det fremgår af artikel 2, nr. 15 a, at en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt defineres som en kontrakt om levering af elektricitet mellem en leverandør og en slutkunde, som garanterer, at kontraktbetingelser og -vilkår, herunder prisen, forbliver uændrede i kontraktens løbetid, mens den inden for en fast prisramme kan omfatte et fleksibelt element med f.eks. spidslast- og lavlastprisvariationer, og hvor de eneste ændringer i den resulterende regning kun kan skyldes elementer, som leverandørerne ikke har fastsat, f.eks. skatter og afgifter.

Det følger af artikel 11, stk. 1, at medlemsstaterne sikrer, at det nationale regelsæt sætter leverandører i stand til at tilbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter og dynamiske elpriskontrakter. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder, som har fået installeret en intelligent måler, kan anmode om at indgå en dynamisk elpriskontrakt, og at alle slutkunder kan anmode om at indgå en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt af en varighed på mindst 1 år, med mindst én leverandør og med enhver leverandør, som har flere end 200.000 slutkunder.

Det følger af artikel 11, stk. 1 a, at forud for indgåelse eller forlængelse af en kontrakt skal slutkunderne modtage et resumé af de vigtigste kontraktvilkår og -betingelser på en fremtrædende måde i et klart og koncist sprog. Dette resumé skal beskrive de rettigheder, som omhandlet i artikel 10, stk. 3 og stk. 4, og skal som minimum indeholde oplysninger om a) den samlede pris og dens specificering, b) en redegørelse for, hvorvidt prisen er fast, variabel eller dynamisk, c) leverandørens e-mailadresse og en reference til en forbrugerhotline, og d) hvor det er relevant, information om engangsbetaling, tilbud, supplerende ydelser og rabatter. Kommissionen giver vejledning i denne henseende.

Det følger af artikel 11, stk. 1 b, at medlemsstaterne sikrer, at slutkunder med en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt ikke udelukkes fra, når de beslutter det, at deltage i fleksibelt elforbrug og energideling og fra aktivt at bidrage til at opfylde de nationale behov for fleksibilitet i elsystemet.

Det følger af artikel 11, stk. 2, at medlemsstaterne sikrer, at leverandørerne informerer slutkunder fuldt ud om de muligheder, omkostninger og risici, der er forbundet med en af de forskellige typer elkontrakter, og sikrer at leverandørerne er forpligtede til at give slutkunderne oplysninger i overensstemmelse hermed, herunder for så vidt angår nødvendigheden af at installere en egnet elmåler. De regulerende myndigheder a) overvåger markedsudviklingen og vurderer de risici, som de nye produkter og ydelser kan udgøre, og gribe ind over for urimelig praksis, b) træffer passende foranstaltninger, hvis der er identificeret ulovlige opsigelsesgebyrer i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

3.1.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er ministeriets vurdering, at elkunder bør have adgang til en bred vifte af produkter, så de kan vælge en kontrakt der svarer til deres behov og risikovillighed. Elhandelsvirksomhederne har imidlertid som følge af svingende elpriser reduceret deres udbud af elprodukter med en fastpris. Det er ministeriets vurdering, at elkunder bør have mulighed for at vælge en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt

med en varighed på mindst et år, og elhandelsvirksomheden ikke ensidigt bør kunne ændre kontraktbetingelser- og vilkår, herunder prisen, i dette tidsrum.

Det er ministeriets vurdering, at retten til fastpriselektricitetsleveringskontrakter bør gennemføres ved at give bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler, der forpligter elhandelsvirksomheder til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Det er ministeriets vurdering at direktivets definition af en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt, knytter sig til den kommercielle del af produktet, det vil sige prisen for selve elektriciteten. Det betyder, at elhandelsvirksomheder, som bliver pålagt at udbyde disse elprodukter, skal fastsætte en fast pris pr. kWh for energien. Dette er dog ikke ensbetydende med, at prisen skal være den samme hele tiden. Det afgørende er derimod, at prisen på forhånd er kendt af elkunden. Elhandelsvirksomheden kan således fastsætte forskellige faste priser i forskellige tidsintervaller, der f.eks. varierer i løbet af dagen, ugen, måneden, kvartalet, sæsoner, m.v. Elhandelsvirksomhederne vil således kunne fastsætte prisen inden for forskellige tidsintervaller, men prisen i tidsintervallerne vil skulle være fast og kendt på forhånd. Elhandelsvirksomhederne vil således have en vis grad fleksibilitet i forhold til at leve op til kravene i elmarkedsdirektivet. Dette vurderes at være hensigtsmæssigt i forhold til konkurrencen på de produkter, som virksomhederne tvinges til at udbyde til elkunderne.

Ministeriet forventer fremadrettet at efterspørgslen på fastpriselektricitetsleveringskontrakter vil afhænge af, hvordan disse produkter bliver prissat på markedet. Det bemærkes i den forbindelse, at forpligtelsen til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 18 a, der indebærer, at elhandelsvirksomheder vil skulle indføre passende risikoafdækningsstrategier for at begrænse risikoen for, at ændringer i engrosforsyningen af elektricitet påvirker den økonomiske levedygtighed af deres kundekontrakter.

Der henvises til afsnit 3.1.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om elhandelsvirksomhedernes risikohåndtering og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23.

3.1.4.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der forpligter elhandelsvirksomheder til at udbyde kontrakter til levering af elektricitet til fast pris. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, der er nødvendige for at sikre gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om elkunders ret til tidsbegrænsede kontrakter til levering af elektricitet til fast pris.

Den foreslåede ændring vil sikre husholdningskunders ret til et elprisprodukt, som er karakteriseret ved en større grad af forudsigelighed, idet kontraktbetingelserne, herunder prisen, ikke vil kunne ændres til ugunst for elkunden i mindst et år efter kontraktindgåelsen.

Den foreslåede ordning vil indebære en pligt for elhandelsvirksomheder, som har mere end 200.000 elkunder, til at udbyde tidsbegrænsede kontrakter til levering af elektricitet til fast pris på mindst 1 års varighed. Denne forpligtelse følger af elmarkedsdirektivets artikel 11, stk. 1.

Den foreslåede ordning ændrer ikke på, at der fortsat er aftalefrihed mellem parterne. Det betyder, at elhandelsvirksomheder omfattet af pligten til at udbyde tidsbegrænsede kontrakter til levering af elektricitet til fast pris, frit kan fastsætte aftalevilkårene på kontrakterne de udbyder. Når aftalen er indgået, vil elhandelsvirksomheden med den foreslåede ordning imidlertid ikke kunne ændre kontraktvilkårene i mindst et år efter kontraktindgåelsen. Elhandelsvirksomhederne vil fortsat kunne ophæve et kontraktforhold efter

gældende regler herom, hvis en elkunde misligholder elaftalen. Misligholdelse kan f.eks. være manglende rettidig betaling.

3.1.5. Elhandelsvirksomhedernes risikohåndtering

3.1.5.1. Gældende ret

Krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring er ikke reguleret i dansk ret. Lov om elforsyning indeholder dog bemyndigelser, der kan danne hjemmel for fastsættelse af regler, der kan gennemføre understøttende krav om elhandelsvirksomhedernes risikostyring.

Lov om elforsyning § 9, angiver, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende VE-egenforbrugere, borgerenergifællesskaber, VE-fællesskaber og aggregatorvirksomheder, herunder bestemmelser om deltagelse på elektricitetsmarkeder, produktion og forbrug og lagring af elektricitet, aggregering, betaling af tariffer, regler om etablering og regler om balanceansvar og balancering. Regler efter 1. pkt. kan indeholde forpligtelser for elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder.

Lov om elforsyning § 78, stk. 6 angiver, at klima, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler for, hvilke opgaver Forsyningstilsynet skal varetage, herunder overvågningsopgaver for at sikre velfungerende konkurrencebaserede elmarkeder og opgaver vedrørende samarbejdet med andre landes energireguleringsmyndigheder, herunder på regionalt plan og EU-plan, og regler om Forsyningstilsynets opgaver efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet.

3.1.5.2. Elmarkedsdirektivet

Elmarkedsdirektivet fra 2019 regulerer ikke elleverandørernes risikostyring.

Det nye elmarkedsdirektiv indeholder krav til elleverandørernes risikostyring, herunder krav om at elleverandørerne skal have passende risikoafdækningsstrategier. Derudover indeholder elmarkedsdirektivet krav om, at de regulerende myndigheder eller en anden uafhængig kompetent myndighed sikrer, at elleverandørerne har implementeret passende risikoafdækningsstrategier og at de træffer alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Artikel 18a, stk. 1, bestemmer, De regulerende myndigheder eller, hvis en medlemsstat har udpeget en alternativ uafhængig kompetent myndighed til dette formål, en sådan udpeget kompetent myndighed sikrer under hensyntagen til leverandørens størrelse og markedsstrukturen og, hvis det er relevant, ved at udføre stresstest, at leverandørerne 1) har oprettet og implementerer passende risikoafdækningsstrategier for at begrænse risikoen for, at ændringer i engrosforsyningen af elektricitet påvirker den økonomiske levedygtighed af deres kundekontrakter, samtidig med at likviditeten og prissignalerne på de kortfristede markeder opretholdes, og 2) at leverandørerne træffer alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Artikel 18a, stk. 2, bestemmer, at elhandelleverandørernes kan omfatte brugen af elkøbsaftaler eller andre egnede instrumenter såsom forwardkontrakter. Hvis der findes tilstrækkeligt udviklede markeder for elkøbsaftaler, som muliggør effektiv konkurrence, kan medlemsstaterne kræve, at en del af leverandørernes risikoeksponering over for ændringer i engrospriserne på elektricitet dækkes ved hjælp af elkøbsaftaler for elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, der matcher varigheden af deres risikoeksponering på forbrugersiden, forudsat at Unionens konkurrenceret overholdes.

Artikel 18a, stk. 3, bestemmer, at medlemsstaterne skal bestræbe sig på at sikre tilgængeligheden af

risikofafdækningsprodukter for borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber og skabe de rette betingelser herfor.

3.1.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Elmarkedsdirektivet regulerer forpligtelsen om risikostyring over for elleverandører. I lov om elforsyning anvendes begrebet elhandelsvirksomhed i stedet for elleverandør.

Ministeriet vurderer overordnet, at elmarkedsdirektivets bestemmelse om elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal ses i sammenhæng med elmarkedsdirektivets bestemmelse om, at visse elhandelsvirksomheder skal udbyde fastpris elektricitetsleveringskontrakter. Forpligtelsen til at foretage risikostyring er dog ikke afgrænset til de elhandelsvirksomheder, der er forpligtet til at udbyde fastpriskontrakter. Forpligtelsen til at foretage risikostyring gælder alle elhandelsvirksomheder. Risikostyring er relevant, fordi en elhandelsvirksomheds binding i en aftale med en fast pris for ellevering til en elkunde i en given periode ledsages af en prisrisiko for elhandelsvirksomheden i denne periode. Prisrisikoen skyldes, at prisudviklingen i markedet kan afvige fra den aftalte pris i den periode, hvor aftalen løber. Jo større prisudsving der er i markedet, des mere markant er risikoprofilen for elhandelsvirksomheden, når denne udbyder aftaler med fast pris.

Ministeriet vurderer, at elmarkedsdirektivets bestemmelser om elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal gennemføres ved at forpligte elhandelsvirksomhederne til risikostyring, herunder til at have passende risikofafdækningsstrategier og til at træffe alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Ministeriet vurderer, at reguleringens tekniske karakter og hensynet til at fremme smidighed i reguleringen bevirker, at elhandelsvirksomhedernes forpligtelse skal gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i lov om elforsyning. Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte disse regler.

Forsyningstilsynet har efter gældende ret bl.a. tilsynsopgaver om elhandelsvirksomhedernes elkunde-relaterede forpligtelser og overvågningsopgaver for at sikre velfungerende konkurrencebaserede elmarkeder. Det er herunder bl.a. Forsyningstilsynets opgave at overvåge markedsudviklingen vedrørende dynamiske elpriskontrakter og vurdere de risici, som de nye produkter og ydelser kan udgøre. Med gennemførelsen af elmarkedsdirektivets nye bestemmelser om fastprisel elektricitetsleveringskontrakter forventes denne overvågningsforpligtelse videreført til disse kontrakter også. Som nævnt ovenfor, har forpligtelsen til at udbyde fastprisel elektricitetsleveringskontrakter forbindelse til forpligtelsen om at implementere passende risikofafdækningsstrategier, fordi elhandelsvirksomhedens risikoprofil er forbundet med forpligtelsen til at udbyde kontrakter med fast pris. Ministeriet vurderer på den baggrund, at det i Danmark er Forsyningstilsynet der mest hensigtsmæssigt skal sikre, at elhandelsvirksomhederne lever op til forpligtelserne om risikostyring. Ministeriet vurderer, at der allerede er hjemmel til at forpligte Forsyningstilsynet til at varetage denne opgave efter § 78, stk. 6.

Ministeriet vurderer endelig, at der er hjemmel i § 9 til at sikre gennemførelsen af artikel 18a, stk. 3, om tilgængelighed af risikofafdækningsprodukter for borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber

3.1.5.4. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der forpligter elhandelsvirksomheder til risikostyring, herunder til at have passende risikofafdækningsstrategier og til at træffe alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt. Den foreslåede ordning vil dermed medføre, at elmarkedsdirektivets krav til elhandelsvirksomheder

om risikostyring gennemføres ved bekendtgørelse. Elmarkedsdirektivets krav til sikring af, at elhandelsvirksomhederne efterlever forpligtelserne om risikostyring forventes gennemført ved bekendtgørelse med hjemmel i § 78, stk. 6. Elmarkedsdirektivets ret til tilgængelighed af risikoafdækningsprodukter for borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber forventes gennemført ved bekendtgørelse med hjemmel i § 9.

3.1.6. Netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med nettilslutning

3.1.6.1. Gældende ret

Elforsyningsloven indeholder en bestemmelse i § 67, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om tilslutning m.v. af miljøvenlige el- og kraftvarmeproduktionsanlæg. Bemyndigelse er suppleret af § 68 a, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at kollektive elforsyningsvirksomheder udfører administrative opgaver, bl.a. i medfør af § 67. En tilsvarende regel ses i VE-lovens § 30, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om tilslutning til elforsyningsnettet af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker. Her suppleres reglen af § 57 i VE-loven, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at kollektive elforsyningsvirksomheder udfører administrative opgaver, bl.a. i medfør af § 30.

I medfør af ovennævnte bemyndigelser er der i bekendtgørelse om nettilslutning af elproduktionsanlæg (nettilslutningsbekendtgørelsen) fastsat regler om netvirksomheders pligt til at afgive visse oplysninger til den, der anmoder om nettilslutning. En netvirksomhed skal give alle nødvendige oplysninger til sagen, herunder et skøn over udgifterne til tilslutningen, en rimelig og nøjagtig tidsplan for modtagelse og behandling af anmodningen, og give en vejledende tidsplan for nettilslutningen. Endvidere skal netvirksomheden afgive begrundelse og vejledning om klageadgang- og frist.

Bestemmelsen i nettilslutningsbekendtgørelsen gælder alene i forhold til tilslutning af elproduktionsanlæg, og ikke i forhold til tilslutning af forbrugsanlæg af nogen art. Bestemmelsen stiller herudover ikke frister for netvirksomhedens afgivelse af sådanne oplysninger, eller for eks. løbende ajourføring af oplysningerne i nettilslutningsprocessen.

Foruden ovennævnte regler er netvirksomhederne også omfattet af elforsyningslovens § 84, stk. 7, der indebærer, at der er en generel pligt til at give systembrugere de oplysninger, der kan sikre, at de har effektiv adgang til- og udnyttelse af systemet. I medfør af § 84, stk. 9 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om pligten til at videregive sådanne oplysninger. Elforsyningslovens § 84, stk. 7 indebærer f.eks. at netvirksomheder skal offentliggøre eller på anden måde give nødvendige oplysninger om brugen af netsystemet eller forhold vedrørende kapacitet eller tildelingen heraf. Formålet med bestemmelsen har ikke været at fastsætte en pligt for netvirksomhederne til at afgive oplysninger af rent sagsbehandlingsmæssig karakter i relation til en konkret tilslutningssag. Bestemmelsen er oprindeligt indført i elforsyningsloven for at sikre implementeringen af artikel 9, litra f, og artikel 14, stk. 3 i det daværende eldirektiv (direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003), der i dag er videreført i elmarkedsdirektivets artikel 31, stk. 3.

3.1.6.2. Elmarkedsdirektivet

Bestemmelsen i artikel 31, stk. 3 i elmarkedsdirektivet er blevet væsentligt udvidet med de seneste ændringer. Det er blevet tydeliggjort, at netvirksomhederne skal offentliggøre klare og gennemsigtige oplysninger om bl.a. kapacitet og mulighederne for fleksible nettilslutninger. Herudover er der indført nye forpligtelser i relation til netvirksomhedernes oplysninger og sagsbehandling i konkrete nettilslutningssager.

Netvirksomheder skal senest tre måneder efter en anmodning om nettilslutning er indgivet give systembrugerne klare og gennemsigtige oplysninger om status for og behandlingen af anmodningen. Netvirksomheder skal ajourføre oplysningerne med tre måneders mellemrum, hvis tilslutningsanmodningen hverken kan godkendes eller afvises i sin helhed.

Efter artikel 31, stk. 3 a skal netvirksomheder herudover give systembrugerne mulighed for at anmode om tilslutning i digital form, herunder indgive relevante dokumenter i forbindelse med sagen digitalt.

Efter artikel 31, stk. 3 b kan medlemsstaten undtage netvirksomheder med under 100.000 tilsluttede kunder, eller netvirksomheder der kun leverer el til små isolerede netsystemer, fra kravene som er fastsat i stk. 3. Medlemsstaten kan også vælge at anvende en lavere tærskel end 100.000 tilsluttede kunder til brug for denne undtagelse. Det er dermed valgfrit, om små netvirksomheder i Danmark skal undtages de nævnte oplysningsforpligtelser.

3.1.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 84, stk. 9, jf. § 84, stk. 7, fastsætte de nye regler om offentliggørelse af kapacitetsoplysninger og om mulighederne for fleksible tilslutninger.

Den seneste tilføjelse ift. netvirksomhedernes oplysningsforpligtelser i tilslutningssager vil gælde for tilslutningssager over både produktions- og forbrugsanlæg og vil navnlig vedrøre administrative oplysninger.

Den eksisterende bemyndigelse i § 68 a giver alene mulighed for at fastsætte oplysningspligter i tilslutningssager over produktionsanlæg, og § 84, stk. 9 er ikke dækkende for, at der kan fastsættes de nødvendige oplysningspligter til netvirksomhederne. Derfor er implementeringen af artikel 31, stk. 3 i direktivet afhængig af en ny bemyndigelse, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om netvirksomhedernes oplysningspligter. Det er ministeriets opfattelse, at den nye bemyndigelse bør være begrænset til implementeringen af elmarkedsdirektivet, hvor det måtte være påkrævet.

I forhold til udnyttelsen af den nævnte undtagelsesmulighed i artikel 31, stk. 3 b er det ministeriets vurdering, at det vil give mening at alle netvirksomheder er omfattet af de samme krav om sagsbehandlingen af tilslutningsanmodninger. En udnyttelse af undtagelsesmuligheden vil kunne fritage visse mindre netvirksomheder fra kravene til at offentliggøre kapacitetsoplysninger, oplysninger om muligheden for at tilslutte fleksibelt, og til at afgive de fristbestemte oplysninger i sagsbehandlingen i sager om tilslutning til nettet. Det er ministeriets opfattelse, at udnyttelsen af undtagelsesmuligheden ikke vil understøtte de politiske målsætninger om at sikre hurtigere tilslutning af VE og elforbrug i Danmark. Størrelsen af netvirksomheden bør ikke have betydning for den service, man som netkunde kan få i forbindelse med tilslutninger. Ministeriet er endvidere af den opfattelse, at netvirksomhederne i praksis giver oplysninger om tilslutningssagen og tidsplanen i sagerne, og at netvirksomhederne bør kunne overholde bestemmelsens frister.

Implementeringen af artikel 31, stk. 3 a, der kræver, at netvirksomhederne tilbyder digital modtagelse af kommunikation i sager om tilslutning til nettet, er afhængig af en konkret bemyndigelse i elforsyningsloven. Elforsyningslovens eksisterende § 92 b, der omhandler kommunikation i forhold omfattet af loven, af regler fastsat i henhold til loven, eller af EU-retsakter, er møntet på kommunikationen imellem borgere og virksomheder, og den ansvarlige myndighed. Der er derfor behov for, at den nye bemyndigelse om netvirksomhedernes oplysningsforpligtelser suppleres med en bemyndigelse til, at der kan fastsættes regler om, at netvirksomheder skal tilbyde at modtage kommunikation om sagen digitalt. Implementeringen heraf vil herefter kunne fastsættes ved bekendtgørelse.

3.1.6.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler ved bekendtgørelse om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i tilslutningssager, herunder for tilslutninger af produktions- og forbrugsanlæg, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sådanne sager.

Oplysningspligter, der vil blive fastsat ved bekendtgørelse er dem, der fremgår af artikel 31, stk. 3. Herefter skal netvirksomheder senest tre måneder efter en anmodning om nettilslutning er indgivet give systembrugerne klare og gennemsigtige oplysninger om status for og behandlingen af anmodningen. Netvirksomheder skal ajourføre oplysningerne med tre måneders mellemrum, hvis tilslutningsanmodningen hverken kan godkendes eller afvises i sin helhed.

Bemyndigelsen vil gælde alle virksomheder med bevilling til at udøve netvirksomhed i Danmark.

Bemyndigelsen vil imidlertid ikke rumme, at der fastsættes forpligtelser for netvirksomhederne, der går videre end direktivbestemmelsen.

3.1.7. Fleksible tilslutningsaftaler

3.1.7.1. Gældende ret

Elforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser, der omhandler fleksible tilslutningsaftaler. Begrebet er ikke defineret i dansk ret.

Efter gældende ret har enhver ret til at anvende det kollektive elforsyningsnet til transport af elektricitet imod betaling, jf. elforsyningslovens § 24, stk. 1. De kollektive elforsyningsvirksomheder er forpligtede til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, herunder at udbygge forsyningsnettene i fornødent omfang og stille fornøden transportkapacitet til rådighed, jf. elforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 1 og 3.

Gældende ret medfører, at bl.a. betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnettet fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet, jf. § 73 a, stk. 1, i elforsyningsloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at fastsætte betingelser og vilkår, jf. § 73 a, stk. 3, i elforsyningsloven.

En bestemmelse i netvirksomhedsbekendtgørelsen nævner afbrydelighedsaftaler, jf. § 33, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023. Bestemmelsen omhandler forholdet mellem en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den ene side og andre metoder, som en netvirksomhed måtte anvende for at dække sit behov for fleksibilitet, på den anden side, herunder afbrydelighedsaftaler. Det følger af bestemmelsen, at kravet om markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser i § 33, stk. 1, ikke er til hinder for at netvirksomheden kan anvende afbrydelighedsaftaler, forudsat at Forsyningstilsynet har metodegodkendt disse.

§ 33 i netvirksomhedsbekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i elforsyningslovens § 45 b. Denne bestemmelse bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om netvirksomheders anskaffelse af fleksibilitetsydelser, herunder i henhold til gennemsigtige, ikkediskriminerende og markedsbaserede metoder. Bemyndigelsen har til formål at sikre gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum, hvorefter netvirksomheder skal anskaffe fleksibilitetsydelser i henhold til gennemsigtige, ikkeforskelsbehandlende og markedsbaserede procedurer, medmindre de regulerende myndigheder har fastslået, at

anskaffelsen af sådanne ydelser ikke er omkostningseffektiv, eller at sådan anskaffelse fører til alvorlige markedsforvridninger eller øget overbelastning.

I forarbejderne til § 45 b omtales netvirksomheders anvendelse af tilsluningsaftaler med begrænset netadgang (afbrydelighedsaftaler) og deres forhold til en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelserne, jf. Folketingstidende 2020/21, Tillæg A, L 67 som fremsat, side 46 og 47. Forarbejderne henviser til, at netvirksomheder anvender aftalerne i praksis, og anser dem som værende omfattet af begrebet fleksibilitetsydelser. Ifølge forarbejderne fremstår anskaffelse af fleksibilitetsydelser gennem aftalerne imidlertid ikke som værende markedsbaseret. Det fremgår endvidere, at det ikke udelukkes, at metoderne, der ligger bag disse typer aftaler, fortsat kan godkendes i en situation, hvor markeder for fleksibilitetsydelser endnu er under udvikling, eller hvor der er tale om meget lokale behov. Ifølge forarbejderne bør netvirksomheder i deres anmodninger om metodegodkendelse særlig redegøre for fremgangsmåden og dennes nødvendighed. Det fremgår endvidere, at Forsyningstilsynet har metodefrihed i sin vurdering af netvirksomhedernes redegørelser om metoderne bag anvendelse af afbrydelighedsaftalerne, og at Forsyningstilsynet i denne sammenhæng bl.a. kan vurdere den anmeldte metodes omkostningseffektivitet sammenlignet med en markedsbaseret anskaffelse. Dermed opstiller de tidligere forarbejder en hierarki mellem de to instrumenter, afbrydelighedsaftaler på den ene side og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den anden side, ved at forudsætte, at afbrydelighedsaftalerne kun kan anvendes, hvis alternativet for en markedsbaseret anskaffelse ikke er omkostningseffektiv.

Gældende ret medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om brugernes forpligtigelse til at opfylde fastsatte krav for at få adgang til tilslutning til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet, jf. elforsyningslovens § 26, stk. 3, sammenholdt med stk. 2.

3.1.7.2. Elmarkedsdirektivet

Det ændrede elmarkedsdirektiv indeholder nye bestemmelser om fleksible tilslutningsaftaler.

En fleksibel tilslutningsaftale er defineret i artikel 2, nr. 24 c, i direktivet, som et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, som indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indføddning af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.

Det følger af den nye artikel 6 a, stk. 1, at den regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed, hvis en medlemsstat har fastlagt således, skal udarbejde en ramme med henblik på at transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører giver muligheden for at indgå fleksible tilslutningsaftaler i områder, hvor der er begrænset eller ingen netkapacitet til nye nettilslutninger, som offentliggjort i overensstemmelse med artikel 31, stk. 3, i elmarkedsdirektivet og artikel 50, stk. 4 a, første afsnit, i elmarkedsforordningen.

De sidstnævnte bestemmelser er ligeledes delvis nye og forpligter distributionssystemoperatører og transmissionssystemoperatører til offentliggørelse af oplysninger om den kapacitet, der er til rådighed i deres respektive netområder for nye nettilslutninger, og muligheden for fleksibel tilslutning i overbelastede delområder. Oplysningerne skal også omfatte kriterier for beregning af disponibel kapacitet for nye tilslutninger.

Den ramme, der skal udarbejdes i medlemsstaterne, skal sikre, at a) fleksible tilslutninger som hovedregel ikke forsinkes netforstærkninger i de identificerede områder, b) der på grundlag af fastlagte kriterier sikres en overgang fra fleksible til faste tilslutningsaftaler, når nettet er udviklet, og c) der for områder, hvor den regulerende myndighed eller anden kompetent myndighed, hvis en medlemsstat har fastlagt således, anser netudvikling for ikke at være den mest effektive løsning, hvis det er relevant, åbnes mulighed for fleksible tilslutningsaftaler som en permanent løsning, herunder for energilagring.

Artikel 6 a, stk. 2, bestemmer endvidere, at rammen kan sikre, at fleksible tilslutningsaftaler mindst angiver a) den maksimale faste indfødnings- og udtagskapacitet, der kan tilsluttes og differentieres ved hjælp af tidsmæssige begrænsninger i løbet af året, b) netgebyrer, der finder anvendelse på både den uafbrydelige og den fleksible indfødnings- og udtagskapacitet, c) den aftalte løbetid for den fleksible tilslutningsaftale og den forventede dato for tildeling af tilslutning til hele den ønskede uafbrydelige kapacitet.

Endelig indeholder bestemmelsen i artikel 6 a, stk. 2, en forpligtelse for systembrugere, der tilslutter sig gennem en fleksibel tilslutning, til at installere et effektreguleringssystem, der er certificeret af et godkendt certificeringsorgan.

Følgende fremgår af præambelbetragtning 15: »I områder, hvor elnettene har begrænset eller ingen netkapacitet, bør netbrugere, der anmoder om nettilslutning, kunne drage fordel af at indgå en ikkebindende, fleksibel tilslutningsaftale. Denne tilslutningsaftale ville f.eks. tage hensyn til energilagring eller begrænse den tid, hvor et produktionsanlæg kan indføre elektricitet til nettet, eller den kapacitet, der kan eksporteres, hvilket muliggør dets delvise tilslutning. Systemoperatører bør give mulighed for at indgå fleksible tilslutninger i sådanne områder. Den regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed, hvor en medlemsstat har udpeget en sådan, bør udvikle rammer for systemoperatører med henblik på at etablere sådanne fleksible tilslutninger og sikre, at netforstærkninger, der giver de strukturelle løsninger, prioriteres, at tilslutningsaftaler gøres bindende, så snart nettene er klar, at fleksible tilslutninger muliggøres som en permanent løsning for områder, hvor netforstærkning ikke er effektiv, og så vidt muligt giver de netbrugere, der anmoder om nettilslutning, synlighed med hensyn til de forventede indskrækningsniveauer i henhold til den fleksible tilslutningsaftale.«

3.1.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Både netvirksomheder og Energinet anvender i dag forskellige aftaler om nettilslutning med permanent begrænset netadgang, uanset områdets karakter, dvs. uanset om der er tale om et område med begrænset eller ingen nettilslutningskapacitet eller et område, hvor tilslutningskapaciteten ikke er udfordret. Netvirksomhederne anvender også aftaler, hvor nettilslutning sker i faser, således at den af netkunden ønskede leveringsomfang i en første fase begrænses til den tilgængelige netkapacitet, og øges til det fulde leveringsomfang efter nettet er udbygget. Energinet anvender endvidere aftaler med midlertidig begrænset adgang, hvor producenter tilsluttes, men om nødvendigt kan begrænses på forhånd og/eller afbrydes i perioden, indtil nettet er fuld udbygget. Disse aftaler, der indebærer netudbygning, er kun relevante i områder med begrænset eller ingen tilslutningskapacitet. De aftaler med permanent begrænset netadgang, der anvendes i praksis, er forbundet med en nedsat betaling af den løbende nettarif eller et reduceret tilslutningsbidrag. Derimod er nettilslutning i faser eller Energinets midlertidig begrænset netadgang ikke forbundet med afslag på tarif eller tilslutningsbidrag.

Ministeriet vurderer, at de typer aftaler, der anvendes i Danmark i dag og som er metodegodkendt af Forsyningstilsynet, falder under direktivets brede definition af fleksible tilslutningsaftaler.

Der er i Danmark dog ikke lovfastsat rammer for de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler. For at sikre gennemførelse af direktivet er det derfor nødvendigt, at der bliver indsat en ny bemyndigelse i elforsyningsloven, der muliggør fastsættelse af sådanne rammer. Ligeledes skal der indsættes en definition af begrebet fleksible tilslutningsaftaler i elforsyningsloven svarende til direktivets definition.

Direktivet overlader det til medlemsstaterne, om rammerne for fleksible tilslutningsaftaler fastsættes af den nationale regulerende myndighed, dvs. Forsyningstilsynet, eller af en anden kompetent myndig-

hed. Det er ministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at det er klima-, energi- og forsyningsministeren, der vil få til opgave at fastsætte rammerne. At lade ministeren fastsætte de overordnede rammer for anvendelse af fleksible nettilslutningsaftaler, mens deres nærmere udformning fortsat er overladt til de kollektive elforsyningsvirksomheder, der skal få aftalerne metodegodkendt af Forsyningstilsynet, flugter med den generelle rollefordeling i øvrigt på elområdet i Danmark.

Ministeriet fortolker artikel 6 a således, at distributions- og transmissionssystemoperatører, dvs. de kollektive elforsyningsvirksomheder i Danmark, i de nationale rammer bør forpligtes til at sikre, at nye netbrugere i områder med begrænset eller ingen nettilslutningskapacitet, kan indgå midlertidig fleksible tilslutningsaftaler, indtil nettene er udviklet.

Herudover vurderer ministeriet, at artikel 6 a giver medlemsstaterne et bredt råderum for fastsættelse af nationale rammer for permanent fleksible tilslutningsaftaler, dvs. aftaler, hvor netbrugeren i en situation uden netudbygning accepterer begrænsninger i udnyttelse af den kapacitet, som netbrugeren er tilsluttet med. Disse aftaler giver netoperatørerne mulighed for at opnå en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende netkapaciteter, dvs. mere energitransport i det samme net og uden netudbygning, samtidigt med at netoperatørerne sikres mulighed for at håndtere eventuelle kapacitetsbegrænsninger i nettet som følge af denne øgede udnyttelse af nettet fra anlæg med fleksible tilslutningsaftaler.

Både netvirksomheder og Energinet ser aftaler med – permanent – begrænset netadgang, der tilbydes i dag, som fordelagtige, fordi de for det første giver sikkerhed i drift, både i forhold til lang- og kortvarige kapacitetsudfordringer, uanset om de nødvendige afbrudsvolumener er store eller små, og for det andet klarhed i netudviklingsplanlægning, idet der ikke skal udbygges net af hensyn til netbrugernes på permanent fleksible tilslutningsaftaler.

Dertil kommer, at netbrugere, der tilvælger disse typer aftaler i praksis får gavn af reducerede tariffer eller reducerede tilslutningsgebyrer, hvilket øger incitamentet til at investere i bl.a. VE-produktion eller grønne løsninger, såsom PtX, elkedler eller varmepumper, og indgår i business-casen for sådanne investeringer.

Disse forhold taget i betragtning, finder ministeriet, at udmøntningen af artikel 6 a i udgangspunktet bør give brede muligheder for anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler, herunder permanent fleksible tilslutningsaftaler, uanset kapacitetsforholdene i det område, hvor der søges tilslutning.

Ministeriet vurderer endvidere, at der i forbindelse med gennemførelse af artikel 6 a også bør tages tilstrækkelig højde for muligheden for at løse kapacitetsudfordringer og forbedre effektiviteten i driften og udviklingen af distributionssystemet med en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser, hvis værktøjet som sådan er omkostningseffektivt og konkurrencepræget og dermed ikke fører til alvorlige markedsforvridninger eller øget overbelastning, ligesom det er forudsat i elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum og – i forhold til belastningsomfordeling - i elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 3. Ved markedsbaseret anskaffelse forstås en mekanisme, hvor netoperatørens behov for en fleksibilitetsydelse matches ved bud, som er prissat af en sælger af en fleksibilitetsydelse, på et lokalt marked for fleksibilitet, eksempelvis i forbindelse med et udbud eller et bud på en markedsplatform.

En markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet er for nuværende endnu ikke i videre omfang afprøvet i Danmark. Dette betyder dog ikke, at dette værktøj ikke vil kunne udvikles og komme i brug i Danmark fremadrettet som et af flere værktøjer, der vil kunne bidrage til en omkostningseffektiv håndtering, både i forhold til kortsigtet driftsoptimering og systemets samlede effektivitet, af de udfordringer, der er forbundet med drift og udbygning af et VE-drevet, elektrificeret energisystem med store og små fleksible netbrugere.

Netoperatørerne anser i den henseende de to værktøjer til at anskaffe fleksibilitet, fleksible tilslutningsaf-

taler og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser som supplementer til hinanden, således at der både kan eksistere fleksible tilslutningsaftaler og markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser samtidigt, også i det samme lokale område af nettet.

Fordi både fleksible tilslutningsaftaler og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser er baseret på udnyttelse af en netkundes fleksibilitet, kan der være en risiko for, at fleksible tilslutningsaftaler mindsker likviditeten på lokale markeder for anskaffelse af fleksibilitetsydelser. Dette skyldes, at den begrænsning, som en netbruger accepterer i forbindelse med en fleksibel tilslutningsaftale i princippet også vil kunne tilvejebringes via netbrugerens udbud af sin fleksibilitet på et lokalt fleksibilitetsmarked, hvis netbrugeren ikke havde en fleksibel tilslutningsaftale, men fuld adgang. I det omfang, en kundes fleksibilitet bindes i en fleksibel tilslutningsaftale, kan fleksibiliteten for så vidt angår begrænsning af netbrugerens forbrug eller produktion, ikke bydes ind på et lokalt fleksibilitetsmarked, idet netbrugeren allerede har afgivet retten til begrænsningen. Dermed vil der, alt andet lige, være et mindre udbud af fleksibilitet i det lokale marked, og dermed mindre konkurrence, end der ville have været, hvis netbrugeren havde fuld netadgang og samtidigt bød sin fleksibilitet ind. Netbrugeren kan dog fortsat melde sin fleksibilitet ind på andre relevante markeder, herunder lokale fleksibilitetsmarkeder, for forøgelse af sin forbrug eller produktion.

For at kunne sikre konsistens mellem direktivets bestemmelser om rammer for fleksible tilslutningsaftaler på den ene side og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den anden side, vurderer ministeriet, at bemyndigelsen bør fremtidssikres ved at give mulighed for på sigt at kunne sikre, at fleksible nettilslutningsaftaler udformes således, at de kan spille sammen med en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet. Formålet med sådanne regler vil være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Artikel 6 a taler bredt om fastsættelse af rammer for fleksible tilslutningsaftaler. Derfor vil bemyndigelsen også rumme fastsættelse af overordnede principper, som der vil skulle tages højde for i forbindelse med anvendelsen af fleksible nettilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugerne, gennemsigtighed, forudsigelighed og ikke-diskrimination.

Direktivets artikel 6 a, stk. 2, omhandler minimumsindholdet af fleksible tilslutningsaftaler, eksempelvis angående oplysninger om tarifieringen eller aftaleperioden og forventet dato for fuld tilslutning. Ifølge bestemmelsen kan fastsættelsen af de nationale rammer sikre, at aftalerne adresserer disse forhold. Efter ministeriets vurdering er bestemmelsen imidlertid hverken bindende eller begrænsende for medlemsstaterne. Der er således et stort råderum for medlemsstaterne til at fastsætte rammer for, hvilke forhold aftalerne skal adressere.

Det bemærkes, at regler om de forhold, som fleksible tilslutningsaftaler vil skulle adressere, vil kunne gennemføres med hjemmel i den gældende § 73 a, stk. 3, i elforsyningsloven. Efter denne bestemmelse er ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at fastsætte betingelser og vilkår.

Ministeriet vurderer, at kravet, der er fastsat i direktivets artikel 6 a, stk. 2, 2. afsnit, om at en netbruger, der indgår en fleksibel tilslutningsaftale, skal installere et certificeret teknisk reguleringssystem, kan gennemføres med hjemmel i den gældende § 26, stk. 3, sammenholdt med bestemmelsens stk. 2, i elforsyningsloven.

Ministeriet bemærker afslutningsvis, at den nye direktivbestemmelse om fleksible tilslutningsaftaler taler for, at disse typer aftaler og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser bør anses som selvstændige instrumenter, med hver deres regulering, selvom det følger af forarbejderne til § 45 b i lov om elforsyning, at de står i hierarkisk forhold til hinanden. Derfor bør bl.a. også den omkostningseffektiv-

tetsvurdering af en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelse, der er nævnt i elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum, fremadrettet foretages af Forsyningstilsynet uafhængigt af en evt. metodeanmeldelse af fleksible tilslutningsaftaler, på trods af hvad der var forudsat i forarbejderne til § 45 b. Det vurderes, at en sådan ændret tilgang vil kunne rummes inden for den gældende bemyndigelse i § 45 b, hvis formål ifølge forarbejderne er, bl.a. at sikre gennemførelse af artikel 32, stk. 1, sidste punktum.

3.1.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af det foreslåede, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at der vil blive fastsat regler, der vil sikre gennemførelse af direktivets artikel 6 a. Givet at artikel 6 a samlet set giver medlemsstaterne brede muligheder for gennemførelse og givet konteksten med en fremtidig markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelse, der for nuværende først er under udvikling, og som kan give anledning til senere justeringer af rammerne for fleksible tilslutningsaftaler, vil der være tale om en bred bemyndigelse.

Bemyndigelsen vil imidlertid ikke rumme fastsættelse af regler, der begrænser de kollektive elforsyningsvirksomheders kompetencer til at fastsætte prismetoder i forbindelse med fleksible tilslutningsaftaler og Forsyningstilsynets godkendelse heraf.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at de kollektive elforsyningsvirksomheder og Forsyningstilsynet fremadrettet vil skulle tage højde for de nye rammer for fleksible tilslutningsaftaler, som ministeren efter det foreslåede vil få hjemmel til at fastsætte. Det vil medføre, at en fornyet anmeldelse af de aktuelt godkendte metoder for de kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler med begrænset netadgang kan blive nødvendigt. Fastsættelse af de nye rammer for fleksible tilslutningsaftaler på bekendtgørelsesniveau vil kunne ledsages af passende overgangsbestemmelser. Der er her eksempelvis tænkt på muligheden for at fastsætte en frist for, hvornår der skal være anmeldt metoder, der sikrer, at alle netbruger i områder med begrænset eller ingen nettilslutningskapacitet kan indgå midlertidig fleksible tilslutningsaftaler.

Ved førstkommende udmøntning forventes den nye bemyndigelse bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder forpligtes til at give nye netbrugere mulighed for at indgå midlertidig fleksible tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller ingen nettilslutningskapacitet og hvor der enten er planlagt netudvikling eller hvor det skal planlægges netudbygning pga. de nye netbrugere.

Endvidere forventes den nye bemyndigelse ved førstkommende udmøntning bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder herudover generelt, uanset karakteren af området ift. nettilslutningskapacitet, kan give nye netbrugere mulighed for indgåelse af permanent fleksible tilslutningsaftaler.

Herudover forventes der fastsat generelle principper, der vil skulle overholdes i forbindelse med netoperatørernes anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugerne, gennemsigtighed, forudsigelighed og ikke-diskrimination.

Det bemærkes i øvrigt, at det forventes, at der ved førstkommende udmøntning med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 73 a, stk. 3, vil blive fastsat regler om bl.a. de forhold, der er nævnt i direktivets artikel 6 a, stk. 2, litra a-c.

Som nævnt ovenfor, vil det i forbindelse med senere udmøntninger kunne blive aktuelt at sikre konsistens mellem direktivets bestemmelser om rammer for fleksible tilslutningsaftaler på den ene side og en mar-

kedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser på den anden side. Dette vil forudsætte, at der foreligger konkrete holdepunkter for, at der er et reelt potentiale for anvendelse af konkurrenceprægede markedsbaserede løsninger at anskaffe fleksibiliteten på, eksempelvis i form af Forsyningstilsynets vurderinger med baggrund i elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum. Formålet med senere udmøntninger vil være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Der vil endvidere blive fastsat krav om, at en netbruger, der indgår en fleksibel tilslutningsaftale skal installere et certificeret effektreguleringssystem svarende til hvad der fremgår af elmarkedsdirektivets artikel 6 a, stk. 2, 1. afsnit. Fastsættelse af kravet herom vil ske med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i elforsyningslovens § 26, stk. 3, sammenholdt med bestemmelsens stk. 2. Kravet vil alene stilles fremadrettet, dvs. at netbrugere, der allerede i dag er tilsluttet nettet med en fleksibel tilslutningsaftale, vil ikke blive berørt af kravet.

Det bemærkes herudover, at det forventes, at der med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 45 b, bl.a. vil blive fastsat, at Forsyningstilsynet, under inddragelse af oplysninger mv. fra de kollektive elforsyningsvirksomheder, vil skulle foretage løbende vurderinger af både omkostningseffektiviteten og risikoen for konkurrenceforvridninger, som omtalt i elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum, angående potentialet for en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser.

Det foreslås endvidere, at der indføres en ny bestemmelse i elforsyningsloven, der vil definere begrebet fleksibel tilslutningsaftale svarende til direktivets definition. Forslaget vil indebære, at dansk ret fremover vil indeholde en definition af begrebet svarende til direktivets definition.

Det bemærkes afslutningsvis, at de regler, der ved førstkommende udmøntning forventes at ville blive fastsat, ikke vil påvirke allerede indgåede aftaler med begrænset netadgang. Der vil således ikke være et krav om ændring af de eksisterende aftaler.

3.1.8. Konsekvensrettelser som følge af REMIT-forordningen

3.1.8.1. Gældende ret

Muligheden for at sanktionere insiderhandel og markedsmanipulation samt de understøttende oplysnings-, registrerings-, og indberetningspligter fremgår af elforsyningslovens § 85 d, stk. 2, § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1 og 2 og § 87 b, stk. 1, gasforsyningslovens § 47 b, stk. 2, § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1 og 2, § 49 b, stk. 1, og straffelovens § 299 d, stk. 1, nr. 2.

§ 85 d, stk. 2 i elforsyningsloven og § 47 b, stk. 2 i gasforsyningsloven omhandler Forsyningstilsynets bemyndigelse til at meddele påbud for forhold, der strider mod REMIT-forordningen eller retsakter vedtaget på baggrund heraf.

§ 86, stk. 1 i elforsyningsloven og § 48, stk. 1 i gasforsyningsloven omhandler Forsyningstilsynets bemyndigelse til at anvende daglige eller ugentlige tvangsbøder ved manglende efterlevelse af et påbud vedrørende forpligtelserne i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. og stk. 5, 1. pkt. og artikel 9, stk. 1 og 5. Disse artikler omhandler markedsdeltagernes forpligtelser vedrørende henholdsvis indberetning af brug af undtagelsen i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 4,

litra b, 2. pkt., indberetning af transaktioner på engrosenergimarkedene, oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter samt pligten til at lade sig registrere.

§ 87 a, stk. 1 i elforsyningsloven og § 49 a, stk. 1 i gasforsyningsloven omhandler muligheden for at anvende bødestraf ved manglende opfyldelse af oplysningsforpligtelserne i REMIT-forordningens artikel

3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt. og stk. 5 og artikel 15. Artiklerne omhandler markedsdeltagernes forpligtelse til henholdsvis at indberette brug af undtagelsen i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., at offentliggøre intern viden, at indsamle data og at registrere sig. Derudover omhandler det forpligtelser vedrørende mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv planlægger transaktioner med engrosenergiprodukter.

I § 87 a, stk. 2 i elforsyningsloven og i § 49 a, stk. 2 i gasforsyningsloven udvides muligheden for at anvende bødestraf til også at gælde for markedsdeltageres overtrædelse af artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. vedrørende forpligtelsen til at indberette oplysninger om transaktioner på engrosenergimarkedet.

§ 87 b, stk. 1 i elforsyningsloven og § 49 b, stk. 1 i gasforsyningsloven omhandler muligheden for at straffe overtrædelser af forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation. Forbuddet fremgår af henholdsvis REMIT-forordningens artikel 3, stk. 1 og artikel 5. § 299 d, stk. 1, nr. 2, i straffeloven omhandler muligheden for at straffe overtrædelse af forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation under særligt skærpende omstændigheder med fængsel i indtil 6 år.

3.1.8.2. REMIT-forordningen

I forbindelse med elmarkedsreformen blev der vedtaget en ændringsforordning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 (REMIT-forordningen). Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen (ændringsforordningen) ændrer i en række sanktionsbehæftede artikler. Det drejer sig om artikel 3, artikel 4, artikel 8, artikel 9 og artikel 15. Der er desuden foretaget ændringer i sanktionsbestemmelsen i artikel 18, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte nærmere bestemte sanktioner for overtrædelse af REMIT-forordningen.

I forordningens artikel 3, stk. 1, vedrørende forbud mod insiderhandel, tilføjes et sidste led, som specificerer indholdet af begrebet insiderhandel.

I forordningens artikel 4, stk. 1, vedrørende forpligtelsen til at offentliggøre intern viden, tilføjes et nyt pkt. 3 og 4, som omhandler henholdsvis offentliggørelse ved hjælp af IIP'er (Inside Information Platforms) og en specificering af fordelene ved at anvende IIP'er.

I artikel 8, stk. 1, 1. pkt., ændres forpligtelsen til at indberette transaktioner på engrosenergimarkedet til Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) fra at gælde for personer og myndigheder til at gælde for personer og enheder, der handler på markedsdeltagernes vegne. Det følger af, at indberetningspligten udvides til også at gælde for organiserede markedspladser og handelssystemer.

I artikel 8, stk. 1, 2. pkt., ændres indholdet af indberetningspligten fra at omfatte informationer om transaktionens begunstigede til at omfatte både transaktionens midlertidigt og endelige begunstigede. I artikel 8, stk. 1, 3. pkt., indsættes en pligt til at medtage oplysninger om markedsdeltagerens eksponeringer, opdelt efter produkt, herunder de transaktioner, der finder sted OTC (over the counter). Derudover præciseres det i artikel 8, stk. 1, 5. pkt., at indberetningerne skal ske via registrerede indberetningsmekanismer. Der tilføjes desuden et nyt stk. 1 a til artiklen, som vedrører organiserede markedspladser forpligtelse til at indberette transaktioner på engrosenergimarkedet, og der tilføjes et nyt stk. 1 b, som vedrører LNG-markedsdeltageres pligt til at indberette en oversigt over LNG-markedsdata.

Ændringerne til indberetningspligten i REMIT-forordningens artikel 8, stk. 1, træder i henhold til ACER's open letter af 16. april 2024 først i kraft, når Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 1348/2014 af 17. december 2014 er opdateret.

I artiklens stk. 5, 1. pkt., indsættes en yderligere forpligtelse til, at give de nationale regulerende myndig-

heder oplysninger om intern viden, som er offentliggjort i henhold til artikel 4 om offentliggørelse af intern viden.

Artikel 9, stk. 1, omhandler registrering af markedsdeltagere og udpegning af repræsentanter. Der tilføjes et nyt litra a-d, som indeholder en række forpligtelser for markedsdeltagere etableret i tredjelande i forhold til udpegning, registrering og bemyndigelse af en repræsentant hos den nationale regulerende myndighed i en medlemsstat. Herefter skal markedsdeltagere, der er etableret eller bosiddende i et tredjeland, udpege og bemyndige en repræsentant i en medlemsstat, hvor denne er aktiv og lade sig registrere hos den nationale regulerende myndighed.

Artikel 15 vedrører underretningspligten ved begrundet mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv planlægger transaktioner med engrosenergiprodukter. I artiklens stk. 1 tilføjes en pligt til også at underrette ACER. Derudover specificeres det, at forpligtelsen også gælder for handelsordrer, og at det omfatter enhver annullering eller ændring, uanset om den finder sted på eller uden for en organiseret markedsplads. Endvidere gælder forpligtelsen, når der er begrundet mistanke om, at handelsordren eller transaktionen er i strid med artikel 4 om pligten til at offentliggøre intern viden. Det specificeres, at underretning skal ske senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Der indsættes desuden et nyt stk. 2, 3 og 4. Stk. 2 giver de samme forpligtelser til personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbrugsforordningen), og som også gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, som ikke er finansielle instrumenter. Stk. 3 viderefører de omhandlende personers forpligtelse til at etablere og opretholde effektive ordninger, systemer og procedurer til at identificere potentielle overtrædelser. Dette udvides til også at gælde for overtrædelser af artikel 4, og det tilføjes, at der skal etableres effektive ordninger, systemer og procedurer til at afsløre og indberette mistænkelige ordrer og transaktioner. Bestemmelsen tilføjer en pligt til at sikre uafhængighed og beskyttelse mod interessekonflikter for de ansatte, der foretager overvågningsaktiviteter med henblik på overholdelse af forpligtelsen. Stk. 4 uddyber, at underretningen skal ske til de nationale regulerende myndigheder i de medlemsstater, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergiproduktet leveres, med mindre andet følger af forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbrugsforordningen).

Artikel 18 forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af REMIT-forordningen. Sanktionerne skal efter artikel 18, stk. 1, være effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og skal afspejle overtrædelsens art, varighed og grovhed, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det følger af artikel 18, stk. 2, at artikel 18 kan anvendes sådan, at den kompetente nationale myndighed indleder bødeproceduren, og de kompetente nationale domstole pålægger bøderne, idet det sikres, at disse retsmidler er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af administrative bøder, som pålægges af tilsynsmyndighederne.

Artikel 18, stk. 4 og 5, der omhandler rammerne for administrative bøder, regulerer obligatoriske minimums lofter for bøder for overtrædelse af REMIT-forordningen for henholdsvis fysiske og juridiske personer. Det følger af artikel 18, stk. 4, at de obligatoriske minimums lofter for bøder pålagt fysiske personer er mindst 5 mio. euro for overtrædelser af artikel 3 og 5, mindst 1 mio. euro for overtrædelser af artikel 4 og 15 og mindst 500.000 euro for overtrædelser af artikel 8 og 9. Det følger af artikel 18, stk. 5, at de obligatoriske minimums lofter for bøder pålagt juridiske personer er mindst 15 % af den samlede årlige omsætning i det foregående regnskabsår for overtrædelser af artikel 3 og 5, mindst 2 % af den samlede årlige omsætning i det foregående regnskabsår for overtrædelser af artikel 4 og 15 og mindst 1 % af den samlede årlige omsætning i det foregående regnskabsår for overtrædelser af artikel 8 og 9.

3.1.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det følger af REMIT-forordningens artikel 18, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der kan anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes.

Det er ministeriets vurdering, at det er nødvendigt at konsekvensændre lovteksten i sanktionsbestemmelser vedrørende REMIT-forordningen, som de fremgår af elforsyningsloven og gasforsyningsloven og ændre enkelte artikelhenvisninger for at sikre, at det fortsat er muligt at sanktionere på baggrund af forordningens bestemmelser om insiderhandel og markedsmanipulation samt de understøttende oplysnings-, registrerings-, og indberetningspligter.

De foreslåede ændringer af lovteksten i elforsyningslovens sanktionsbestemmelser § 85 d, stk. 2, § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1 og § 87 b, stk. 1, i gasforsyningslovens § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1 og 2, § 49 b, stk. 1, og i straffelovens § 299 d, stk. 1, nr. 2, medfører, at muligheden for at anvende sanktioner ved manglende efterlevelse af forordningen opretholdes. Det betyder, at Forsyningstilsynet fortsat kan meddele påbud og pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder, og at der fortsat kan straffes med bøde eller fængsel for overtrædelser af de forpligtelser og forbud, der følger af REMIT-forordningen.

Ministeriet vurderer, at REMIT-forordningens artikel 18, stk. 4 og 5, som affattet ved ændringsforordning nr. 1106 af 11. april 2024 til REMIT-forordningen, træder i stedet for præambelbetragtning 31 i REMIT-forordningen nr. 1227 af 25. oktober 2011, hvoraf det fremgår, at sanktionerne for overtrædelse af REMIT-forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af direktiv 2003/6/EF (markedsmisbrugsdirektivet). Det skyldes at markedsmisbrugsdirektivet er blevet afløst af forordning 2014/596/EU (markedsmisbrugsforordningen), samt at ændringsforordningen til REMIT-forordningens nye artikel 18, stk. 4 og 5, regulerer specifikke obligatoriske minimumsbødeløfter for overtrædelser af REMIT-forordningens forbud mod markedsmisbrug og insiderhandel i artikel 3 og 5, samt for manglende overholdelse af en række understøttende forpligtelser i art. 4, 8, 9 og 15.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt. i henholdsvis § 86, stk. 1 og § 87 a, stk. 2 og i gasforsyningslovens § 48, stk. 1, og § 49 a, stk. 1. Det medfører, at markedsdeltagernes manglende efterlevelse af indberetningspligten til ACER også vil kunne sanktioneres, når det gælder transaktioner foretaget til midlertidigt begunstigede.

Den foreslåede henvisning i elforsyningslovens § 86, stk. 1, til artikel 8, stk. 1 a, og i gasforsyningslovens § 48, stk. 1, til artikel 8, stk. 1 a og stk. 1 b, vil medføre, at Forsyningstilsynet kan anvende tvangsbøder, hvis organiserede markedspladser eller tredjeparter, der handler på deres vegne, og enheder, der handler på vegne af LNG-markedsdeltagere, ikke efterlever pligten til at indberette transaktioner til ACER. Henvisningen til artikel 8, stk. 1 b, indgår alene i gasforsyningsloven, fordi den omhandler en forpligtelse til at indsende LNG-markedsdata. Muligheden for at anvende bødestraf ved manglende efterlevelse af indberetningspligten gælder fortsat alene i forhold til markedsdeltagerne.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 9, stk. 1, i elforsyningsloven, § 86, stk. 1, og i gasforsyningsloven § 48, stk. 1, og henvisningen i elforsyningsloven § 87 a og i gasforsyningslovens § 49 a, stk. 1, ændres fra artikel 9, stk. 1, 1. pkt., til artikel 9, stk. 1. Det medfører, at der fortsat vil kunne gives tvangsbøder og anvendes bødestraf over for markedsdeltagere i tredjelande, som er aktive på det danske engrosmarked. Derudover medfører det, at der kan pålægges sanktioner, hvis markedsdeltageren ikke efterlever forpligtelsen til at registrere sig og udpege en repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de er aktive. Har markedsdeltageren udpeget en repræsentant i Danmark og ladet sig registrere hos Forsyningstilsynet, kan det desuden sanktioneres, hvis markedsdeltageren ikke giver meddelelse om repræsentantens kontaktoplysninger eller giver repræsentanten de nødvendige beføjelser og midler til at samarbejde med myndigheden og ACER.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 8, stk. 5, 1. pkt., i henholdsvis elforsyningslovens § 86, stk. 1, og § 87 a, stk. 1, og i gasforsyningslovens § 48, stk. 1, og i § 49 a, stk. 1. Det medfører, at der også kan anvendes tvangsbøder eller bødestraf, hvis markedsdeltagerne undlader at give Forsyningstilsynet og ACER oplysninger om deres interne viden om virksomheden og dennes faciliteter, når denne viden er offentliggjort i henhold til forpligtelsen i artikel 4.

Efter forslaget tilføjes 1.-3. pkt. til henvisningen til artikel 4, stk. 1, i elforsyningsloven § 87 a og i gasforsyningslovens § 49 a. Det medfører, at der kan anvendes bødestraf, hvis markedsdeltagerne ikke efterlever forpligtelsen til at offentliggøre intern viden om virksomheder og faciliteter ved hjælp af IIP'er. I forslaget til den samme bestemmelse tilføjes stk. 1-4 til henvisningen til artikel 15. Det medfører en udvidelse af indholdet af underretningspligten vedrørende begrundet mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter. Muligheden for at give bødestraf for manglende underretning omfatter herefter alle personer, der planlægger transaktioner med energiprodukter, selvom disse transaktioner ikke bliver gennemført. Det omfatter også alle handelsordrer, selvom de ikke resulterer i en egentlig transaktion, uanset om de finder sted uden for en organiseret markedsplads og uanset at de foretages af personer, der gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter i tillæg til engrosenergisprodukter. Forslaget medfører endvidere, at pligten til at underrette også gælder ved mistanke om, at en markedsdeltager ikke efterlever sin pligt til at offentliggøre intern viden. Forslaget medfører, at der også kan anvendes bødestraf, hvis der ikke sker underretning til ACER og Forsyningstilsynet straks og senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Derudover medfører forslaget, at der kan gives bødestraf, hvis de omhandlede personer ikke sikrer, at de ansatte, der overvåger for mistænkelige ordrer og transaktioner, er uafhængige og er beskyttet mod enhver interessekonflikt. Forslaget medfører desuden, at det er den nationale regulerende myndighed i medlemsstaten, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergiproduktet leveres, der skal underrettes.

Efter forslaget bibeholdes henvisningen til artikel 3, stk. 1, i elforsyningsloven § 87 b, stk. 1, og i gasforsyningslovens § 49 b, stk. 1. Det medfører, at muligheden for at straffe for insiderhandel også omfatter efterfølgende handelshandlinger, herunder annullering eller ændring af en eksisterende ordre, som foretages på baggrund af intern viden, uanset at handelsordren blev afgivet, inden den pågældende var i besiddelse af den interne viden.

3.1.8.4. Den foreslåede ordning

De foreslåede ændringer vil medføre, at sanktionshjemlerne for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændringer videreføres i elforsyningsloven, gasforsyningsloven og straffeloven. Ændringerne vil desuden medføre, at der indføres sanktionshjemmel, hvor REMIT-forordningen med senere ændringer medfører nye forpligtelser for markedsaktørerne i artikel 4, 8, 9 og 15. Ændringerne vil endelig medføre, at hjemlerne for at sanktionere med bøder i elforsyningslovens § 86 a, § 87 a og § 87 b og gasforsyningslovens § 48, § 49 a, og § 49 b præciseres sådan, at det fremgår, at de obligatoriske minimumslofter for bøder for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 3, 4, 5, 8, 9 og 15 i artikel 18, stk. 4 og 5 træder i stedet for praksishenvisningen til markedsmisbrugsdirektivet.

3.2. Fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v.

3.2.1. Netvirksomheders bevillinger

3.2.1.1. Gældende ret

Efter gældende regler kræver det en bevilling at varetage netvirksomhed i Danmark. En bevillingshaver opnår eneret til at varetage netvirksomhed, i en fastsat periode på mindst 20 år, inden for et nærmere

afgrænset netområde. At varetage netvirksomhed indebærer blandt andet at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, herunder drift og udvikling af distributionsnet i fornødent omfang, tilslutte elforbrugere og elproducenter efter anmodning m.v., jf. elforsyningslovens §20. Samtidig kræver besiddelse af en netbevilling efterlevelse af krav og regler fastsat i hhv. dansk lov og EU-lovgivning, herunder besiddelse af fornøden finansiell, teknisk- og personel kapacitet. Endvidere skal bevillingshaver opfylde krav om selskabsmæssig adskillelse, krav om forbrugerrepræsentation i netvirksomhedens besluttede organer, samt at netvirksomheden ejer nettet. Netvirksomhedernes efterlevelse af krav og vilkår kontrolleres af Energistyrelsen ved et årligt tilsyn.

Bevillingssystemet blev etableret som følge af den politiske aftale ”Elreformen” fra 1999. Eksisterende netbevillinger blev derefter udstedt løbende i starten af 00’erne med bevillingsperioder på 20 år. Bevillingsperioderne blev sidenhen ensrettet, og alle perioder udløber derfor per 31. december 2025.

3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Et velfungerende eldistributionsnet er en grundlæggende forudsætning for høj elforsynings sikkerhed. Det er i samfundets interesse at sikre, at distributionsnettet drives og udvikles af virksomheder med de rette forudsætninger.

Muligheden for genudstedelse af eksisterende bevillinger for en ny 20-årig periode med afsæt i gældende ret skal sikre forudsigelighed i forhold til den igangværende elektrificering af samfundet og udvikling af eldistributionsnettet.

At drive et velfungerende elnet kræver både erfaring, kendskab til nettet og stabilitet i arbejdet med udvikling og udbygning af eldistributionsnettet. En central forudsætning for fortsat effektiv varetagelse af eldistributionsnettet er, at den varetages af netvirksomheder, som har de rette kapaciteter. I forbindelse med Energistylsens årlige tilsyn har de eksisterende netvirksomheder demonstreret, at de kan løfte opgaven, hvorfor det er forventningen at eksisterende netvirksomheder vil være berettiget til genudstedelse for en ny periode på 20 år. Bevillingssystemet mekanismer, herunder tilsyn, sikrer grundlæggende, at kun en egnet aktør med tilstrækkelige kapaciteter kan erhverve eller overdrages en netbevilling. Energistylsen skal godkende overdragelse af netbevilling f.eks. i forbindelse med fusion af netvirksomheder.

Netbevillingerne giver bevillingshaver eneret og pligt til at varetage netvirksomhed, herunder etablere og drive distributionsnet i et specifikt geografisk område i hele bevillingsperioden. Eneretten omfatter, at driften af netvirksomheder anses som et naturligt monopol, hvorfor de samfundsøkonomiske omkostninger ved at lade et geografisk marked forsyne af en enkelt virksomhed er lavere end ved at dele et geografisk marked mellem flere virksomheder.

Netbevillinger skal sikre bevillingshavers ret- og pligt til at varetage netvirksomhed, herunder etablere og drive distributionsnet i et specifikt netområde i hele bevillingsperioden. En bevillingsperiode på 20 år sikrer stabile og forudsigelige rammer for eldistributionsnettet, der muliggør langsigtet netplanlægning og understøtter langsigtede investeringsbeslutninger. Bevillingsperioden er tilstrækkelig lang til, at investeringer afholdt i begyndelsen af bevillingsperioden kan afskrives.

Bevillinghavers ret til netvirksomhed er forbundet med en række pligter og opgaver som netvirksomheden skal varetage, netvirksomhedsaktivitet er underlagt regulering i henhold til elforsyningsloven og EU-regulering.

Oprindeligt er elforsyning i Danmark opbygget af kommunerne i byerne og af andelsselskaber på landet. Forbrugerne har bidraget til at opbygge eldistributionsnettet og forbrugerindflydelse sikrer, at forbrugerne også har indflydelse på driften af netvirksomhederne. I dag er forbrugere typisk direkte eller

indirekte medejere af deres netvirksomheder og har en interesse i udbygning og drift af distributionsnettet, derfor bør forbrugerne også med de nye bevillinger sikres indflydelse i netvirksomhederne.

Reglerne vedrørende forbrugerindflydelse sikrer, at forbrugerne kan opnå indflydelse i netvirksomhederne via valgbare repræsentanter. Forbrugerne får på denne baggrund repræsentativ adgang til beslutningsprocesser. Denne adgang muliggør samtidig et demokratisk tilsyn med netvirksomhedernes virksomhedsledelse og forskellige dispositioner. Endvidere fremmer krav om forbrugerrepræsentation dialog med forbrugerne, der kan spille ind med forslag og gøre opmærksom på udfordringer i netområdet, som netvirksomheden bør tage stilling til.

Med de nye netbevillinger skal det fortsat være muligt at drive netvirksomhed i mindre netområder af hensyn til lokal værdi og forankring. Grundet fusioneringer gennem de senere år, er antallet af netvirksomheder faldet. Trods denne udvikling skal det fortsat være muligt at eje og drive en netvirksomhed med få netkunder, hvis der er interesse for det i lokalområdet.

Reguleringen af netvirksomhederne er gennem de senere år blevet mere omfattende. Dettes skyldes bl.a. et øget behov for digitalisering, GDPR-regler og andre tiltag, der skal sikre, at netvirksomhederne driver og udvikler distributionsnettet på en tidssvarende og omkostningseffektiv måde.

Da mindre netvirksomheder har færre ressourcer end de større netvirksomheder skal reguleringen af netvirksomhederne understøtte, at små netvirksomheder ikke udsættes for disproportionale omkostninger. Eksempelvis er krav om ledelsens habilitet kun gældende for netvirksomheder med 100.000 tilsluttede elkunder eller mere, ligesom der gælder særlige regler for dataadskillelse for denne gruppe netvirksomheder.

Bevillingssystemet skal ligeledes fortsat sikre rammevilkår, der ikke underminerer driften af mindre netvirksomheder. Mindre netvirksomheder skal dog stadig efterleve en række krav for den effektive drift herunder at opretholde en tidssvarende netvirksomhed. I den forbindelse har netvirksomhederne mulighed for at indgå samarbejdsaftaler med eksterne parter, der eksempelvis kan hjælpe med at varetage opgaver med datafrisættelse og måling af forbrug og produktion, der kræver omkostningstunge digitale værktøjer.

3.2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udstedelse og forlængelse af gældende bevillinger til netvirksomheder, herunder om krav til ansøgninger, dokumentation og procedure for ansøgning og tildeling. Det foreslås med denne bemyndigelse, at den eksisterende bevillingsordning til netvirksomhed i Danmark, fastholdes. Genudstedelse af netbevillingerne kan kun ske såfremt netvirksomheden fortsat kan leve op til de krav og vilkår, som gælder for tildeling af netbevillinger.

Den foreslåede ordning vil indebære, at de eksisterende netbevillinger genudstedes, hvor kun eksisterende netvirksomheder vil få mulighed for at søge om ny netbevilling. Selve ansøgningsproceduren foreslås offentliggjort i behørig tid forud for ansøgningsperioden.

Den foreslåede ordning og genudstedelse af netbevillinger skal fortsat give eneret til varetagelsen af netvirksomhed i et afgrænset netområde og herved understøtte en samfundsøkonomisk drift og udbygning af det kollektive distributionsnet. Endvidere vil de nye netbevillinger fortsat bidrage til at sikre offentlig kontrol med samfundskritisk infrastruktur qua Energistyrelsens løbende tilsyn med netbevillinger og derved understøtte elforsyningssikkerheden, der afhænger af elnettets drift og beskaffenhed.

Den foreslåede ordning vil ligeledes fortsat sikre, at forbrugerne har indflydelse i netvirksomhederne drift, hvilket også bemærkes under afsnit 3.2.1.2.

Nye bevillinger udstedes med fastholdelse af den nuværende lovbestemte bevillingsperiode for netbevillinger på 20 år af hensyn til at sikre stabile og forudsigelige rammer for distributionsnettet og investeringssikkerhed for netvirksomhederne.

3.2.2. Data til brug for en netmodel

3.2.2.1. Gældende ret

Netvirksomhederne er omfattet af forskellige regler for indhentning, udlevering, offentliggørelse eller registrering af den data, de er i besiddelse af.

Efter reglerne om datafrisættelse, jf. elforsyningslovens § 22, stk. 1, nr. 8, og § 22, stk. 5, 1. pkt., skal netvirksomhederne frigive relevant data om elnettet, som de er i besiddelse af, efter regler, som skal fastsættes ved bekendtgørelse. Der fastsættes herunder regler om, at netvirksomhederne skal fremlægge en plan for, hvordan data bliver anonymiseret eller aggregeret, inden det offentliggøres. Herudover skal netrelevant data fremgå af netudviklingsplanerne, som reguleres i netvirksomhedsbekendtgørelsen, og fremgår af Forsyningstilsynets hjemmeside.

Efter reglerne om stamdata, jf. bekendtgørelse om stamdataregistret for elproducerende anlæg m.v., skal netvirksomhederne foretage indhentning af oplysninger på elforbrugs- og elproduktionsanlæg, der direkte eller indirekte er tilsluttet eldistributionsnettet, og lade oplysningerne registrere i stamdataregistret. Det vedrører dels oplysninger om ejerskab, tekniske- og produktionsmæssige forhold, m.v.

Efter elforsyningslovens § 84, stk. 7 skal kollektive elforsyningsvirksomheder give brugere af systemet de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om denne udlevering til systembrugerne efter elforsyningslovens 84, stk. 9.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har endelig mulighed for ved afgørelse at kunne indhente nærmere tekniske og driftsmæssige oplysninger fra netvirksomhederne, når dette sker i opfølgningen på energi- og miljøpolitiske målsætninger. Ministeren er dog alene bemyndiget til at fastsætte regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

Netvirksomhederne er endnu ikke underlagt regler om, at de løbende skal udlevere nærmere definerede data, særskilt, til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Den grønne omstilling indebærer et kraftigt stigende behov for investeringer i eldistributionsnettet, dels for at kunne følge med elektrificering af samfundet samt indpasse det øgede mængde af ny VE-produktion. Der er derfor behov for, at myndighederne løbende kan overvåge og vurdere kapaciteten i elnettet og investeringsbehovet for netvirksomhederne i højere grad end hidtil.

Til at sikre bedre grundlag for fremskrivning og monitorering af elnetkapaciteten er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i gang med at udvikle et modelværktøj, netmodellen, som Energistyrelsen administrerer. Netmodellen er aftalt i Klimaaftalen om Grøn Strøm og Varme af 25. juni 2022.

Til opfølgning på stemmeaftalen om en effektiv og fremtidssikret elinfrastruktur til understøttelse af den grønne omstilling og elektrificeringen er det med stemmeaftale om robuste rammer for netvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024 blevet besluttet, at Energistyrelsen skal udvide den eksisterende netmodel

til også at omfatte investeringsbehovet. Denne beslutning er begrundet i et ønske om at sikre, at de nødvendige analyser og modelværktøjer kan udnytte den energifaglige ekspertise, som Energistyrelsen besidder. Dette vil dels bidrage til, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan fremlægge mere præcise energipolitiske og økonomiske tiltag vedr. reguleringen af netvirksomhederne, understøtte en overvågning og fremskrivning af elnettets kapacitet samt sikre en proaktiv regulering med fokus på den grønne omstilling. Det forudsættes, at arbejdet med netmodellen sker med inddragelse af netvirksomhederne, som ejer eldistributionsnettene, og deres brancheorganisation, Green Power Denmark. Dette vedrører særligt de nettekniske overvejelser i forbindelse med udvikling af den kommende netmodel. Det skal sikre, at netmodellen også bygger på branchens praktiske og nettekniske viden og på bedst mulige vis afspejler virkeligheden.

Elforsyningsloven giver på nuværende tidspunkt ikke mulighed for, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan fastsætte regler om, at netvirksomhederne løbende skal udlevere nærmere definerede data, særskilt, til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Sådanne regler vurderes at være nødvendige for at kunne opbygge den data og viden, der skal til for at etablere og videreudvikle netmodellen.

Indledningsvist bør det fastsættes i elforsyningsloven, at netvirksomhederne har til opgave at udlevere data til Energistyrelsen. De administrative byrder for netvirksomhederne forbundet med denne myndighedsbehandling vil i så fald kunne dækkes af deres indtægtsrammer i medfør af § 29, stk. 3, nr. 3 efter bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.

I forlængelse heraf bør der indføres en bemyndigelse i elforsyningsloven, så klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udleveringen af data. En sådan bemyndigelse bør f.eks. indebære, at data løbende skal udleveres om f.eks. tekniske og økonomiske forhold for netvirksomhederne.

Det bør dog tilstræbes i sådanne regler, at det skal være administrativt enkelt for netvirksomhederne at udlevere de relevante data. Samtidig bør reglerne afgrænses til de data, der bidrager til opfyldelsen af de formål og hensyn, der er fastlagt for netmodellen, under de nævnte politiske aftaler. Udleveringsforpligtelsen bør endvidere fastsættes under hensyn til en afvejning af proportionalitet, dvs. om dataindhentningen med rimelighed kan begrænses, eller om der findes alternative adgange til den samme data, som er værd at udnytte i stedet for, herunder f.eks. gennem reglerne om datafrisættelse, forsyningsdigitaliseringsprogrammet, øvrige eksisterende registre m.v.

De data, som reglerne vil kunne omfatte, bør endvidere afgrænses til dem, som netvirksomhederne til enhver tid er i besiddelse af, uagtet om de hidrører fra netvirksomheden selv eller fra andre kilder. Dette skyldes, at databehovet ikke nødvendigvis begrænser sig til netvirksomhederne, og at det er mere hensigtsmæssigt, at Energistyrelsen kan hente data overfor netvirksomhederne alene. Af hensyn til beskyttelsen af eventuelle tredjeparters rettigheder, bør de kommende regler dog ledsages af en undtagelse, hvorefter netvirksomhederne ikke har pligt til at udlevere data, hvor tredjeparten påviseligt har indskrænket netvirksomhedens ret til at udlevere den relevante data, medmindre Energistyrelsen kan fremvise et indhentet samtykke fra tredjeparten, eller i øvrigt har hjemmel efter gældende ret til at indhente data fra tredjeparten uden samtykke.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil skulle opbevare og behandle sådanne oplysninger, når de indsamles, i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen, lovgivningen om ophavsret og under hensyn til at sikre beskyttelsen af forretningshemmeligheder og navnlig oplysninger om kritisk infrastruktur. Dette indebærer, at der generelt skal tages højde for en effektiv datasikkerhed- og eventuel fortrolighed, og at datakompromittering undgås. Ministeriet vil træffe de passende foranstaltninger herfor.

3.2.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås to ændringer i elforsyningsloven.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 9, indebærer, at det bliver en ny opgave for netvirksomhederne at udlevere de data til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, der skal anvendes til udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, efter regler, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af stk. 22, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede ændring til § 22, stk. 5, 1. pkt. indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udleveringen af sådan data, herunder om løbende udlevering, hvor det er relevant. Bemyndigelsen vil i første omgang blive udnyttet ved, at der indsættes en ny bestemmelse om udlevering af data på Energistyrelsens anmodning, i bekendtgørelse om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter, der vil gælde fra 1. januar 2025.

Forslaget vil indebære, at dataudleveringsopgaven, og regler, som fastsættes i henhold til bemyndigelsen, vil omfatte teknisk og økonomisk data, som netvirksomhederne til enhver tid er i besiddelse af. Dette omfatter også data, som hidrører fra tredjeparter. Endvidere omfatter det data af enhver type, herunder dokumenter, tal og sammenstillinger af oplysninger m.v. Data skal dog kunne bidrage til opfyldelsen af de formål og hensyn, der er fastlagt for netmodellen, under de politiske aftaler ”Klimaaftalen om Grøn Strøm og Varme af 25. juni 2022” og ”Stemmeaftale om robuste rammer for netvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024”.

Forslaget vil indebære, at udleveringsforpligtelser, der pålægges eller fastsættes overfor netvirksomhederne, skal tage hensyn til, at det skal være administrativt enkelt for netvirksomhederne at udlevere den relevante data. Samtidig skal det overvejes, om udleveringsforpligtelserne er proportionale. Dvs. om dataindhentningen med rimelighed kan begrænses, eller om der findes alternative adgange til den samme data, som er værd at udnytte i stedet for, herunder f.eks. gennem reglerne om datafrisættelse, forsyningsdigitaliseringsprogrammet, øvrige eksisterende registre m.v.

Forslaget indebærer herudover, at der i tilknytning til regler i bekendtgørelse om udlevering af data, skal fastsættes en undtagelsesbestemmelse, for at beskytte eventuelle tredjeparters rettigheder. En sådan bestemmelse vil indebære, at netvirksomhederne ikke vil have pligt til at udlevere data, hvor tredjeparten påviseligt har indskrænket netvirksomhedens ret til at udlevere den relevante data, medmindre Energistyrelsen kan fremvise et indhentet samtykke fra tredjeparten, eller i øvrigt har hjemmel efter gældende ret til at indhente data fra tredjeparten uden samtykke.

Forslaget indebærer også, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan behandle de relevante data, når de efter forslagets bestemmelser er blevet indhentet fra netvirksomhederne, på enhver måde, der er nødvendig for at udvikle, drifte eller vedligeholde netmodellen. Det kan f.eks. indebære en systematisering, tilpasning eller sammenstilling med oplysninger fra andre registre. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som skal behandles fortroligt, vil dog ikke kunne videregives til uvedkommende.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i øvrigt skulle opbevare og behandle alle oplysninger, når de indsamles, i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen, lovgivningen om ophavsret og under hensyn til at sikre beskyttelsen af forretningshemmeligheder og navnlig oplysninger om kritisk infrastruktur. Ministeriet vil træffe passende foranstaltninger for, at datasikkerhed- og eventuel fortrolighed respekteres.

Netvirksomhederne vil i forhold til myndighedsbehandlingen forbundet med opgaverne, der indføres, kunne få dækket sine omkostninger inden for indtægtsrammen ved udnyttelse af § 29, stk. 3, nr. 3 i indtægtsrammebekendtgørelsen.

3.2.3. Tilpasning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets gebyrfinansierede opgaver

3.2.3.1. Gældende ret

Elforsyningslovens § 51 b og § 51 c blev senest revideret ved lov nr. 1399 af 5. december 2017, og har hidtil fastsat de samlede beløb som Energinet henholdsvis netvirksomhederne skal betale i gebyr for de opgaver, som Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal løfte.

Efter § 51 b opkræves Energinet aktuelt i halvårslige rater et gebyr på samlet 4,75 mio. kr. årligt til dækning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til tilsyn med Energinet og dennes helejede datterselskaber.

Efter § 51 c opkræves netvirksomhederne ligeledes i halvårslige rater et gebyr på samlet 0,9 mio. kr. årligt, som dels dækker omkostningerne til tilsyn med netvirksomhederne, behandling og vurdering af deres forskningsopgaver efter elforsyningslovens § 22, stk. 8 samt dels til udarbejdelse og offentliggørelse af elstatistik til kortlægning og offentliggørelse af data om elforbruget efter § 22, stk. 1, nr. 4. De nævnte opgaver er baseret på en vurdering om, at det er dem, der er bedst egnede til at kunne gebyrfinansieres.

Ift. opkrævning af gebyret for netvirksomhederne gælder en fordelingsnøgle, hvorefter det samlede beløb fordeles mellem netvirksomhederne i forhold til den mængde elektricitet, som er transporteret gennem netvirksomhedens net til forbrug i Danmark på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af elektricitet i netvirksomhedernes netområder i det foregående kalenderår. En nærmere beskrivelse af denne fordeling fremgår af de specielle lovbemærkninger ”til nr. 4”, i forslag til lov nr. 40 af 4. oktober 2017, om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning, lov om energinet.dk og lov om varmeforsyning (betaling for myndighedsbehandling og justering af bestemmelser om tilsyn med energinet.dk).

3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Som en konsekvens af lovforslaget pålægges Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet en række nye opgaver, samtidig med at visse andre opgaver udgår. Som følge heraf er der behov for tilpasninger af de eksisterende bestemmelser, hvorefter Energinet og netvirksomhederne skal gebyrfinansiere opgavernes omkostninger. Dette indebærer bl.a. opgaver, som følger af stemmeaftalen om robuste rammer for netvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024, men går også ud over stemmeaftalen, herunder ift. gebyrfinansiering af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets tilsyn med Energinet. Opgaver bør tilpasses, så det bliver lettere for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet at kunne overholde Finansministeriets Budgetvejledning, hvorefter gebyrindtægter skal stemme overens med afholdte udgifter over en 4-årig periode.

Klima-, -Energi og Forsyningsministeriet vurderer, at tilpasningen af opgaver, der kan opkræves gebyr for, bør foretages i elforsyningsloven, mens de samlede årlige gebyrbeløb bør kunne fastsættes i bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Sidstnævnte forudsætter, at klima-, -energi og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte størrelsen på det samlede beløb, der årligt skal gebyrfinansieres, og som figurerer af elforsyningslovens § 51 b, stk. 1 og § 51 c, stk. 1. Formålet hermed er, at gøre det nemmere fremadrettet at ajourføre gebyrernes størrelse, f.eks. i forbindelse med nye politiske aftaler, hvis gebyret skal op- eller nedjusteres, eller hvis opgaverne ikke længere skal administreres.

For så vidt angår gebyret fra Energinet, skal der foretages en justering, som følge af ændrede opgaver for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets tilsyn, som er reguleret i den gældende § 51 b, stk. 1.

For så vidt angår gebyret fra netvirksomhederne, jf. § 51 c, vil der fremadrettet skulle medregnes et beløb,

der skal dække Klima-, Energi og Forsyningsministeriets kommende opgaver med udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, herunder også indsamlingen af den relevante data, jf. forslagets nr. 12 (den foreslåede § 22, stk. 1, nr. 9). Netmodellen skal kunne monitorere og fremskrive kapaciteten og investeringsbehovet i eldistributionsnettet. Desuden skal den anvendes til at vurdere elektrificeringstillægget (tillæg til indtægtsrammer) for netvirksomhederne, frem mod en forventet justering i bekendtgørelsesregler med effekt fra 1. januar 2028, og til at danne grundlag for evt. genberegning af elektrificeringstillægget hvert 5. år.

Udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, herunder indsamling af den relevante data, bør fastsættes som selvstændige opgaver, der kan gebyrfinansieres i henhold til § 51 c, stk. 1. Der bør derfor indsættes et nyt nummer i bestemmelsen til dette formål.

Det er herudover vurderingen, at netvirksomhedernes gebyr for omkostninger forbundet med behandling og vurdering af forskningsopgaver efter elforsyningslovens § 22, stk. 8, jf. § 51 c, stk. 1, nr. 2, bør udgå af elforsyningsloven. Det skyldes, at ELFORSK-ordningen, som bl.a. dækkes af bestemmelsen i elforsyningslovens § 22, stk. 8, har været finanslovsfinansieret og administreret af Energistyrelsen siden 2022, jf. ændringen af elforsyningsloven efter lov nr. 2605 af 28. december 2021. Bestemmelsen om gebyrfinansiering af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets behandling og vurdering af netvirksomhederne forskningsaktiviteter ville fortsat kunne anvendes for de forskningsopgaver, som netvirksomhederne selv initierer udenom ELFORSK-ordningen, men sådanne forskningsopgaver findes ikke på nuværende tidspunkt. Det er derfor ikke retvisende fortsat at lade opgaven indgå i bestemmelsen i § 51 c, stk. 1, nr. 2.

3.2.3.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i § 51 b og § 51 c fastsættes enslydende bemyndigelser til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte størrelsen på det samlede beløb, der skal betales af Energinet og netvirksomhederne. Samtidig vil de aktuelle gebyrbeløb, der fremgår af § 51 b, stk. 2 og § 51 c, stk. 2, udgå.

For så vidt angår § 51 c, vil der samtidig ske en ophævelse af § 51 c, stk. 1, nr. 2, der vedrører Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets behandling og vurdering af netvirksomhedernes forskningsopgaver efter § 22, stk. 8. Herudover vil det blive tilføjet i § 51 c, stk. 1, at udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, herunder indsamling af den relevante data, er nye opgaver, som Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan opkræve gebyr for, over for netvirksomhederne.

Formålet med de ovennævnte ændringer af § 51 b og § 51 c er at sikre, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan overholde Finansministeriets budgetvejledning, som sker ved, at de fremadrettede gebyrrammer tilpasses.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil fremlægge gebyrbeløbene for 2025, der vedrører opgaver i henhold til § 51 b og § 51 c, i forbindelse med udarbejdelsen af en ny bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen, som skal træde i kraft 1. januar 2025. I forhold til de opgaver, der skal medgå til de kommende gebyrrammer fra 2025, henvises til bemærkningerne under pkt. 3.2.3.2, der redegør herfor.

Det bemærkes endvidere, at der ikke ændres på øvrige dele af § 51 b eller § 51 c, som f.eks. fordelingen mellem netvirksomhederne, hvordan de samlede beløb skal opkræves, eller at gebyrerne opkræves halvårligt.

3.2.4. Netvirksomheders forrentningsgrundlag

3.2.4.1. Gældende ret

I medfør af § 69, stk. 5 i lov om elforsyning kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om indtægtsrammen og de elementer, som indgår heri.

Efter § 69, stk. 5, nr. 3 skal der fastsættes regler om forrentningsrammen, herunder fastsættelse af aktivbaser og beregning og fastsættelse af forrentningssatser.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om ændring af lov om elforsyning, jf. lovforslag nr. 180 af 29. marts 2017, at bemyndigelsen i stk. 5 nævner en række centrale forhold, som der skal fastsættes regler om. Det fremgår dog også, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om andre forhold, herunder f.eks. hvornår indtægtsrammer fastsættes, hvilke korrektioner der kan ske, hvornår der kan ansøges om justeringer osv.

Af bemærkningerne til § 69, stk. 5, nr. 3, fremgår, at der skal fastsættes regler om, at netvirksomhedernes aktivbase opdeles i en historisk og en fremadrettet aktivbase med hver sin forrentningssats. Herudover fremgår en nærmere beskrivelse af, hvordan aktivbaserne skal fastsættes og korrigeres for en række forhold, herunder et tillæg af omkostningskapital på 2 pct. og løbende justeringer, f.eks. som følge af prisudviklingen eller ændrede opgaver m.v. Endvidere fremgår det, at der ved fastsættelse af aktivbaserne skal tages stilling til, hvilke aktiver, der skal kunne forrentes.

Ifølge bemærkningerne skal den historiske aktivbase fastsættes med udgangspunkt i værdien af netvirksomhedens aktivbase den 31. december 2017. Ved reguleringens start (dvs. første reguleringsperiode) skal den historiske aktivbase pr. 31. december 2017 opgøres efter dagældende regler for opgørelse af aktiver og tillægges 2 pct. omsætningskapital. Det indebærer, at det er netvirksomhedens netaktiver tillagt 2 pct. omsætningskapital, der udgør den historiske aktivbase. Efterfølgende vil den historiske aktivbase skulle opgøres årligt og korrigeres for afgang af aktiver.

Ifølge bemærkninger vil den fremadrettede aktivbase blive fastsat med udgangspunkt i netvirksomhedens gennemsnitlige, samlede aktivbase i den foregående reguleringsperiode, tillagt 2 pct. omsætningskapital, korrigeret for en nærmere række forhold efter de samme principper som ved fastsættelse af omkostningsrammen og fratrullet den historiske aktivbase.

Bestemmelsen i § 69, stk. 5, nr. 3, er udmøntet ved, at der i § 7 i bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomhederne, er fastsat regler for, hvordan det historiske, det fremadrettede og det samlede forrentningsgrundlag skal beregnes, hvilket inkluderer de justeringer og korrektioner, der fremgår af de hidtidige lovbemærkninger.

Det fremgår ikke klart af elforsyningslovens § 69, stk. 5, nr. 3, eller lovbemærkningerne hertil, om klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse kan modregne visse aktiver ved fastsættelsen af det fremadrettede forrentningsgrundlag.

3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Ved periodisering indtægtsføres i en årrække. Når netvirksomheder anvender tilslutningsbidrag som finansieringskilde, medfører det (modsat fx optagelse af lån) ikke finansieringsomkostninger for netvirksomheden. Netvirksomhederne har dog mulighed for at opkræve deres omkostninger til forrentning af aktiverne over tarifferne, som netbrugerne allerede har finansieret gennem betaling af tilslutningsbidrag. De indestående tilslutningsbidrag reducerer netvirksomhedernes finansieringsbehov med et tilsvarende beløb, hvilket giver dem en utilsigtet besparelse.

Med andre ord fastsættes den samlede indtægtsramme højere end tilsigtet med reguleringen, og brugerne ender med at betale to gange for dele af netvirksomhedernes finansieringsomkostninger: *Første* gang i forbindelse med privatfinansieringen af det kontante tilslutningsbidrag, og *anden* gang fortløbende ved

over tariffene at opkræve brugerne for omkostningerne til forrentning af aktiver, der allerede er finansieret via tilslutningsbidraget. Forrentningen medfører således, at netvirksomhederne overkompenseres ift. hensigten med lovgivningen.

Reguleringen før 2018 havde andre regler om forrentning og håndtering af tilslutningsbidrag. Fordelen ved at periodisere sine tilslutningsbidrag, som udgør størrelsen på den potentielle overkompensation af netvirksomhederne på bekostning af netbrugerne, afhæng af, hvornår den enkelte netvirksomhed overgik til at periodisere samt netvirksomhedens realiserede forrentning. I nogle tilfælde har der slet ikke været en økonomisk fordel for netvirksomhederne i at periodisere sine tilslutningsbidrag under den tidligere regulering.

Med introduktionen af den nuværende indtægtsrammeregulering i 2018, hvor alle netvirksomhederne får den samme risikojusterede forrentning er graden af overkompensation blevet højere end tidligere og mere entydigt til netvirksomhedernes fordel. Med introduktionen af producenttariffer og –tilslutningsbidrag fra 2023 er overkompensationen udvidet til også at omfatte aktiver betalt af producenterne over deres tilslutningsbidrag.

Det er Klima-, -Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at § 69, stk. 5, nr. 3, ikke indeholder en klar bemyndigelse til at fastsætte regler om modregning af de enkelte aktiver ved opgørelsen af det fremadrettede forrentningsgrundlag. Det bemærkes hertil, at klima-, energi- og forsyningsministeren fortsat vil kunne fastsætte forskellige regler om indtægtsrammen, herunder om de elementer, der indgår i den. Det vurderes dog, at der bør indføres et klart og tydeligt lovgrundlag til brug for en fremtidig tilpasning af reglerne, hvorefter modregning af konkrete aktiver, herunder de indestående periodiserede tilslutningsbidrag kan foretages. En sådan regel bør i øvrigt give mulighed for, at der kan foretages øvrige justeringer til det fremadrettede forrentningsgrundlag, som f.eks. regler for modregning af andre aktiver, hvis dette vil blive nødvendigt. Såfremt der vil skulle foretages væsentlige tilpasninger i reglerne, som ikke vedrører modregning af indestående, periodiserede tilslutningsbidrag, vil det dog forudsætte, at Klima-, -Energi og Forsyningsministeriet afsøger det nødvendige politiske mandat.

Herudover er det Klima-, -Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at kommende bekendtgørelsesregler om modregning af indestående, periodiserede tilslutningsbidrag, bør ledsages af en mulighed for godskrivning. Godskrivning bør kunne foretages for netvirksomhedernes beløb for eventuelle tilbageførsler til forbrugerne i form af bindende midlertidige prisnedsættelser, eller for bortfald af differencer i indtægtsrammerne, som er i netvirksomhedernes favør, for regnskabsårene 2018 til og med 2022.

Modregning af indestående periodiserede tilslutningsbidrag i det fremadrettede forrentningsgrundlag være vil være en ny måde at opgøre det samlede forrentningsgrundlag på.

3.2.4.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring i lovens § 1, nr. 5, indebærer at der gives udtrykkelig hjemmel til at fastsætte og justere det fremadrettede forrentningsgrundlag, herunder ved modregning af beløb fra modtagne tilslutningsbidrag, som er ført som passiver på netvirksomhedernes regnskabsmæssige balance med henblik på periodiseret indtægtsførelse (modregning af indestående periodiserede tilslutningsbidrag).

Forslaget sikrer et klart og tydeligt lovgrundlag for en fremtidig tilpasning af reglerne, hvorefter modregning af konkrete aktiver, herunder de indestående periodiserede tilslutningsbidrag kan foretages. Forslaget vil herudover give mulighed for øvrige fremtidige justeringer, som f.eks. modregning af andre aktiver, hvis dette vil blive nødvendigt. Forslag, der indebærer væsentlige fremtidige justeringer, vil dog forudsætte, at der indhentes et nødvendigt politisk mandat.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomhederne vil blive ændret per 1. januar 2025. Her vil der blive fastsat nye regler for opgørelse af forrentningsgrundlaget, hvorefter indestående periodiserede tilslutningsbidrag modregnes (fratrækkes) ved opgørelse af det fremadrettede forrentningsgrundlag, dvs. efter det samlede forrentningsgrundlag er opgjort, jf. den gældende § 7, stk. 6 i bekendtgørelsen.

Indestående periodiserede tilslutningsbidrag vil blive defineret i bekendtgørelsen med den regnskabsmæssige definition, som følger af den foreslåede bemyndigelse.

De nye regler i bekendtgørelsen vil indebære, at det fremadrettede forrentningsgrundlag fra 2025 bliver reduceret med indestående periodiserede tilslutningsbidrag modtaget siden den 1. januar 2018. Har netvirksomheden givet tilbageførsler til forbrugerne i form af bindende midlertidige prisnedsættelser eller haft bortfald af differencer i netvirksomhedernes favør for regnskabsårene 2018 til og med 2022 vil disse beløb blive godskrevet i modregningsbeløbet fra de periodiserede tilslutningsbidrag. Godskrivningen sker konkret ved, at indestående periodiserede tilslutningsbidrag fra perioden 2018-2022 reduceres med en faktor på mellem 0 og 1. Faktoren opgøres for hver netvirksomhed som den andel, summen af netvirksomhedens tilbageførsler i 2018-2022 udgør, af netvirksomhedens indestående periodiserede tilslutningsbidrag fra perioden 2018-2022 pr. ultimo 2022, dog maksimalt 100%. Netvirksomheder, der ikke har lavet tilbageførsler i perioden har således en faktor på 0 og modregnes derfor fuldt ud for de indestående periodiserede tilslutningsbidrag fra perioden.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre et ressourcebehov til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, som følge af økonomiske konsekvenser i form af øget statsligt personaleforbrug.

For så vidt angår gennemførelsen af elmarkedsdirektivet m.v. skønnes lovforslaget at medføre mindre økonomiske konsekvenser for det offentlige i form af øget statsligt personaleforbrug. Ressourcebehovet følger af gennemførelsen af regler om ret til mere end én elleverandør på et aftagenummer, ret til fastpriselektricitetsleveringskontrakt, ret til energideling, fleksible nettilslutningsaftaler, elhandelsvirksomhedernes risikostyring, beskyttelse af sårbare forbrugere, nye krav til netvirksomheder om offentliggørelse af oplysninger i forbindelse med nettilslutning og implementeringen af behovsvurderingen om fleksibilitet. Ressourcebehovet for Energistyrelsen forventes afholdt inden for den eksisterende økonomiske ramme.

Ressourcebehovet for Forsyningstilsynet følger af, at Forsyningstilsynet skal varetage godkendelse vedrørende ændringer i skæringstidspunktet for handel med elektricitet på elmarkedet og tarifmetoder, overvåge markedet for fastpriskontrakter og sikre at elhandelsvirksomhederne har oprettet og anvender risikoafdækningsstrategier samt føre tilsyn med den fælles tilde-lingsplatform. Forsyningstilsynets ressourcebehov udgør 3,3 mio. kr. pr. år i 2025-2027 og 4,2 mio. kr. i 2028 og frem.

For så vidt angår fremtidssikret regulering af netvirksomhederne m.v. følger ressourcebehovet primært af de nye opgaver med at udarbejde, udvikle og vedligeholde en netmodel mhp. fremadrettet tilsyn med netvirksomhedernes investeringsbehov. Ressourcebehovet herfor er af Energistyrelsen skønnet til 0,9 mio. kr. i 2025, og varigt 2,7 mio. kr. årligt i 2026 og herefter. Omkostningerne vil blive dækket ved at øge gebyroprokrævninger til netvirksomhederne, efter den gældende § 51, c, stk. 1, nr. 1. Ressourcebehovet for Forsyningstilsynet følger af den nye tilsynsopgave forbundet med modregning af tilslutningsbidrag i netvirksomhedernes forrentningsgrundlag svarende til omkostninger for 0,45 mio. kr. i 2025 og 2026. Dernæst vil der være besparede omkostninger hos Forsyningstilsynet fra 2026 svarende til 0,9 mio. kr., idet Energistyrelsen overtager arbejdet med at videreudvikle en netmodel mhp. en vurdering af elektrificeringsstillægget første gang fra 2028 og her fra hvert 5. år. År 2025 vil være et overgangsår, som sikrer,

at Energistyrelsen kan indhente de nødvendige erfaringer, som Forsyningstilsynet har gjort sig i deres analysearbejde. Samlet set betyder det, at Forsyningstilsynet vil få et øget ressourcebehov på 0,45 mio. kr. i 2025, et fald i ressourcebehovet på 0,45 mio. kr. i 2026 og et varigt fald i ressourcebehovet på 0,9 mio. kr. i år 2027 og fremefter. Omkostningen på 0,45 mio. kr. for 2025 gebyrfinansieres af netvirksomhederne efter § 2 i bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling efter lov om Forsyningstilsynet.

Lovforslaget forventes ikke at medføre nogle implementeringskonsekvenser for det offentlige, herunder for kommuner og regioner. Lovforslaget vurderes ikke at medføre væsentlige digitaliseringsaspekter. Ministeriet vurderer, at den bagvedliggende hovedlov er digitaliseringsklar.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Gennemførelsen af elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling og retten til at have flere elaftaler medfører konsekvenser for Energinet.

Retten til energideling indebærer, at elkunder kan dele fx egenproduceret VE-baseret elektricitet imellem hinanden. Retten forventes gennemført sådan, at retten gælder alle elkunder. Gennemførelsen af reglerne om energideling vil kunne medføre udviklings- og driftsomkostninger for Energinet som led i Energinets drift af Datahub, såfremt der fastsættes regler herom ved bekendtgørelse.

Energinet anslår, at udviklingsomkostningerne i givet fald vil ligge i omegnen af 30-35 mio. kr. Energinet anslår desuden, at den årlige drift af IT-systemer, der skal anvendes til energideling, øger Energinets IT-driftsomkostninger med 4-6 mio. kr. årligt. Energinets udviklings- og driftsomkostninger i forbindelse med energideling vil blive dækket som del af Energinets omkostningsdækning ved tarifopkrævning.

Retten til at have flere elaftaler på samme aftagenummer gennemføres ved nyttiggørelse af dedikerede målinger fra enheder bag elkundens aftagenummer. De dedikerede målinger indgår i en seriel måling sammen med netvirksomhedens måling i nettilslutningen, hvilket gør det muligt, at de kan indgå direkte i markedsopgørelsen, der laves af Energinet. Datahub understøtter allerede en struktur med serielle målepunkter, men gennemførelsen medfører udviklings- og driftsomkostninger for Energinet som led i Energinets drift af Datahub. Energinet anslår, at udviklingsomkostningerne vil ligge i omegnen af 25-40 mio. kr. Energinet anslår desuden, at den årlige drift af IT-systemer, der skal anvendes til seriel operatørmåling, øger Energinets IT-driftsomkostninger med 4-6 mio. kr. årligt. Energinets udviklings- og driftsomkostninger ifm. seriel operatørmåling vil blive dækket som del af Energinets omkostningsdækning ved tarifopkrævning. Omkostningerne vil følge af regler om flere aftaler på samme aftagenummer, der fastsættes ved bekendtgørelse.

Lovforslaget understøtter teknologineutralitet og er Innovationsvenligt. Lovforslaget kan bidrage til at understøtte den grønne omstilling, da der lægges op til enklere adgang til udnyttelsen og opstillingen af nye teknologier.

Seriel operatørmåling og energideling vil medføre nye muligheder for markedsaktørerne, herunder særligt elhandelsvirksomheder, i forhold til at udvikle nye elprodukter og serviceydelser tilknyttet elektricitet. Der er således tale om nye muligheder for erhvervslivet for at være innovative og udvikle deres forretning. Virksomhederne vil ikke være forpligtet til at levere ydelserne, men det må forventes, at det vil være forbundet med administrative konsekvenser for erhvervslivet, såfremt de vælger at gøre brug af mulighederne.

Virksomhedernes systemer skal således fx kunne indhente og indsende måledata fra de serielle operatørmålepunkter, såfremt de ønsker at påtage sig leveringen af elektricitet til det serielle operatørmåle-

punkt. På tilsvarende vis vil elhandelsvirksomheder, der ønsker at håndtere energideling mellem elkunder, skulle have et system til at håndtere dette.

Enheder, der anvendes til seriel operatørmåling, vil som udgangspunkt være underlagt de samme måletekniske krav som netvirksomhedens målere. Virksomheder, der anvender seriel operatørmåling, vil således have et ansvar for enheden, der kan medføre administrative konsekvenser.

Forpligtelsen for visse elhandelsvirksomheder til at tilbyde fastpris-elleveringskontrakter, hvor pris og vilkår ikke kan ændres i mindst ét år, vil kunne anses for at medføre administrative konsekvenser for de pågældende elhandelsvirksomheder. De pågældende elprodukter vil ligeledes principielt være forbundet med en større risiko for elhandelsvirksomheden i forhold til de produkter, som de sædvanligvis udbyder, idet virksomhederne ikke kan varsle ændringer til elprisen i mindst et år, selvom engrospriserne skulle stige voldsomt

For så vidt angår fremtidssikret regulering af netvirksomheder kan netvirksomheders og Energinets gebyromkostninger dækkes via tariffærne for tilsluttede systembrugere, gennem ansøgning om forhøjelser af de respektive indtægtsrammer, jf. bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og bekendtgørelse om indtægtsramme og reguleringsregnskab for den, der varetager systemansvarlig virksomhed.

Det vurderes derfor, at Energinet ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser, forbundet med fastsættelsen af de nye gebyrer ved bekendtgørelsen pr. 1. januar 2025.

Ift. omkostningerne for netvirksomhederne, der er forbundet med de nye regler, henvises til Erhvervsstyrelsens udmelding af 10. september 2018 om ”Afklaring af virksomhedsafgrænsningen i forhold til erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger, byrdestop, fælles ikrafttrædelsesdatoer og principper for agil erhvervsrettet regulering”, der fastslår, at netvirksomheder ikke omfattes af kravet om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen direkte administrative konsekvenser for borgere.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte klimamæssige konsekvenser.

Visse elementer af lovforslaget forventes dog at have indirekte positive klimamæssige konsekvenser. Seriel operatørmåling giver bedre muligheder for elkunden til at følge med i forbruget på enheder bag måleren, samt at indgå produktmålrettede elaftaler til disse enheder. Dette kan styrke elkundernes mulighed for at levere forbrugsfleksibilitet. Forbrugsfleksibiliteten er et værktøj, som på sigt kan mindske behovet for udbygning og forstærkning af nettet.

Formålet med energideling er at skabe modstandsdygtighed mod høje og svingende priser på engrosmarkedet på forbrugernes elregninger, men kan desuden føre til øget anvendelse af vedvarende energi ved at mobilisere flere kapitalinvesteringer og diversificere mulighederne for betaling.

Formålet med fleksible tilslutningsaftaler er bl.a. at muliggør tidlige nettilslutning af bl.a. VE-producenter og forbrugere, der understøtter den grønne omstilling, eksempelvis PtX-anlæg.

Den direkte klimaeffekt vurderes dog at være relativ lille, dels idet den samlede resulterende effekt på VE-udbygning formentlig er lille, og dels fordi lovforslaget med en neutral tilgang ikke overkompenserer forbrugere eller aktører, som vil dele energi. VE-udbygning som reaktion på dette lovforslag, vil i det henseende være vanskelig at forudse.

Lovforslagets bestemmelser om fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v. styrker endelig rammerne for en effektiv elektrificering af samfundet og understøtter dermed gennemførelsen af klimareduktioner på længere sigt.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Lovforslagets dele om gennemførelsen af elmarkedsdirektivet m.v. vil understøtte den grønne omstilling, idet incitamentet til at investere i VE-udbygning styrkes gennem muligheden for energideling. Muligheden for seriel operatørmåling vil understøtte forbrugernes mulighed for at tilbyde deres forbrugsfleksibilitet, som på sigt kan mindske behovet for netudbygning og netforstærkning. Fleksible nettilslutningsaftaler vil fremme tidlig nettilslutning af bl.a. VE-producenter og forbrugere, der understøtter den grønne omstilling, eksempelvis PtX-anlæg, og en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende netkapaciteter. Lovforslaget indebærer ikke etablering af nye elproduktionsanlæg eller ændring af reglerne om vurdering af miljø- eller naturmæssige konsekvenser ved etablering af nye elproduktionsanlæg.

Lovforslagets dele om fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v. vil sikre rammerne omkring udviklingen af et elektrificeringstillæg og en tilhørende netmodel. For disse indgår der et eksplicit hensyn til teknologineutralitet, hvilket vil sige, at reguleringen ikke favoriserer udbygning af elnettet over udnyttelsen af det eksisterende elnet.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked. Hovedparten af direktivet skal være gennemført i dansk lovgivning senest den 17. januar 2025. De øvrige dele, direktivets artikel 4 og 15 a, skal være gennemført i dansk lovgivning senest den 17. juli 2026. Lovforslaget gennemfører desuden dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 (ændringsforordning til REMIT-forordningen)

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget er sammenlagt af to lovforslag der omhandler henholdsvis gennemførelsen af elmarkedsdirektivet m.v. og gennemførelsen af en fremtidssikret regulering for netvirksomheder m.v. Lovforslaget om gennemførelse af elmarkedsdirektivet m.v. har været i offentlig høring fra den 28. juni 2024 til den 22. august 2024. I tillæg hertil har der været foretaget en fornyet høring over dette lovforslags almindelige bemærkninger pkt. 4 fra den 27. september 2024 til den 4. oktober 2024. Lovforslaget om gennemførelse af en fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v. har været i offentlig høring fra den 24. juni 2024 til den 22. august 2024. Høringerne har været sendt til de følgende myndigheder og organisationer:

Accura Advokatpartnerselskab, ADB (Association Dansk Biobrændsel), Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktiveenergiforbrugere, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmiljøloven, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, BAT-kartellet, Better Energy, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Business Region MidtVest (BRMV), Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebo, Byggeskadefonden, Center for Electric Power and Energy (DTU), CEPOS,

Cerius, Cevea, CTR, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Crossbridge Energy Fredericia, DAKOFA, Dana Petroleum, Daka, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Danske Bygningscenter, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Retursystem A/S, Dansk Shell A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, DCC Energi Naturgas, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, DI, DOF BirdLife, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, E. ON Danmark A/S, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday, EUROPEAN GREEN CITIES, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Biogas Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, GAF-SAM, Gaz-system, GRAKOM, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Greenpeace, Green Power Denmark, GreenTech Advisor, GreenWays, Grundfos, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommisionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR el og varme, HOFOR Vind A/S, HORESTA, SMV danmark, H2 Energy Esbjerg, Hulgaard advokater, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering Danmark, IT-Branchen, Justitia, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kraka, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, Mellemfolkeligt Samvirke, Middelgrundens Vindmøllelaug, Mærsk Drilling, Maabjerg Energy Center - MEC, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, N1 A/S, Neptune Energy Denmark ApS, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Radius Elnet A/S, Ranbøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Ren Energi Oplysning

(REO), Restaurationsbranchen.dk, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for grøn omstilling, RWE Renewables Denmark A/S, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SKAD - Autorskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Statens ByggeforskningsInstitut, Synergi, Sustain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VELTEK, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Energikoncern, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, 92-Gruppen, Kommuner, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Regionskommune, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevn Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune, Ærø Kommune, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune og Aarhus Kommune.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre et ressourcebehov til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet som følge af gennemførelsen af elmarkedsdirektivet. Energistyrelsens ressourcebehov forventes afholdt inden for den eksisterende økonomiske ramme. Forsy-

		ningstilsynets øgede ressourcebehov gebyrfinansieres. Nye opgaver ifm. lovforslagets del om en fremtidssikret regulering af netvirksomheder fører til et ressourcebehov for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet på 0,9 mio. kr. i 2025, og 2,7 mio. kr. varigt i årene fremefter. For Forsyningstilsynet er dette 0,45 mio. kr. i 2025 og et bortfald på 0,45 mio. kr. i 2026 og 0,9 mio. kr. i 2027 og fremefter. Alle nye opgaver gebyrfinansieres fuldt ud af netvirksomhederne efter gældende regler.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget understøtter teknologineutralitet og er Innovationsvenligt. Lovforslaget kan bidrage til at understøtte den grønne omstilling, da der lægges op til enklere adgang til udnyttelsen og opstillingen af nye teknologier.	Udmøntningen af lovforslagets hjemler til fastsættelsen af regler om energideling og ret til flere elaftaler på et aftagenummer via seriel operatørmåling vil kunne medføre administrative konsekvenser for Energinet i form af udviklingsomkostninger på 55-75 mio. kr. og årlige driftsomkostninger på 8-12 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen direkte klimamæssige konsekvenser	Ingen direkte klimamæssige konsekvenser
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote i lov om elforsyning indeholder en udtømmende opregning af de direktiver og forordninger, som lov om elforsyning gennemfører.

Lov om elforsyning gennemfører blandt andet dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (herefter benævnt elmarkedsdirektivet).

Det følger af den foreslåede ændring, at *fodnoten* i lov om elforsyning ændres, således at det af fodnoten vil fremgå, at lov om elforsyning indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af elmarkedsdirektivet som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked.

Den foreslåede ændring af fodnoten vil medføre, at fodnoten vil afspejle, at lov om elforsyning gennemfører dele af ændringsdirektivet til elmarkedsdirektivet.

Til nr. 2

Det fremgår af § 4, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1. Kommuner kan således i selskaber med begrænset ansvar deltage i produktion, transport, handel og levering af elektricitet samt aggregering og energilagring. Aktiviteten skal dermed være selskabsmæssigt udskilt fra den kommunale forvaltning.

Eftersom kommunalfuldmagten viger for den skrevne lovgivning, regulerer den således ikke kommunens aktiviteter, der er omfattet af elforsyningslovens § 4, f.eks. kommunal deltagelse i et selskab med begrænset ansvar, der varetager elproduktion.

Elforsyningsloven er dog ikke udtømmende i forhold til en kommunes mulighed for at varetage en opgave, der er omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1. Det forhold, at en aktivitet ikke er hjemlet i elforsyningsloven, er således ikke nødvendigvis ensbetydende med, at kommunen ikke vil kunne udøve aktiviteten. Den pågældende aktivitet kan være hjemlet i anden lovgivning, herunder almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Elforsyningsloven udelukker dermed ikke, at en kommune med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne f.eks. anvender midler eller varetager elproduktion som en del af den kommunale forvaltning eller i en anden selskabsform.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 4, stk. 7 og 8.

Det foreslås i § 4, stk. 7, at en kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås i § 4, stk. 8, at en region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 6.

De foreslåede bestemmelser er begrundet i, at elforsyningslovens § 2, stk. 4, indeholder en generel

bemyndigelse til, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Der er dermed lovhjemmel til at undtage kommuner fra kravet om, at kommunal deltagelse i virksomheder, der varetager aktiviteter omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, skal ske i selskaber med begrænset ansvar. Hjemlen er bl.a. anvendt til at udstede bekendtgørelse om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse.

Den selskabsmæssige udskillelse er imidlertid den bestemmelse, der giver kommuner hjemmel til at varetage den pågældende aktivitet i medfør af elforsyningsloven. En undtagelse fra elforsyningslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., indebærer derfor, at der kan være tvivl om, hvorvidt en kommunes hjemmel til at varetage den pågældende aktivitet i medfør af elforsyningsloven bortfalder.

De foreslåede bestemmelser vil derfor medføre, at det præciseres, at kommuner eller regioner, der er undtages fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, fortsat vil være omfattet af elforsyningsloven. Den kommunale hjemmel i elforsyningsloven omfatter således situationer, hvor kommunale solcelleanlæg, undtages fra kravet om selskabsmæssig udskillelse. Det præciseres således, at der er lovhjemmel til, at klima-, energi og forsyningsministeren kan regulere om kommunens varetagelse af aktiviteter omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, der ikke er udskilt i et selskab med begrænset ansvar.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at det sikres, at kommuner og regioner fx kan omfattes af elforsyningslovens bestemmelser om kommunal modregning i § 37 og forbud mod påbegyndelse af væsentlige nye aktiviteter i § 37 a, selvom kommunens deltagelse i en aktivitet omfattet af elforsyningsloven er undtaget fra kravet om selskabsmæssig udskillelse.

Til nr. 3

Begrebet aktiv kunde blev introduceret med elmarkedsdirektivet fra 2019 og blev implementeret ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning. Definitionen af en aktiv kunde er efterfølgende blevet ændret ved lov nr. 2605 af 28. december 2021 om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love.

Det fremgår af § 5, nr. 4, i elforsyningsloven, at ved en aktiv kunde forstås en elkunde eller gruppe af elkunder, som handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer elektricitet, der er produceret på dennes lokalitet, eller som sælger egenproduceret elektricitet eller deltager i fleksibilitetsordninger eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke udgør dennes primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed.

En elkunde defineres i elforsyningslovens § 5, nr. 13, som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer. Et aftagenummer er defineret i elforsyningslovens § 5, nr. 1, som et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. § 20, stk. 1, nr. 4.

En aktiv kunde er således en delmængde af den samlede gruppe af elkunder. En eller flere elkunder, der udøver aktiviteter omfattet af § 5, nr. 4, vil således blive betragtet som en aktiv kunde, medmindre aktiviteten udgør den aktive kundes primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed. Begrebet aktiv kunde er således knyttet op på handlinger, der foretages af elkunder.

Det foreslås i § 5, nr. 4, at der efter »der er produceret på dennes lokalitet,« indsættes »eller egenproduceret eller delt elektricitet inden for andre lokaliteter,».

Formålet med den foreslåede ændring er gennemførelse af elmarkedsdirektivets definition af en aktiv kunde i artikel 2, nr. 8.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en elkunde eller gruppe af elkunder, der beskæftiger sig med energideling eller egenproduktion på andre lokaliteter, vil blive betragtet som en aktiv kunde, og dermed omfattet af de rettigheder og forpligtelser, som følger heraf.

Til nr. 4

Energideling er et nyt begreb, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Der findes derfor ingen definition af begrebet »energideling« i elforsyningsloven.

Det foreslås i § 5, at der efter nr. 14, indsættes et nyt nr. 15, hvorefter at der ved energideling forstås aktive kunders egetforbrug af vedvarende energi, som enten er: a) produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller b) hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er gennemførelse af elmarkedsdirektivets definition af energideling i artikel 2, nr. 10 a.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at energideling ikke er betinget af, at produktionsanlægget er i direkte fysisk nærhed af de aktive kunder, der indgår i energidelingen.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at delingen af energi skal ske med henblik på egetforbrug hos den eller de aktive kunder, der modtager energien. Delingen kan således ikke ske med henblik på nogle former for videresalg af elektriciteten. Det vil ligeledes være et krav for delingen, at der er tale om vedvarende energi.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det er muligt at få overført selve retten til at dele energi, selvom den aktive kunde hverken ejer, lejer eller leaser produktionsanlægget, der anvendes til energidelingen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9 og nr. 17, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Det fremgår af 20, stk. 1, nr. 4, i elforsyningsloven, at netvirksomheden skal måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. dog § 22, stk. 1, nr. 2, i elforsyningsloven. I medfør af § 22, stk. 1, nr. 2, skal en netvirksomhed måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde. En netvirksomhed måler således også transmissionstilsluttede elkunder og elproducenter.

Netvirksomhedens måleansvar omfatter således som udgangspunkt ikke måling bag nettilslutningen, medmindre andet følger af loven eller regler udstedt i medfør heraf. Netvirksomheder måler således fx produktionen fra elproducerende anlæg, der er tilsluttet i installationen, og har en installeret kapacitet på over 50 kW, jf. bekendtgørelse om stamdataregistret for elproducerende anlæg m.v.

Serielt operatørmåling går ud på at nyttiggøre målinger fra fx en ladestander eller en varmepumpe, således at de kan indgå i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Operatørmålinger kan indgå i en seriel måling med netvirksomhedens måling i tilslutningen, hvor måleværdierne fra fx ladestanderen trækkes fra netvirksomhedens måling. Serielt operatørmåling kan således anvendes til at udskille en delmængde af det samlede forbrug.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt § 5, nr. 31, hvorefter at der ved seriel operatørmåling forstås en

måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af enhedens elforbrug til afregningsformål.

Formålet med den foreslåede definition er at afgrænse anvendelsesområdet for seriel operatørmåling til en enhed eller i forbindelse med en enhed, idet leveringen til et serielt operatørmålepunkt foreslås undtaget fra elforsyningslovens leveringspligt. Det er således væsentligt, at der til brug for seriel operatørmåling kan identificeres en enhed. Dette skal dog ikke forstås som en udelukkelse af muligheden for at måle flere enheder med én operatørmåling, så længe de teknisk kan betragtes som en samlet enhed.

Den foreslåede definition vil indebære, at den serielle operatørmåling skal komme fra en enhed eller i forbindelse med en enhed i installationen bag elkundens aftagenummer. Det er dermed en forudsætning for at kunne anvende seriel operatørmåling, at der er tilknyttet en elhandelsvirksomhed på aftagenummeret. Det er således fortsat en et krav for levering af elektricitet, at der er indgået en aftale herom på aftagenummeret mellem elkunden og en elhandelsvirksomhed, jf. § 6, stk. 1, i elforsyningsloven. En aftale om levering af elektricitet til et serielt operatørmålepunkt er således et supplement til en elaftale på aftagenummeret.

Formålet med den foreslåede definition er ligeledes at tydeliggøre, at operatørmålingen kan anvendes til afregningsformål. Dette vil medføre, at operatørmålingerne således skal indgå i engrosafregningen, og i sidste ende danne grundlag for en fuld afregning af elkunden, dvs. levering af elektricitet, net- og systemydelser, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven.

Den foreslåede definition medfører ikke ændringer til netvirksomhedernes måleansvar. Netvirksomhedens måleansvar omfatter således fortsat som udgangspunkt ikke måling bag nettilslutningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, nr. 7, nr. 16, nr. 24-27, og nr. 29, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6

Retten for en elkunde til at have flere aftaler om levering af elektricitet på samme tid blev indført med elmarkedsdirektivet fra 2019. Retten er imidlertid betinget af, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter bliver etableret.

Der er efter gældende ret ikke noget til hinder for, at en elkunde kan have flere aftaler om levering af elektricitet på samme tid på et enkelt tilslutningspunkt. Det er dog en forudsætning, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter bliver etableret.

Med ændringen til elmarkedsdirektivet introduceres en ret for elkunder til at have mere end én elaftale på samme tid, og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt. Retten til at have flere elaftaler på samme tid på et enkelt tilslutningspunkt er således ikke, som elmarkedsdirektivet fra 2019, betinget af, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter bliver etableret. Dette medfører et behov for gennemførelse i dansk ret.

Det foreslås derfor i § 6, *stk. 1*, at der efter »elprodukt.«: indsættes» En elkunde kan, ved anvendelse af seriel operatørmåling, indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer.«

Formålet med den foreslåede ændring i § 6 er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelse om elkunders ret til at indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling på samme tid på et enkelt tilslutningspunkt i artikel 4.

Seriel operatørmåling går ud på at nyttiggøre målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed,

i installationen bag elkundens aftagenummer, som fx en ladestander eller en varmepumpe, således at de kan indgå i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Operatørmålingerne vil således indgå i en seriel måling med netvirksomhedens måling i tilslutningen, hvilket kan anvendes til at udskille en delmængde af det samlede forbrug. Den serielle operatørmåling gør det dermed muligt at opgøre forbruget særskilt på aftagenummeret og de enkelte serielle operatørmålepunkter, der hver for sig kan danne grundlag for en fuld afregning af elkunden. Omkostninger til ubalancer forårsaget af forbruget på serielle operatørmålepunkter, afholdes af den, som forårsager ubalancen.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor medføre, at en elkunde vil kunne tilknytte flere aftaler om levering af elektricitet på samme tid på det samme tilslutningspunkt. En elkunde vil således kunne have én elaftale til huset og en anden elaftale til fx elbil og varmepumpe. Der kræves ikke samtykke fra ejeren af stikledningen til anvendelse af seriel operatørmåling, idet der med den foreslåede løsning ikke foretages ændringer til tilslutningen. Løsningen kan således uden videre anvendes af elkunden, der er registreret på aftagenummeret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at i en situation, hvor der etableres seriel operatørmåling, vil en netvirksomhed således fakturere elhandelsvirksomheden på det serielle operatørmålepunkt, baseret på en måling, der kun delvist er foretaget af netvirksomhedens måling i tilslutningen. Netvirksomheden vil, såfremt elkunden har tilknyttet flere elaftaler under samme aftagenummer, skulle fakturere flere elhandelsvirksomheder.

Netvirksomheden vil fakturere elhandelsvirksomheden på aftagenummeret og elhandelsvirksomheden på det serielle operatørmålepunkt efter den gældende procedure i elforsyningslovens § 72 d, hvoraf det fremgår, at netvirksomheden fakturerer elhandelsvirksomheden for deres ydelser ud fra det samlede forbrug i en måned og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftagenumre. For et serielt operatørmålepunkt vil det dog alene være forbrug, der afregnes til netvirksomheden. Netvirksomhedens abonnementer og gebyrer vil således alene være tilknyttet aftagenummeret.

Elhandelsvirksomheden på aftagenummeret hæfter ikke for allerede afholdt forbrug på et serielt operatørmålepunkt, medmindre der er tale om samme elhandelsvirksomhed. Dette er udelukkende et anliggende mellem elkunden og virksomheden på det serielle operatørmålepunkt. Energinet skal således tage højde herfor i de af deres processer for Datahub, der kan foretages med tilbagevirkende kraft, og som derfor kan have betydning for det indbyrdes forhold mellem elhandelsvirksomheden på aftagenummeret og virksomheden på det serielle operatørmålepunkt.

En virksomhed, der leverer elektricitet til et serielt operatørmålepunkt, vil blive betragtet som en elhandelsvirksomhed i relationen til elkunden. Det følger således af § 5, nr. 12, i elforsyningsloven, at en elhandelsvirksomhed er en virksomhed, der sælger elektricitet til eller køber elektricitet af den, der omfattes af et aftagenummer. Salg af elektricitet til et serielt operatørmålepunkt kan således også omfattes af denne definition, idet det afgørende er, at der sælges elektricitet til én, der er omfattet af et aftagenummer, og dermed ikke, hvor det bliver leveret. Virksomheden på det serielle operatørmålepunkt skal have en aftale med en balanceansvarlig aktør og afregne elkunder for tariffer, elafgifter mv. De vil således indgå i engrosafregningen på almindelig vis. Virksomheden på det serielle operatørmålepunkt vil ligeledes skulle efterleve de samme forbrugerbeskyttende regler i relation til elkunden, som en elhandelsvirksomhed på aftagenummeret.

De nærmere betingelser for virksomheder for anvendelse af transmissions- og distributionsnet, fastsættes efter offentliggjorte og af Forsyningstilsynet godkendte metoder, jf. § 73 a, i elforsyningsloven. En netvirksomhed vil således, efter godkendte metoder, kunne anmode om at få en elhandelsvirksomhed afregistreret fra Datahub på baggrund af forhold, som vedrører et serielt operatørmålepunkt. Netvirksom-

heden vil dog ikke være i stand til fysisk at afbryde sin ydelse til et serielt operatørmålepunkt, idet der vil være tale om et indgreb i en intern elektricitetsforbindelse. Desuden vil netvirksomheden ikke have direkte kommunikation til det serielle operatørmålepunkt.

Et aftagenummer afbrydes dog ikke som følge af ophør af en aftale om levering af elektricitet til et serielt operatørmålepunkt. Ophør af levering til et serielt operatørmålepunkt vil blot medføre, at den elhandelsvirksomhed, der leverer elektricitet på aftagenummeret, fremadrettet vil overtage forbruget. Det svarer til, at en elkunde øger sit forbrug, hvilket står elkunden frit for. En pludselig ændring i forbruget på et aftagenummer kan dog udgøre en risiko for elhandelsvirksomheden på aftagenummeret, hvorfor denne skal have besked om, at der på aftagenummeret leveres elektricitet til et serielt operatørmålepunkt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5, nr. 7, nr. 16, nr. 24-27, og nr. 29, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

Der er efter gældende ret ikke noget til hinder for, at en elkunde kan have flere aftaler om levering af elektricitet på samme tid på et enkelt tilslutningspunkt. Det er dog en forudsætning, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter bliver etableret.

Med ændringen til elmarkedsdirektivet introduceres en ret for elkunder til at have mere end én elaftale på samme tid, og til dette formål have mere end ét måle- og afregningspunkt dækket af det enkelte tilslutningspunkt. Retten til at have flere elaftaler på samme tid på et enkelt tilslutningspunkt er således ikke, som elmarkedsdirektivet fra 2019, betinget af, at den krævede tilslutning og de nødvendige målepunkter bliver etableret. Dette medfører et behov for gennemførelse i dansk ret.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt § 6, stk. 3. Efter den foreslåede bestemmelse kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om seriel operatørmåling, herunder om ansvar for måledata og måletekniske krav til enheder, der anvendes til seriel operatørmåling.

Der er tale om en bred hjemmel til ministeren, der bl.a. skal sikre, at ministeren kan fastsætte regler om alle forhold, der er nødvendige for at sikre, at elkunder kan få tilknyttet en aftale om levering af elektricitet til et serielt operatørmålepunkt. Bemyndigelsen skal ligeledes sikre, at ministeren kan fastsætte regler med henblik på at sikre, at serielle operatørmålinger kan indgå i markedsopgørelserne, der laves af Energinet, således at der kan ske en fuld afregning af elkunden på et serielt operatørmålepunkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes regler om, at ansvaret for at indsende måledata og stamdata fra det serielle operatørmålepunkt, der indgår i den serielle operatørmåling, placeres hos den virksomhed, som indgår en aftale om levering af elektricitet med elkunden til det serielle operatørmålepunkt. Netvirksomhedernes måleansvar forbliver således uændret. Netvirksomhederne måler derfor som udgangspunkt ikke, hvad der sker bag nettilslutningen. Netvirksomhedens abonnementer og gebyrer fastholdes derfor også alene på aftagenummeret. Virksomheden med ansvaret for det serielle operatørmålepunkt vil som udgangspunkt have det samme type måleansvar, som netvirksomhederne har for måling i nettilslutningen.

Balanceansvaret følger altid omfanget af netvirksomhedens målinger i nettilslutningen, såfremt der ikke er overensstemmelse mellem operatørmålinger på operatørmålepunkter og netvirksomhedens målinger. Det samlede forbrug kan således aldrig overstige netvirksomhedens måling. Det bemærkes i den forbindelse, at som følge af de tilladte tolerancer for måledata vil kunne opstå mindre differencer. Der kan dog i markedet ikke købes mere energi, end netvirksomhederne har målt forbruget til. Der kan

således ikke opkræves flere elafgifter eller tariffer hos brugerne af nettet, end netvirksomhederne har målt forbruget til.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes regler om, at data fra serielle operatørmålepunkter, vil skulle deles med netvirksomheden. Netvirksomheden vil således kunne anvende data til fx netplanlægning og udvikling af tarifmodeller. Delingen skal ligeledes sikre, at netvirksomhederne opkræver de korrekte elafgifter fra elkunderne. Reglerne skal ligeledes sikre, at elhandelsvirksomheden på aftagenummeret har adgang til information om ikke leveringspligtig energi under aftagenummeret, idet det bl.a. har betydning for balanceafregningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes regler om måletekniske krav til de enheder, der anvendes til seriel operatørmåling. Enhederne, der anvendes til seriel operatørmåling, vil som udgangspunkt være underlagt de samme måletekniske krav som netvirksomhedens målere.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der fastsættes regler om afregning af egenproducenter, herunder hvordan egenproduktionen fordeles mellem aftagenummer og serielle operatørmålepunkter, der ønsker at anvende seriel operatørmåling.

Der henvises i øvrigt til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende seriel operatørmåling i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.3.

Til nr. 8

Retten for elkunder til at kunne indgå en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Retten til at kunne indgå en fastpriselektricitetsleveringskontrakt er desuden forbundet med en forpligtelse for visse elhandelsvirksomheder til at udbyde elproduktet. Det er derfor ikke reguleret i elforsyningsloven.

Det foreslås, at der i § 6 b, stk. 4, efter »dynamiske elpriskontrakter« indsættes: »og tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter«.

Den foreslåede ordning vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives hjemmel til at fastsætte regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Formålet med den foreslåede ændring til § 6 b, stk. 4, er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om elkunders ret til en fastpriselektricitetsleveringskontrakt i artikel 11.

Det foreslås, at Klima- Energi- og Forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter, afgrænses af elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 15 a, og artikel 11. Denne afgrænsning bevirker, at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at fastsætte regler om elhandelsvirksomheders pligt til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter har det samme omfang som elmarkedsdirektivets bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler om tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der bliver fastsat regler om, at elhandelsvirksomheder med mere end 200.000 elkunder skal udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter. Der er dels tale om en forpligtelse for elhandelsvirksomheder med flere end 200.000 elkunder, dels en ret for elkunder. Elkunder henviser til elforsyningslovens definition af en elkunde, som er en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer og aftager elektricitet på dette. Netvirksomheder kan ikke indgå tidsbegrænsede fastpriselektricitetskontrakter.

Leveringspligten som følger af elforsyningslovens § 6 b, stk. 1, medfører at en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt, som udbydes til husholdningsforbrugere, skal udbydes til alle husholdningsforbrugere inden for det eller de netområder, hvor elhandelsvirksomheden udbyder elprodukter. Leveringspligten vedrører alene husholdningsforbrugere, som defineret i elforsyningsloven. Det medfører ikke, at der ikke kan udvikles forskellige tidsbegrænsede fastprisprodukter til hhv. husholdningsforbrugere og andre typer af elkunder.

Tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter er en kontrakt om levering af elektricitet mellem en elhandelsvirksomhed og en elkunde, som garanterer de samme aftalevilkår, herunder prisen, i mindst et år. Elhandelsvirksomheden kan ikke ensidigt ændre kontraktbetingelser- og vilkår, herunder prisen, i dette tidsrum. Der kan dog som undtagelse foretages vilkårsændringer, hvis disse følger af lovændringer.

Fastpriselementet i fastpriselektricitetsleveringskontrakt knytter sig til den kommercielle del af elproduktet, det vil sige prisen for selve elektriciteten. Elafgiften indgår ikke i fastpriselementet, idet den efter elforsyningslovens § 72 b, stk. 1, skal viderefaktureres uændret til elkunden. Vælger en elhandelsvirksomhed, som udbyder en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt, at viderefakturere net- og systemydelser uændret til elkunden, vil net- og systemydelser i den situation ikke være en del af fastpriselementet. Løbende ændringer på net- og systemydelserne i den tidsbegrænsede periode, kan derfor varsles til elkunden under iagttagelse af de fastsatte varsler. Vælges modsat en model, hvor net- og systemydelser indgår som en del af den samlede pris, har elhandelsvirksomheden reelt gjort net- og systemydelserne til en del af det kommercielle elprodukt. Tarifændringer kan i den situation ikke varsles i den tidsbegrænsede periode, uanset at elhandelsvirksomheden måtte have øgede omkostninger hertil som følge af, at netvirksomheden har varslet tariffstigninger. Oplysninger om hvorvidt tariffer og systemydelser viderefaktureres uændret bør fremgå af kontrakten samt kontraktresuméet.

Elhandelsvirksomheder, som bliver omfattet af forpligtelsen til at udbyde fastpriselektricitetsleveringskontrakter, skal fastsætte en fast pris pr. kWh for energien. Det er dog ikke ensbetydende med, at prisen skal være den samme hele tiden. Det afgørende er derimod, at prisen pr. enhed for den rene elektricitet er kendt på forhånd af elkunden. Elhandelsvirksomheden kan således fastsætte forskellige faste priser i forskellige tidsintervaller, f.eks. i løbet af dagen, ugen, måneden, kvartalet, sæsonen, m.v. Prisen inden for de forskellige tidsintervaller vil dog skulle være faste og kendt på forhånd af elkunden. Elhandelsvirksomhederne vil således have en vis grad af fleksibilitet i forhold til at leve op til kravene til en fastpriselektricitetsleveringskontrakt.

Det tidsbegrænsede element udgør den periode, hvor elhandelsvirksomheden ikke ensidigt kan ændre kontraktbetingelserne- eller vilkårene til ugunst for elkunden. Med mindre andet er aftalt, vil elleveringskontraktens kontraktbetingelser, herunder pris, således fortsat være gældende ved udløbet af tidsbegrænsningen. Herefter vil elhandelsvirksomheden kunne ændre kontraktbetingelserne, herunder prisen, med et forudgående varsel efter de gældende regler om varslings i § 4 og 5, i bekendtgørelse om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder. Det tidsbegrænsede element indebærer ikke, at leveringen af elektricitet ophører, når tidsbegrænsningen udløber. Det skal fremgå af den aftale, der skal indgås mellem elhandelsvirksomheden og elkunden, under hvilke betingelser aftalen kan ændres efter tidsbegrænsningen ophører.

Betaler en elkunde ikke en elregning, når den forfalder, er det de almindelige bestemmelser om sikkerhedsstillelse og ophævelse i elleveringsbekendtgørelsen, som finder anvendelse. Husholdningsforbrugeren vil fortsat kunne opsig en tidsbegrænset fastpriselektricitetsleveringskontrakt med det i kontrakten aftalte varsel. Husholdningsforbrugere kan dog altid opsig en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder efter aftalens indgåelse, hvilket følger af § 28, stk. 1, i lov om forbruger aftaler.

Til nr. 9

Retten for aktive kunder til at foranstalte deling af energi via det kollektive net, uden oprettelse af en juridisk person i form af et borgerenergi- eller VE-fællesskab, er en ny rettighed, der introduceres med elmarkedsdirektivet. Aktive kunders mulighed for at dele energi er ikke reguleret i elforsyningsloven eller regler udstedt i medfør heraf.

For en nærmere gennemgang af reglerne for borgerenergi- og VE-fællesskaber henvises til bemærkningerne til elforsyningslovens § 9, jf. Folketingstidende 2020/21, Tillæg A, s. 26-32 og 106-108 om ændring af lov om elforsyning.

Definitionen på energideling foreslås indsat i lov om elforsyning § 5, nr. 15. Det følger heraf, at energideling defineres som aktive kunders egetforbrug af VE, som enten er produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.

Det foreslås i § 9, 1. pkt., at der efter »aktive kunder,«: indsættes »energideling,«.

Formålet med den foreslåede ændring i § 9 er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling i artikel 15 a.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om energideling. Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan forpligtelse elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder i forbindelse med fastsættelsen af regler om energideling.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om energideling afgrænses af elmarkedsdirektivets bestemmelser i artikel 2, nr. 10 a, og artikel 15 a. Denne afgrænsning bevirker, at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at fastsætte regler om energideling som udgangspunkt har det samme omfang som elmarkedsdirektivets bestemmelser. Bemyndigelsen vil, inden for direktivets rammer om energideling, kunne anvendes til at fastsætte regler om alle forhold, der er nødvendige for at sikre, at energideling kan gennemføres.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der bliver fastsat regler om energideling, der gør det muligt for aktive kunder at dele energi via det kollektive elnet. Energideling giver mulighed for aktive kunder til at dele energi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed sendes ud på det kollektive net. Energideling kan dog ikke udgøre den primære kommercielle eller professionelle aktivitet for de aktive kunder, der er involveret i energideling. Det er kun energi, der måles af netvirksomhedens fjernaflæste måler i nettilslutningen, der kan indgå i energidelingen. Eventuelle opgørelser af producerede mængder inde i en installation, men som ikke er tilgængelig på nettet, kan dermed ikke deles.

Energideling sker via det kollektive net og har dermed ingen sammenhæng til reglerne om interne elektricitetsforbindelser, der fx kan bruges af en elkunde til at tilslutte et produktionsanlæg til egen forbrugsinstallation og fordele elektricitet derfra til elkundens eget forbrug. For en nærmere gennemgang af reglerne om interne elektricitetsforbindelser henvises til bemærkningerne til elforsyningslovens § 23 a, jf. Folketingstidende 2022/23, Tillæg A, s. 43-44 om ændring af lov om elforsyning og lov om afgift af elektricitet og bekendtgørelse nr. 438 af 27. april 2023 om interne elektricitetsforbindelser.

Energideling ikke er betinget af, at produktionsanlægget er i direkte fysisk nærhed af de aktive kunder, der indgår i delingen. Produktionsanlægget skal dog være placeret i samme budzone, hvor elektriciteten forbruges. Det er kun VE-produktion, der kan deles.

Den elektricitet, som den aktive kunde ikke selv forbruger, kan deles med andre forbrugere inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen, hvilket vil sige 15 minutter. Det er en betingelse, at energidelingen sker med henblik på de aktive kunders egetforbrug. Det er muligt at få overført selve retten til at dele energi fra en anden aktiv kunde, dvs. uden at de aktive kunder hverken ejer, lejer eller leaser produktionsanlægget, der anvendes til energidelingen.

Retten for aktive kunder til at dele energi inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen, dvs. retten til at få den delte elektricitet, der fødes ind i nettet, fratrukket deres samlede målte forbrug, vedrører alene energikomponenten på energiregningen. Den aktive kunde kan sælge overskudsenergien eller give den væk gratis. Delt energi pålægges dog de til enhver tid gældende tariffer, skatter og elafgifter. Det vil sige, at opkrævningen af tariffer, skatter og elafgift fortsat skal opkræves hos de delende parter af de elhandelsvirksomheder, der er registreret på de målepunkter, der indgår i energidelingen.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at Energinet kan udarbejde forskrifter for energidelingsplatformen med hjemmel i elforsyningslovens § 28, stk.1, nr. 13. Den foreslåede bemyndigelse forventes at medføre, at det kan pålægges Energinet at udarbejde de nødvendige metoder for energideling, hvis Energinet ikke, inden for en nærmere angivet frist, har udformet en metode, jf. § 28, stk. 2, i elforsyningsloven. Dette vil bl.a. være en metode for, at det alene er energikomponenten på energiregningen, der indgår i delingen, således at der fortsat opkræves korrekte tariffer og elafgifter mv. på målepunktet.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere medføre, at aktive kunder der deltager i energideling, fortsat vil være omfattet af elforsyningslovens § 6, 2. pkt., om frit valg af elhandelsvirksomhed og elprodukt i overensstemmelse med artikel 4 i elmarkedsdirektivet. Det er derfor muligt for aktive kunder at dele energi på tværs af forskellige elhandelsvirksomheder. De aktive kunder behøver således ikke benytte sig af den samme elhandelsvirksomhed for at dele energi.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der fastsættes regler om, at aktive kunder, der deltager i energideling, som udgangspunkt, vil være omfattet af den forbrugerbeskyttelse, der følger af elmarkedsdirektivet.

Aktive kunder, der deler energi mellem enfamiliehuse eller boligejendomme, er dog ikke forpligtet til at efterleve de krav, der stilles til elhandelsvirksomheder ift. forbrugerbeskyttelse, såfremt den installerede kapacitet på produktionsanlæggene holder sig under nærmere fastsatte grænser, der fastsættes i overensstemmelse med elmarkedsdirektivet. Hvis kapaciteten overstiger de fastsatte grænser, vil direktivets forbrugerbeskyttende regler finde anvendelse.

Aftaler om energideling mellem aktive kunder, der er husholdningsforbrugere, vil derfor som udgangspunkt kun være omfattet af de almindelige obligationsretlige regler, medmindre de aktive kunder vælger en Energidelingsorganisator til at stå for energidelingen. Energidelingsorganisatoren vil være underlagt elmarkedsdirektivets artikel 10 om grundlæggende kontraktlige rettigheder, artikel 12 om ret til at skifte og skifterelaterede gebyrer samt artikel 18 om regninger og faktureringsoplysninger. Energidelingsorganisatoren vil ligeledes være underlagt den almindelige forbrugerbeskyttende lovgivning. Den foreslåede bemyndigelse vil ligeledes medføre, at der udarbejdes kontraktskabeloner med rimelige og gennemsigtige vilkår for energideling.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende energideling og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 og nr. 17.

Til nr. 10

Netvirksomhed i Danmark kan kun udøves efter bevilling (netbevilling), som gives for 20 år, og meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren. Efter gældende ret bliver eksisterende netbevillinger, som eksisterede den 31. december 2020, forlænget uden forudgående ansøgning. Denne forlængelse af netbevillinger udløber den 31. december 2025, jf. elforsyningsloven § 19, stk. 3, hvilket vil medføre, at de eksisterende netbevillinger bortfalder. Efter § 19, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele nye bevillinger for 20 år, men bestemmelsen i § 19, stk. 3, skal formelt set ændres, i forbindelse med udløbet af de eksisterende netbevillinger. I den forbindelse har Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderet, at det er hensigtsmæssigt, at nye regler for udstedelse eller forlængelse af bevillinger, kan fastsættes ved bekendtgørelse. Det giver elforsyningsloven aktuelt ikke mulighed for.

Det foreslås derfor, at § 19, stk. 3 i elforsyningsloven affattes på ny, således at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udstedelse og forlængelse af bevillinger, herunder krav til ansøgninger, dokumentation og procedure for ansøgning og tildeling.

Formålet med bestemmelsen er således, at klima-, energi- og forsyningsministeren fremadrettet kan fastsætte de regler, der er nødvendige for, at netbevillinger kan udstedes eller forlænges, ved bekendtgørelse. Det kan f.eks. være regler om tidspunkt for indgivelse af ansøgningen om udstedelse eller forlængelse af bevillingen, øvrige krav til ansøgningens indhold, herunder hvilken dokumentation, der skal vedlægges. Der vil også kunne fastsættes regler for tilfælde, hvor der eventuelt skal findes en ny bevillingshaver.

De regler, der udstedes som følge af bemyndigelsen forventes ikke at ændre på retsstillingen for de bevillingshavere, som i dag har bevilling til netvirksomhed. Det skyldes, at de forventede kommende bekendtgørelsesregler vil give mulighed for forlængelse af de gældende bevillinger, der udløber den 31. december 2025. Det er fremadrettet fortsat Energistyrelsen, som vil vurdere hvorvidt ansøgere til netbevilling lever op til elforsyningslovens krav til netvirksomhed i Danmark, jf. kapitel 7 og 8 i nævnte lov.

Til nr. 11

I § 22, stk. 1, i lov om elforsyning oplystes en række forpligtelser, som en netvirksomhed skal leve op til. Med dette lovforslags § 1, nr. 12 tilføjes en ny forpligtelse til bestemmelsens opremsning.

Det foreslås derfor med bestemmelsen § 1, nr. 11 at sætningsafslutningen i § 22, stk. 1, nr. 6, nr. 7 og nr. 8, ændres, således at sætningen i nr. 6-7 afsluttes med et komma, og nr. 8 afsluttes med et »og«.

Henvisningerne foreslås ændret, idet der i medfør af den foreslåede bestemmelse § 1, nr. 12, vil blive indsat et nyt nummer i en opremsning af forpligtelser, som en netvirksomhed skal varetage. For at sikre en korrekt opremsningsbestemmelse, er der behov for at ændre den afsluttende tegnsætning i nr. 6, nr. 7 og ord i nr. 8, så den nye nr. 9 bliver opremsningsbestemmelsens afslutning.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer, og er alene af lovteknisk karakter.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at § 22, stk. 1, som er en opremsningsbestemmelse, indeholder den rette kommatering og det rette ord ved afslutningen af hvert nummer, således at stk. 1 udgør én samlet opremsning.

Til nr. 12

Energistyrelsen udvikler aktuelt en netmodel, som er et modelværktøj, der skal kunne fremskrive og monitorere elnetkapaciteten i Danmark. Gældende regler efter elforsyningsloven giver dog aktuelt ikke mulighed for, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan opbygge data og viden, der er relevant

ift. at etablere og udvikle en sådan netmodel. Netvirksomhederne er heller ikke underlagt regler om, at de skal udlevere data til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, som kan være relevant for en videreudvikling af netmodellen. Der skal i øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 3.2.2. (data til brug for en netmodel).

Det foreslås derfor, at der tilføjes en § 22, *stk 1, nr. 9* i elforsyningsloven, hvorefter det bliver en ny opgave for netvirksomhederne at udlevere relevante data til Energistyrelsen til brug for udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, efter regler, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af stk. 5, 1. pkt. (se nedenfor, til nr. 13).

Forslaget har til formål at gennemføre de politiske aftaler ”Klimaaftale om grøn strøm og varme af 25. juni 2022”, og ”Stemmeaftale om robuste rammer for netvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024”. Herefter skal en netmodel kunne monitorere og fremskrive kapaciteten og investeringsbehovet i eldistributionsnettet. Desuden skal den anvendes til at vurdere, om der er behov for at justere elektrificeringstillægget (tillæg til indtægtsrammer) for netvirksomhederne frem mod næste reguleringsperiode, der starter 1. januar 2028. Netmodellen skal desuden danne grundlag for evt. genberegning af elektrificeringstillægget hvert 5. år i forbindelse med netvirksomhedernes overgang til en ny reguleringsperiode. Dette nødvendiggør, at også investeringer og øvrige økonomiske data indsamles og anvendes i arbejdet med netmodellen.

Den foreslåede opgave med at udlevere relevante data til brug for netmodellen, vil omfatte teknisk og økonomisk data, som netvirksomhederne til enhver tid er i besiddelse af. Dette omfatter også data, som hidrører fra tredjeparter. Endvidere omfatter det data af enhver type, herunder dokumenter, tal og sammenstillinger af oplysninger m.v. Udleveringen af data skal dog kunne bidrage til opfyldelsen af de formål og hensyn, der er fastlagt for netmodellen, under de politiske aftaler ”Klimaaftalen om Grøn Strøm og Varme af 25. juni 2022” og ”Stemmeaftale om robuste rammer for netvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024”.

Forslaget vil indebære, at udleveringsopgaven skal afgrænses under hensyn til, at det skal være administrativt enkelt for netvirksomhederne at udlevere den relevante data. Samtidig skal det overvejes, om en forpligtelse eller anmodning om udlevering er proportional. Dvs. om dataindhentningen med rimelighed kan begrænses, eller om der findes alternative adgange til den samme data, som er værd at udnytte, herunder f.eks. gennem reglerne om datafrisættelse, forsyningsdigitaliseringsprogrammet, øvrige eksisterende registre m.v.

Forslaget indebærer også, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan behandle de relevante data, når de er indhentet fra netvirksomhederne, på enhver måde, der er nødvendig for at udvikle, drifte eller vedligeholde netmodellen. Det kan f.eks. indebære en systematisering, tilpasning eller sammenstilling med oplysninger fra andre registre. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som skal behandles fortroligt, vil dog ikke kunne videregives til uvedkommende.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i øvrigt skulle opbevare og behandle alle oplysninger, når de indsamles, i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen, lovgivningen om ophavsret og under hensyn til at sikre beskyttelsen af forretningshemmeligheder og navnlig oplysninger om kritisk infrastruktur.

De administrative byrder for netvirksomhederne forbundet med myndighedsbehandlingen, når den relevante data skal udleveres, vil kunne dækkes for netvirksomhederne. Det kan ske ved, at netvirksomhederne ansøger om tillæg for myndighedsbehandling, så indtægtsrammen hæves, ved brug af den gældende § 29, stk. 3, nr. 3 i bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder. Det bemærkes dog, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger i forbindelse med indhentningen af de relevante data, vil

kunne medgå til gebyropkrævninger overfor netvirksomhederne. Herom skal der henvises til lovforslagets nr. 20, de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.3. og de specielle bemærkninger (til nr. 20).

Til nr. 13

Energistyrelsen udvikler aktuelt en netmodel, som er et modelværktøj, der skal kunne fremskrive og monitorere elnetkapaciteten i Danmark. Gældende regler efter elforsyningsloven giver dog aktuelt ikke mulighed for, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kan opbygge data og viden, der er relevant ift. at etablere og udvikle en sådan netmodel. Netvirksomhederne er ikke underlagt regler om, at de skal udlevere data til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, som kan være relevant for en videreudvikling af netmodellen. Klima-, energi og forsyningsministeren har heller ikke bemyndigelse i loven til at fastsætte regler herom. Der skal i øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 3.2.2. (data til brug for en netmodel).

Det foreslås derfor, at der foretages en ændring til § 22, stk. 5, 1. pkt. således at den eksisterende bemyndigelse til klima-, energi og forsyningsministeren, til at fastsætte regler om de opgaver, som netvirksomhederne er underlagt, udvides til også at omfatte regler om udlevering af data til brug for en netmodel, i henhold til forslagets nye § 22, stk. 1, nr. 9 (se ovenfor, til nr. 12).

Forslaget til ændring af § 22, stk. 5, 1. pkt. har til formål at gennemføre de politiske aftaler ”Klimaaftale om grøn strøm og varme af 25. juni 2022”, og ”Stemmeaftale om robuste rammer for netvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024”. Herefter skal en netmodel kunne monitorere og fremskrive kapaciteten og investeringsbehovet i eldistributionsnettet. Desuden skal den anvendes til at vurdere, om der er behov for at justere elektrificeringstillægget (tillæg til indtægtsrammer) for netvirksomhederne, frem mod næste reguleringsperiode, der starter 1. januar 2028, og til at danne grundlag for evt. genberegning af elektrificeringstillægget hvert 5. år, i forbindelse med netvirksomhedernes overgang til en ny reguleringsperiode. Dette nødvendiggør, at også investeringer og øvrige økonomiske data indsamles og anvendes i arbejdet med netmodellen.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udleveringen af relevante data til brug for netmodellen. Bemyndigelsen vil gælde data, som netvirksomhederne til enhver tid er i besiddelse af, herunder data om tekniske og økonomiske forhold, og data, som hidrører fra tredjeparter. Herudover vil der kunne fastsættes regler om de enkelte datatyper, formater, kadencer og procedurer for udleveringen. Dertil vil der kunne fastsættes administrative bestemmelser, herunder regler til brug for håndhævelse af forpligtelserne.

Datatyper, der vil være omfattet, kan f.eks. være dokumenter, tal og sammenstillinger af oplysninger, afhængigt af hvad der er behov for.

De kommende bekendtgørelsesregler om udlevering af data vil skulle tage hensyn til, at det skal være administrativt enkelt for netvirksomhederne at udlevere den relevante data. Samtidig skal det overvejes, om reglerne er proportionale. Dvs. om dataindhentningen med rimelighed kan begrænses, eller om der findes alternative adgange til den samme data, som er værd at udnytte, herunder f.eks. gennem reglerne om datafrisættelse, forsyningsdigitaliseringsprogrammet, øvrige eksisterende registre m.v.

Den foreslåede bemyndigelse afgrænses endvidere af, at der i bekendtgørelsesreglerne skal fastsættes en undtagelsesbestemmelse for at beskytte eventuelle tredjeparters rettigheder. En sådan bestemmelse vil indebære, at netvirksomhederne ikke vil have pligt til at udlevere data, hvor tredjeparten påviseligt har indskrænket netvirksomhedens ret til at udlevere den relevante data, medmindre Energistyrelsen kan fremvise et indhentet samtykke fra tredjeparten, eller i øvrigt har hjemmel efter elforsyningsloven til at indhente data fra tredjeparten uden samtykke.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer desuden, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil kunne behandle de relevante data, når de er indhentet fra netvirksomhederne, på enhver måde, der er nødvendig for at udvikle, drifte eller vedligeholde netmodellen. Det kan f.eks. indebære en systematisering, tilpasning eller sammenstilling med oplysninger fra andre registre. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger, som skal behandles fortroligt, vil dog ikke kunne videregives til uvedkommende.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil i udmøntningen af reglerne tage hensyn til, at opbevaring og behandling af alle oplysninger, når de indsamles, sker i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen, lovgivningen om ophavsret og under hensyn til at sikre beskyttelsen af forretningshemmeligheder og navnlig oplysninger om kritisk infrastruktur.

Bemyndigelsen forventes udmøntet ved bekendtgørelse om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter fra og med januar 2025.

Til nr. 14

Elmarkedsdirektivets artikel 31, stk. 3, indebærer, at netvirksomheder senest tre måneder efter en anmodning om nettilslutning er indgivet, skal give systembrugerne klare og gennemsigtige oplysninger om status for og behandlingen af anmodningen. Netvirksomheder skal ajourføre oplysningerne med tre måneders mellemrum, hvis tilslutningsanmodningen hverken kan godkendes eller afvises i sin helhed. Disse regler gælder både forbrugs- og produktionstilslutninger.

Den eksisterende bemyndigelse i § 68 a giver alene mulighed for at fastsætte oplysningspligter i tilslutningssager fsva. produktionsanlæg, og bemyndigelsen i § 84, stk. 9 er ikke dækkende for, at der kan fastsættes de nødvendige oplysningspligter til netvirksomhederne. Derfor er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at implementeringen af artikel 31, stk. 3 i direktivet afhænger af en ny bemyndigelse i elforsyningsloven.

Forslaget indebærer derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om elforsyning som § 22, stk. 13, der medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med tilslutning til det kollektive net, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sådanne sager.

Den foreslåede nye bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil skulle fastsætte regler om, at netvirksomheder skal afgive oplysninger om status for og behandling for en tilslutningsanmodning senest tre måneder efter indgivelsen af anmodningen, at netvirksomheden skal ajourføre oplysningerne med mindst tre måneders mellemrum, hvis ikke netvirksomheden kan godkende eller afvise anmodningen, og at netvirksomheder skal tilbyde at modtage kommunikation i tilslutningssager digitalt. De nye bestemmelser vil gælde for tilslutningssager af både produktions-, og forbrugsanlæg.

Herudover indebærer lovforslaget ikke yderligere bestemmelser om netvirksomhedernes oplysningsforpligtelser i tilslutningssager, medmindre sådanne bestemmelser viser sig at være påkrævede, for at kunne implementere elmarkedsdirektivet.

Til nr. 15

Elforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser, der omhandler fleksible tilslutningsaftaler. Begrebet er ikke defineret i dansk ret.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.7.1.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om elforsyning som § 25, stk. 1, der medfører, at

klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler. Om forståelsen af begrebet fleksible tilslutningsaftaler henvises til forslaget til stk. 2 nedenfor.

Formålet med forslaget til stk. 1 er at sikre, at ministeren gennem udmøntning af den foreslåede nye bemyndigelse gennemfører den nye bestemmelse i artikel 6 a i direktivet.

Den foreslåede nye bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil skulle fastsætte regler, der vil danne rammen for de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.

Den foreslåede nye bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren vil delvist ændre ved den nuværende kompetencefordeling i medfør af elforsyningslovens § 73 a, stk. 1. Efter denne bestemmelse er det de kollektive elforsyningsvirksomheder, der bl.a. fastsætter de metoder, der anvendes til at fastsætte betingelser for anvendelse af det kollektive elforsyningsnet. De kollektive elforsyningsvirksomheders metoder skal i medfør af gældende ret godkendes af Forsyningstilsynet. Den foreslåede nye bemyndigelse bevirker, at de kollektive elforsyningsvirksomheder fremadrettet vil skulle fastsætte metoder for fleksible tilslutningsaftaler inden for de rammer, som ministeren vil fastsætte. Endvidere vil den foreslåede nye bemyndigelse bevirke, at Forsyningstilsynet ved godkendelse af de kollektive elforsyningsvirksomheders metoder for fleksible tilslutningsaftaler vil skulle påse, at rammerne for metoderne som fastsat af ministeren er overholdt. Fastsættelse af rammer for fleksible nettilslutningsaftaler i udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vil kunne resultere i, at tidligere godkendte metoder for aftaler, der har karakter af fleksible tilslutningsaftaler, jf. forslag til stk. 2, vil skulle ændres og anmeldes på ny.

Fastsættelse af rammer for de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler i udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vil ikke påvirke allerede indgåede aftaler med karakter af fleksible tilslutningsaftaler efter tidligere godkendte metoder. Der vil således ikke være et krav om ændring af de eksisterende aftaler.

Efter det foreslåede vil klima-, energi- og forsyningsministeren skulle fastsætte rammer om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler. Afgrænsning til fastsættelse af rammer for anvendelse af disse aftaler betyder, at den foreslåede nye bemyndigelse ikke vil kunne rumme fastsættelse af rammer for de kollektive elforsyningsvirksomheders prismetoder, eksempelvis i form af afslag på tariffer eller tilslutningsgebyrer m.v., i forbindelse med fleksible tilslutningsaftaler, og vil ikke berøre Forsyningstilsynets godkendelseskompetence heraf.

Herudover vil der ved den foreslåede bemyndigelse være tale om en bred bemyndigelse, hvis udmøntning navnlig skal ses i forhold til formålene med artikel 6 a, navnlig fremme af hurtig nettilslutning, idet der holdes fokus på netudvikling, og fremme af en effektiv udnyttelse af nettene, samtidigt med at der sikres konsistens mellem direktivets værktøjer til at håndtere kapacitetsudfordringer i nettet på, der fremgår af EU-retten.

Navnlig promoverer både elmarkedsdirektivet og elmarkedsforordning en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser fra netbrugerne. Således omhandler direktivets artikel 32 netvirksomhedernes anskaffelse af fleksibilitetsydelser. Bl.a. bestemmer artikel 32, stk. 1, at netvirksomhederne skal gives incitament til at anskaffe fleksibilitetsydelser efter markedsbaserede procedurer, herunder for håndtering af kapacitetsbegrænsninger i deres område, med henblik på at forbedre effektiviteten i driften og udviklingen af distributionssystemet, ligesom det forudsættes, at værktøjet skal kunne komme i anvendelse, medmindre den regulerende myndighed har fastslået, at anskaffelse af fleksibilitetsydelser ikke er omkostningseffektiv, eller fører til alvorlige markedsforvridninger eller øget overbelastning. Ligeledes bygger artikel 13 i elmarkedsforordningen på, at belastningsomfordelingen, dvs. op- og nedregulering

af forbrug og produktion bl.a. for at afhjælpe en kapacitetsbegrænsning, i udgangspunkt skal ske markedsbaseret, dvs. ved brug af markedsgjorte fleksibilitetsydelse, idet der dog finder lignende undtagelser angående omkostningseffektivitet og risikoen for markedsforvridninger som nævnt i artikel 32, stk. 1, sidste punktum.

Inden for disse rammer vil der ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse skulle sikres, at netoperatører i udgangspunktet skal forpligtes til at sikre netbrugerne mulighed for at indgå midlertidig fleksible tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller ingen kapacitet, indtil nettet er udviklet. I medfør af artikel 6 a, stk. 1, litra b, vil overgangen fra en begrænset til en ubegrænset adgang skulle sikres på grundlag af fastlagte kriterier.

I forbindelse med, at artikel 6 a nævner områder med begrænset eller ingen kapacitet, henviser bestemmelsen til nye direktiv- og forordningsbestemmelser om netoperatørers offentliggørelse af netkapaciteten for nye nettilslutninger, jf. artikel 31, stk. 3, i direktivet og artikel 50, stk. 4 a, i forordningen. Det vil således være netoperatørerne, der udpeger de områder, hvor der er begrænset eller ingen netkapacitet til nye nettilslutninger, og hvor netbrugere vil have mulighed for at indgå midlertidige fleksible tilslutningsaftaler.

Det bemærkes, at den udvidede artikel 31, stk. 3, forventes at blive gennemført på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i den gældende § 84, stk. 9, i elforsyningsloven. Denne bestemmelse bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders forpligtelse til at give brugerne af det sammenkoblede system de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet, jf. § 84, stk. 7. Artikel 50, stk. 4 a, finder som forordningsbestemmelse direkte anvendelse.

Midlertidig fleksible tilslutningsaftaler som omhandlet i direktivet forudsætter at nettene bliver udviklet. Den oven for nævnte grundlæggende forpligtelse for netoperatører til at muliggøre, at netbrugerne kan indgå sådanne aftaler, som de nationale rammer vil skulle sikre, vil derfor kun være relevant i situationer med en planlagt netudvikling eller hvor der skal planlægges netudbygning pga. den nye netbruger. Det vil være netoperatørernes interne netplanlægning, der vil være styrende. Angående midlertidig fleksible tilslutningsaftaler pga. kapacitetsudfordringer på distributionsniveau, vil det således ikke være en forudsætning, at netudviklingen fremgår af netvirksomhedens netudviklingsplan. Dette skyldes, at netvirksomhedernes netudviklingsplaner kun opdateres hvert andet år, og at der ikke er en forpligtelse til løbende at opdatere dem. Angående midlertidig fleksible tilslutningsaftaler pga. kapacitetsudfordringer på transmissionsniveau antages det, at netudviklingen i udgangspunkt vil fremgå af Energinets langfristet netudviklingsplan. Dette skyldes, at Energinet i medfør af § 13, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 589 af 24. maj 2023 er forpligtet til at udarbejde et tillæg til den langsigtede udviklingsplan, hvis der bl.a. opstår et behov for påbegyndelse af projekter, som endnu ikke er belyst i den langsigtede udviklingsplan.

Det behøver ikke være den netbruger, der ønsker at blive tilsluttet med en midlertidig fleksibel tilslutningsaftale, der udløser netudviklingen.

Det understreges, at indgåelsen af en midlertidig fleksibel tilslutningsaftale altid vil være frivillig for den enkelte netbruger.

I medfør af artikel 6 a, stk. 1, nr. 3, skal de rammer, der udarbejdes i medlemsstaterne sikre, at der for områder, hvor netudvikling ikke anses som at være den mest effektive løsning, hvis relevant, åbnes for mulighed for fleksible tilslutningsaftaler som permanent løsning.

Bestemmelsen giver i udgangspunktet et bredt råderum for udmøntning af rammer for permanent fleksible tilslutningsaftaler. Disse vil skulle forstås som fleksible tilslutningsaftaler, hvor netbrugeren i en

situation uden netudbygning accepterer begrænsninger i udnyttelse af den kapacitet, brugeren er tilsluttet med.

Artikel 6 a indebærer ikke, at netoperatører skal forpligtes til at give netbrugerne mulighed for at indgå permanent fleksible tilslutningsaftaler.

Efter ordlyden af bestemmelsen i direktivets artikel 6 a, stk. 1, nr. 3, begrænses muligheden for permanent fleksible tilslutningsaftaler til områder, hvor den regulerende myndighed eller den kompetente myndighed anser netudvikling for ikke at være den mest effektive løsning. Henvisning til den regulerende myndighed eller den kompetente myndighed forstås som henvisning til den myndighed, som medlemsstaten har fastlagt skal fastsætte rammerne for fleksible tilslutningsaftaler, dvs. ministeren som foreslået kompetent myndighed i Danmark.

Bestemmelsen forstås for det første som at den giver den kompetente myndighed mulighed for i forbindelse med udmøntning af rammerne at beslutte også at tillade permanent fleksible tilslutningsaftaler i områder, der ikke er karakteriseret ved begrænset eller ingen kapacitet for nye nettilslutninger, og hvor det derfor netop ikke er ”effektiv” og dermed relevant med netudvikling.

Det vil hermed være muligt i udmøntning af forslaget til den nye bemyndigelse at tillade permanent nettilslutningsaftaler i områder uden kapacitetsudfordringer.

Bestemmelsen i artikel 6 a, stk. 1, nr. 3, forstås for det andet som at den kompetente myndighed gives mulighed for i forbindelse med udmøntning af rammerne at beslutte at tillade permanent fleksible tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller ingen netkapacitet for nye tilslutninger, også uden at der konkret tages stilling til effektiviteten af netudbygningen. I denne forbindelse lægges der til grund, at de kollektive elforsyningsvirksomheder i medfør af elforsyningsloven altid er forpligtede til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet, herunder at udbygge forsyningsnettene i fornødent omfang og stille fornøden transportkapacitet til rådighed, jf. elforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 1 og 3, uden at der fra myndighedens side foretages en konkret vurdering af, om en bestemt netudbygning er effektiv eller ej. I denne forbindelse vil det være netbrugerens behov, der ønsker tilslutning med en permanent fleksibel tilslutningsaftale, der er bestemmende. Det bemærkes i denne forbindelse, at de nye krav i direktivets artikel 31, stk. 3, og forordningens artikel 51, stk. 4 a, om, at de kollektive elforsyningsvirksomheder skal offentliggøre den kapacitet, der står til rådighed til nye nettilslutninger i delområder af deres net, inkl. kriterierne for beregningen heraf, vil skabe øget transparens. Netbrugere vil dermed have øgede muligheder for at vurdere størrelsesorden af afbrudsrisici inden indgåelse af en permanent fleksibel tilslutningsaftale. Det må på denne baggrund forventes, at hvis denne risiko er for stor, så vil netbrugerne enten søge fuld nettilslutning i stedet for eller – i tilfælde af nye netbrugere – søge til andre områder, hvor netkapacitetssituationen er mindre presset.

Også indgåelse af en permanent fleksibel tilslutningsaftale vil altid skulle være frivillig for netbruger, og netbruger vil altid skulle have mulighed til at skifte til en aftale med fast tilslutning.

Anvendelsen af fleksible nettilslutningsaftaler og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet står ikke i et hierarkisk forhold, hvorfor det ikke som sådan vil være udelukket, at værktøjerne ville kunne anvendes parallelt. I denne situation vil der imidlertid skulle sikres konsistens mellem værktøjerne. Bemyndigelsen vil på sigt også kunne rumme fastsættelse af regler, der sikrer, at fleksible nettilslutningsaftaler udformes således, at de kan spille sammen med en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitet, som ligeledes er et værktøj til at løse kapacitetsbegrænsninger i nettene og fremme en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende netkapaciteter. Formålet med sådanne regler vil være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Artikel 6 a vedrører i bred forstand fastsættelse af rammer for fleksible tilslutningsaftaler. Derfor vil der i medfør af bemyndigelsen også kunne fastsættes overordnede principper, som vil skulle tages højde for i forbindelse med anvendelsen af fleksible nettilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugere, gennemsigtighed, forudsigelighed, og ikke-diskrimination. Forudsigelighed indebærer synliggørelse af de adgangsbegrænsninger, der forventes i medfør af en fleksibel tilslutningsaftale, så vidt dette er muligt.

Ved førstkommende udmøntning forventes den nye bemyndigelse således bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder forpligtes til at sikre nye netbrugere mulighed for at indgå midlertidig fleksible tilslutningsaftaler i områder med begrænset eller ingen nettilslutningskapacitet og hvor der enten er planlagt netudvikling eller hvor det skal planlægges netudbygning pga. den nye netbruger. I forbindelse med udmøntningen forventes det, at der vil blive fastsat en overgangsfrist for, hvornår der skal være anmeldt metoder, der sikrer, at alle netbrugere i områder med begrænset eller ingen nettilslutningskapacitet kan få muligheden for at indgå midlertidig fleksible tilslutningsaftaler.

Endvidere forventes den nye bemyndigelse ved førstkommende udmøntning bl.a. at blive udmøntet ved, at de kollektive elforsyningsvirksomheder herudover generelt, uanset karakteren af området ift. nettilslutningskapacitet, kan give nye netbrugere mulighed for at indgå permanent fleksible tilslutningsaftaler.

Herudover forventes der fastsat generelle principper, der vil skulle overholdes i forbindelse med netoperatørernes anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler, eksempelvis om fortsat fokus på netudbygning, frivillighed af aftalerne for netbrugere, gennemsigtighed, forudsigelighed og ikke-diskrimination.

Det bemærkes i øvrigt, at det forventes, at der ved førstkommende udmøntning med hjemmel i den gældende bemyndigelse i § 73 a, stk. 3, vil blive fastsat regler om bl.a. de forhold, der er nævnt i direktivets artikel 6 a, stk. 2, litra a-c.

Som nævnt ovenfor, vil det i forbindelse med senere udmøntninger kunne blive aktuelt, at sikre konsistens mellem direktivets bestemmelser om rammer for fleksible tilslutningsaftaler på den ene side og en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelse på den anden side. Dette vil forudsætte, at der foreligger konkrete holdepunkter for, at der er et reel potentiale for anvendelse af konkurrenceprægede markedsbaserede løsninger at anskaffe fleksibiliteten på, eksempelvis i form af Forsyningstilsynets vurderinger med baggrund i elmarkedsdirektivets artikel 32, stk. 1, sidste punktum. Formålet med senere udmøntninger vil, jf. ovenfor, være at sikre den rette balance, så grundlaget ikke udhules for hverken fleksible tilslutningsaftaler eller markedsbaserede løsninger.

Det bemærkes herudover, at det forventes, at der vil blive fastsat krav om, at en netbruger, der indgår en fleksibel tilslutningsaftale skal installere et certificeret effektreguleringssystem svarende til hvad der fremgår af artikel 6 a, stk. 2, 1. afsnit. Hermed forstås et system eller en mekanisme, der tillader kontrol eller begrænsning af en netbrugers aftag fra og indføddning til elforsyningsnettet. Det bemærkes i denne forbindelse, at direktivet ikke definerer, hvad der forstås ved certificering eller begrebet ”godkendt certificeringsorgan”. Dette giver noget råderum i udmøntningen af bestemmelsen på national niveau. I denne forbindelse anses formålet med bestemmelsen at være at sikre, at de aftalte begrænsninger i udnyttelsen af kapaciteten mellem aftaleparterne effektivt kan implementeres og overholdes. Fastsættelse af regler til gennemførelse af kravet i artikel 6 a, stk. 2, 1. afsnit vil ske med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i elforsyningslovens § 26, stk. 3, sammenholdt med bestemmelsens stk. 2. Kravet vil alene stilles fremadrettet, dvs. at netbrugere, der allerede i dag er tilsluttet nettet med en fleksibel tilslutningsaftale, ikke vil blive berørt af kravet.

Afslutningsvis bemærkes det, at det forventes, at der med hjemmel i de gældende bemyndigelser i § 45 b, bl.a. vil blive fastsat, at Forsyningstilsynet, under inddragelse af oplysninger mv. fra de kollektive

elforsyningsvirksomheder, vil skulle foretage løbende vurderinger af både omkostningseffektiviteten og risikoen for konkurrenceforvridninger, angående potentialet for en markedsbaseret anskaffelse af fleksibilitetsydelser som værktøj.

Med *stk. 2* foreslås det, at der ved en fleksibel tilslutningsaftale forstås et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, der indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indfødn af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.

Formålet med bestemmelsen er at gennemføre den definition af en fleksibel tilslutningsaftale, der er indeholdt i direktivets artikel 2, nr. 24 c. Der er tale om en ordret gennemførelse af direktivets definition.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil indføres en ny definition i elforsyningsloven af begrebet fleksibel tilslutningsaftale, og at dette begreb vil forstås i overensstemmelse med direktivets definition.

Der vil være tale om en bred forståelse af begrebet, der vil omfatte aftaler for nettilslutning af både forbrug, produktion og energilagring, hvor adgangen til den fulde udnyttelse af den tilsluttede kapacitet til indfødn af elektricitet til, eller udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet er begrænset og kontrolleres. Både aftaler med tidsmæssige eller leveringsmæssige begrænsninger samt en kombination heraf vil forstås som omfattet af begrebet fleksibel tilslutningsaftale.

Om forslaget til § 25, stk. 1 og 2, henvises i øvrigt til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser vedrørende fleksible tilslutningsaftaler i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.7.3.

Til nr. 16

Ifølge den gældende § 28, stk. 1, nr. 12, i elforsyningsloven, udarbejder Energinet forskrifter for netvirksomhedernes målinger. Energinet har ikke en tilsvarende forpligtelse til at udarbejde forskrifter for serielle operatørmålinger, dvs. for målinger der kommer fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt § 28, *nr. 21*. Efter den foreslåede bestemmelse vil udarbejdelse af forskrifter for seriel operatørmåling blive tilføjet til listen af Energinets opgaver.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinet udarbejde forskrifter for seriel operatørmåling, der gør det muligt for et serielt operatørmålepunkt at indgå i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Det serielle operatørmålepunkt skal således kunne identificeres i Datahub som et underliggende målepunkt til aftagenummeret. Forskrifterne vil desuden pålægge virksomheden med ansvaret for det serielle operatørmålepunkt at hjemtage målinger fra de serielle operatørmålepunkter og indsende måledata til Datahub. Forskrifterne vil endvidere pålægge de pågældende virksomheder at oprette/opdatere og nedlægge serielle operatørmålepunkter i Datahub, herunder sikre at de serielle operatørmålepunkter tilknyttes netvirksomhedens fysiske måler med henblik på gennemførelse af en seriel operatørmåling. Forskrifterne vil endvidere sikre, at når der oprettes et serielt operatørmålepunkt, kopieres alle priselementer for tariffer og afgifter over på det serielle operatørmålepunkt, med undtagelse af netvirksomhedens abonnemeter og gebyrer. Disse priselementer vil alene være tilknyttet netvirksomhedens målepunkter.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at Energinet i forskrifterne sikrer, at der laves en konsistenskontrol af måledata, når der både indsendes måledata fra netvirksomheden og serielle operatørmålinger. Forskrifterne forventes således at kunne håndtere, at mangelfuld måledata korrigeres, således at der er konsistens mellem netvirksomhedens målinger og de serielle operatørmålinger, således at elkunderne betaler de rigtige tariffer og afgifter m.v.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5, nr. 6, nr. 7, nr. 24-27, og nr. 29, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17

Etablering og drift af en energidelingsplatform, der kan håndtere deling af overskudsenergi fra VE-anlæg, er en ny opgave, der kan pålægges Energinet.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt § 28, *stk. 3*. Efter den foreslåede bestemmelse kan Energinet efter pålæg fra klima-, energi- og forsyningsministeren etablere og varetage driften af en platform til deling af energi. Platformen skal indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om energideling i artikel 15 a.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Energinet kan pålægges at etablere og drive en energidelingsplatform, der gør det muligt for aktive kunder at dele overskudsenergi fra VE-anlæg, som en aktiv kunde ikke selv forbruger, og som dermed sendes ud på det kollektive net. Platformen vil skulle sikre, at delingen kan ske inden for samme tidsinterval som ubalanceafregningen.

Delingsplatformen skal bl.a. kunne håndtere direkte deling, hvor en eller flere parter selv aftaler alle forhold om energidelingen. Energidelingsplatformen skal i denne situation sikre alle tekniske forhold for delingen overfor både de delende parter, relevante elhandelsvirksomheder og balanceansvarlige aktører. Delingsplatformen skal også kunne håndtere, at det er en Energidelingsorganisator, der står for at administrere delingen mellem en eller flere parter, ligesom energidelingen kan foregå mellem en eller flere producerende parter og en eller flere forbrugende parter.

Energidelingsplatformen skal kunne håndtere, at prisen for deling af overskudsproduktionen kan fremgå direkte af delingsplatformen. Selve afregningen finder sted bilateralt mellem de aktive kunder eventuelt via en Energidelingsorganisator. Det skal være muligt for den aktive kunde at angive, om det er hele eller dele af overskudsproduktionen, der skal deles. En aktiv kunde skal kunne trække sit anlæg ud af energidelingen.

Energidelingsplatformen skal kunne indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet med de relevante elkunder og markedsdeltagere. Platformen skal kunne modtage information om relevante målepunkter, ændringer i placering og deltagelse og om nødvendigt, validere beregningsmetoder på en klar, gennemsigtig og rettidig måde.

Platformen skal således muliggøre, inden for en bestemt tidsramme, at kundens samlede målte delte energi, kan trækkes fra det samlede forbrug med henblik på at beregne energikomponenten af energiregningen, udstedt af kundens elhandelsvirksomhed. Energidelingen skal således kunne håndteres direkte i de markedsopgørelser, der laves af Energinet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4 og nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 18

Ifølge § 51 b i lov om elforsyning skal Energinet årligt betale 4,75 mio. kr. i gebyr til dækning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til tilsyn med Energinet og dennes helejede datterselskaber.

Det foreslås at nyaffatte § 51 b, *stk. 2*, således, at Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte

nærmere regler om størrelsen på det samlede beløb efter stk. 1. Samtidig vil det aktuelle årlige beløb på 4,75 mio. kr. udgå af bestemmelsen.

Formålet med ændringen er at muliggøre, at det samlede beløb, som Energinet årligt kan blive opkrævet i gebyr, kan fastsættes i bekendtgørelse.

Der er for det første behov for en revidering af det samlede årlige gebyr, som følge af ændrede opgaver i Energistyrelsen, herunder ift. tilsynet med Energinet og dennes helejede datterselskaber, jf. § 51 b, stk. 1.

Såfremt gebyrbeløbets størrelse kan fastsættes ved bekendtgørelse, bliver det samtidigt lettere at ajourføre, f.eks. som følge af nye aftaler, eller hvis det er nødvendigt at korrigere, som følge af ændrede opgaver.

Forslaget indebærer, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fremlægger den kommende gebyrbetaling for 2025 ved bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Gebyret skal fortsat betales i halvlårlige rater, efter stk. 1.

Til nr. 19

Ifølge § 51 c i lov om elforsyning, skal netvirksomhederne gebyrfinansiere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til behandling og vurdering af netvirksomhedernes forskningsopgaver efter § 22, stk. 8.

Det foreslås, at § 51 c, stk. 1, nr. 2 ophæves. Dette vil indebære, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets behandling og vurdering af netvirksomhedernes forskningsopgaver efter § 22, stk. 8 ikke længere vil være en del af de opgaver, der kan gebyropkræves efter § 51 c.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, fordi ELFORSK-ordningen, som Energistyrelsen driver med op-hæng i elforsyningslovens § 22, stk. 8, har været finanslovsfinansieret og administreret af Energistyrelsen siden 2022. Dette følger af ændringen til elforsyningsloven efter lov nr. 2605 af 28. december 2021.

Ophævelsen vil indebære, at den gældende § 51, stk. 1, nr. 3, der muliggør gebyropkrævning for udarbejdelse og offentliggørelse af elstatistik til kortlægning og offentliggørelse af data om elforbruget efter § 22, stk. 1, nr. 4, herefter bliver nr. 2.

Forslaget vil derfor indebære, at det kommende årlige gebyr, som vil blive fastsat ved bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen, fra og med 2025, ikke medregner omkostninger for behandling og vurdering af forskningsopgaver efter elforsyningslovens § 22, stk. 8.

Til nr. 20

Ifølge § 51 c i lov om elforsyning, skal netvirksomhederne gebyrfinansiere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til en række nærmere oplyste opgaver. En ny opgave for Energistyrelsen er at udvikle, drifte og vedligeholde en netmodel. Netmodellen skal kunne monitorere og fremskrive kapaciteten og investeringsbehovet i eldistributionsnettet. Desuden skal den anvendes til at vurdere, om der er behov for at justere elektrificeringstillægget (tillæg til indtægtsrammer) for netvirksomhederne, frem mod næste reguleringsperiode, der starter 1. januar 2028, og til at danne grundlag for evt. genbe-regning af elektrificeringstillægget hvert 5. år, i forbindelse med netvirksomhedernes overgang til en ny reguleringsperiode. Opgaverne for Energistirelsens varetagelse af netmodellen følger af de politiske aftaler ”Klimaaf tale om grøn strøm og varme af 25. juni 2022”, og ”Stemmeaf tale om robuste rammer for netvirksomhedernes økonomi af 10. juni 2024”. Herom henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2, lovforslagets nr. 12-13 og de specielle bemærkninger til nr. 12-13.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 51 c, stk. 1, nr. 3, hvorefter udvikling, drift og vedligehold af en

netmodel, herunder indsamling af den relevante data, vil være nye opgaver, der kan gebyrfinansieres af netvirksomhederne i henhold til § 51 c, stk. 1.

Til nr. 21

Ifølge § 51 c, stk. 2, i lov om elforsyning, skal netvirksomhederne årligt betale 0,9 mio. kr. i gebyr til dækning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger i forbindelse med ministeriets tilsyn med netvirksomhederne, behandling og vurdering af netvirksomhedernes forskningsopgaver efter elforsyningslovens § 22, stk. 8, samt til udarbejdelse og offentliggørelse af elstatistik til kortlægning og offentliggørelse af data om elforbruget efter § 22, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås, at § 51 c, stk. 2 nyaffattes, således, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på det samlede beløb efter stk. 1. Det indgår fortsat i bestemmelsen, at beløbet opkræves hos netvirksomhederne, og fordeles mellem dem i forhold til den mængde elektricitet, som er transporteret gennem netvirksomhedens net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af elektricitet i netvirksomhedernes netområder i det foregående kalenderår. Samtidig vil det aktuelle årlige beløb på 0,9 mio. kr. udgå af bestemmelsen.

Formålet med ændringen er at muliggøre, at det samlede beløb, som netvirksomhederne årligt kan blive opkrævet i gebyr, kan fastsættes i bekendtgørelse. Det gør det lettere fremadrettet at justere i gebyrbeløbet, så Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bedre vil kunne overholde Finansministeriets budgetvejledning, hvorefter gebyrindtægter skal stemme overens med afholdte udgifter over en 4-årig periode.

Derudover er der behov for en revidering af det samlede årlige gebyr, som følge af ændrede opgaver i Energistyrelsen.

De ændrede opgaver er bl.a. udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, herunder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets omkostninger til indhentning af de relevante data, som vil udgøre en tilsynsopgave, der er omfattet af § 51 c, stk. 1, nr. 1. Herom henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.2., og de specielle bemærkninger til nr. 11, forslaget § 22, stk. 1, nr. 9. Der kan i tillæg hertil være eventuelt andre ændringer til opgaverne som nævnt i § 51 c, stk. 1, som vil skulle medgå til fastsættelsen af det fremadrettede gebyr efter stk. 2. Gebyret skal fortsat betales i halvårslige rater.

Såfremt gebyrbeløbets størrelse kan fastsættes ved bekendtgørelse, bliver det samtidigt lettere at ajourføre, f.eks. som følge af nye aftaler, eller hvis det er nødvendigt at korrigere, som følge af ændrede opgaver.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fremlægger de kommende årlige gebyrbetalinger fra 2025 ved bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen. Gebyret skal fortsat betales i halvårslige rater, efter stk. 1.

Til nr. 22

Ifølge § 69, stk. 5 i lov om elforsyning kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om indtægtsrammen og de elementer, som indgår heri.

Efter § 69, stk. 5, nr. 3 skal der fastsættes regler om forrentningsrammen, herunder fastsættelse af aktivbaser og beregning og fastsættelse af forrentningssatser.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om ændring af lov om elforsyning, jf. lovforslag nr. 180 af 29. marts 2017, at bemyndigelsen i stk. 5 nævner en række centrale forhold, som der skal fastsættes regler om. Det fremgår dog også, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om andre

forhold, herunder f.eks. hvornår indtægtsrammer fastsættes, hvilke korrektioner der kan ske, hvornår der kan ansøges om justeringer osv.

I bemærkningerne til § 69, stk. 5, nr. 3, anføres det, at der skal fastsættes regler om, at netvirksomheder-nes aktivbase opdeles i en historisk og en fremadrettet aktivbase med hver sin forrentningssats. Herudover fremgår en nærmere beskrivelse af, hvordan aktivbaserne skal fastsættes og korrigeres for en række forhold, herunder et tillæg af omkostningskapital på 2 pct. og løbende justeringer, f.eks. som følge af prisudviklingen eller ændrede opgaver m.v. Endvidere fremgår det, at der ved fastsættelse af aktivbaserne skal tages stilling til, hvilke aktiver, der skal kunne forrentes.

Bestemmelsen i § 69, stk. 5, nr. 3, er blevet udnyttet ved, at der i § 7 i bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomhederne, er fastsat regler for, hvordan det historiske, det fremadrettede og det samlede forrentningsgrundlag skal beregnes, hvilket inkluderer de justeringer og korrektioner, der fremgår af de tidligere hidtidige lovbemærkninger. Bestemmelsen indeholder imidlertid ikke en klar bemyndigelse til at fastsætte regler om modregning af de enkelte aktiver ved opgørelsen af det fremadrettede forrentningsgrundlag. En sådan mulighed var heller ikke beskrevet i de ovennævnte lovbemærkninger fra 2017, fsva. bestemmelsen.

Det foreslås derfor, at der tilføjes en ny § 69, stk. 5, nr. 4, som indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal fastsætte og justere det fremadrettede forrentningsgrundlag, herunder ved modregning af beløb fra modtagne tilslutningsbidrag, som er ført som passiver på netvirksomhedernes regnskabs-mæssige balance med henblik på periodiseret indtægtsførelse (modregning af indestående periodiserede tilslutningsbidrag).

Formålet med denne bestemmelse er at skabe en klar hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministe-ren ved bekendtgørelse kan fastsætte og justere i det fremadrettede forrentningsgrundlag, herunder mod-regne indestående periodiserede tilslutningsbidrag ved fastsættelsen af det fremadrettede forrentningsgrundlag. Indestående periodiserede tilslutningsbidrag udgør helt konkrete aktiver, der indgår i aktivbasen i det fremadrettede forrentningsgrundlag. Netvirksomhederne kan således efter de gældende regler opnå forrentning heraf, når tilslutningsbidrag anvendes som finansieringskilde, hvilket samlet set fører til en forhøjelse af indtægtsrammen. Dette udgør en dobbelt regning for de tilsluttede netbrugere, der ender med at betale to gange for dele af netvirksomhedernes finansieringsomkostninger, første gang ved betalingen af tilslutningsbidraget, og dernæst ved tariffbetalingen, hvor forrentningen af tilslutningsbidraget er blevet indregnet.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fortsat vil kunne fastsætte forskellige regler om indtægtsrammen, herunder om de elementer, der indgår i den.

Forslaget til den ny § 69, stk. 5, nr. 4, sikrer således et klart og tydeligt lovgrundlag for en fremtidig tilpasning af reglerne, hvorefter modregning af konkrete aktiver, herunder de indestående periodiserede tilslutningsbidrag kan foretages. Forslaget vil herudover give mulighed for øvrige fremtidige justeringer, som f.eks. regler for modregning af andre aktiver, hvis dette vil blive nødvendigt. Øvrige væsentlige justeringer til det fremadrettede forrentningsgrundlag, vil dog forudsætte, at der indhentes et nødvendigt politisk mandat, og at netvirksomhederne behørigt inddrages heri.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomhederne vil blive ændret per 1. januar 2025. Begrebet ”indestående periodiserede tilslutningsbidrag” vil blive defineret i bekendtgørelsen med den regnskabsmæssige definition, som følger af den foreslåede bemyndigelse.

I indtægtsrammebekendtgørelsen vil der blive fastsat nye regler for opgørelse af forrentningsgrundlaget, hvorefter indestående periodiserede tilslutningsbidrag modregnes (fratrækkes) ved opgørelse af det frem-

adrettede forrentningsgrundlag, dvs. efter det samlede forrentningsgrundlag er opgjort, jf. den gældende § 7, stk. 6 i bekendtgørelsen.

De nye regler vil indebære, at det fremadrettede forrentningsgrundlag fra 2025 bliver reduceret med indestående periodiserede tilslutningsbidrag modtaget siden den 1. januar 2018. Har netvirksomheden givet tilbageførsler til netbrugerne i form af bindende midlertidige prisnedsættelser eller haft bortfald af differencer i netvirksomhedernes favør for regnskabsårene 2018 til og med 2022 vil disse beløb blive godskrevet i modregningsbeløbet fra de periodiserede tilslutningsbidrag. Godskrivningen sker konkret ved, at indestående periodiserede tilslutningsbidrag fra perioden 2018-2022 reduceres med en faktor på mellem 0 og 1. Faktoren opgøres for hver netvirksomhed som den andel, summen af netvirksomhedens tilbageførsler i 2018-2022 udgør, af netvirksomhedens indestående periodiserede tilslutningsbidrag fra perioden 2018-2022 pr. ultimo 2022, dog maksimalt 100%. Netvirksomheder, der ikke har lavet tilbageførsler i perioden har således en faktor på 0 og modregnes derfor fuldt ud for de indestående periodiserede tilslutningsbidrag fra perioden.

Til nr. 23

Lov om elforsyning regulerer ikke krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.

Den foreslås i nyaffattelsen af § 72, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler, der gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 2. Elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 1, gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i lov om elforsyning § 78, stk. 6. Det forudsættes således i gennemførelsen, at det i Danmark er Forsyningstilsynet, der sikrer, at elhandelsvirksomhederne efterlever kravene til risikostyring. Artikel 18 a, stk. 3, gennemføres ved bekendtgørelse med hjemmel i lov om elforsyning § 9, idet artikel 18 a, stk. 3, vedrører en rettighed for borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber.

Kravene til elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal forstås som krav til risikohåndteringsstrategier samt imødegåelse af risici for forsyningssvigt under hensyn til elhandelsvirksomhedernes adgang til deres egen produktion og kapitalisering samt deres afhængighed af ændringer i engrospriserne. Udformningen af kravene til elhandelsvirksomhedernes risikostyring skal således ses i sammenhæng med gennemførelsen af elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 1, hvorefter Forsyningstilsynet skal sikre, at elhandelsvirksomhederne har oprettet og implementerer passende risikoafdækningsstrategier og træffer alle rimelige foranstaltninger til at begrænse deres risiko for forsyningssvigt.

Bestemmelsen medfører i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets artikel 18 a, stk. 2, at elhandelsvirksomhedernes risikoafdækningsstrategier kan omfatte brug af elkøbsaftaler, som defineret i elmarkedsforordningens artikel 2, nr. 77, eller andre egnede instrumenter som forwardkontrakter. Bestemmelsen medfører videre, at kravene til risikostyring skal understøtte, at den enkelte elhandelsvirksomheds risikoeksponering ved ellevering på forbrugssiden modsvares af elhandelsvirksomhedens risikoafdækning på indkøbssiden. Bestemmelsen vil dermed medføre, at kravene til risikostyring vil kunne gøres afhængig af den enkelte elhandelsvirksomheds samlede aftalte elleveringsforpligtelser. Den enkelte elhandelsvirksomheds risikoeksponering vil i den sammenhæng bl.a. kunne afhænge af, om, og i hvilken grad, elhandelsvirksomheden har indgået aftaler om levering af elektricitet til en fast pris over tid, herunder eksempelvis hvis elhandelsvirksomheden har indgået tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter. Visse elhandelsvirksomheder er forpligtet til at udbyde tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter med en varighed på ikke mindre end ét år, se hertil dette lovforslags § 1, nr. 8 og regler fastsat i medfør heraf. Tidsbegrænsede fastpriselektricitetsleveringskontrakter er defineret i elmarkedsdirektivets

artikel 2, nr. 15 a. Elhandelsvirksomheder vil imidlertid også kunne være bundet af indgåede aftaler om levering af elektricitet til en fast pris, selvom de ikke er omfattede af forpligtelsen efter lovforslagets § 1, nr. 8, herunder aftaler med en kortere tidsmæssig udstrækning end et år. Sådanne aftaler vil også indvirke på elhandelsvirksomhedens grad af risikoeksponering.

Til nr. 24

Med § 72 b, stk. 1, i elforsyningsloven, introduceres engrosmodellen, hvorefter det er elhandelsvirksomheden, der sælger elektricitet til elkunderne som et samlet produkt. Elhandelsvirksomheden fakturerer således elkunderne for levering af elektricitet, net- og systemydelser, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven.

Efter gældende ret står det elhandelsvirksomheden frit for, om de vil viderefakturere betalingen for net- og systemydelser uændret til elkunden, eller lade betalingen indgå som en integreret del af den samlede regning. Dette skal blot fremgå af den aftale om levering af elektricitet, der skal indgås mellem elhandelsvirksomheden og elkunden. Det fremgår imidlertid af § 72 b, stk. 1, 3. pkt., i elforsyningsloven, at elafgifter viderefaktureres uændret til det relevante aftage nummer. Elafgiften kan således ikke integreres i den samlede regning til elkunden.

Engrosmodellen fungerer derved, at netvirksomhederne indsender måledata til Datahub, der ejes og drives af Energinet. Den fremsendte måledata danner grundlag for engrosafregningen, der laves af Energinet. Engrosafregningen er afregningen af markedet mellem Energinet, netvirksomheden og elhandelsvirksomheden. Netvirksomheden og Energinet genererer hver en regning til elhandelsvirksomheden. Elhandelsvirksomheden fakturerer efterfølgende elkunderne.

Elafgiften indgår i engrosafregningen. Det fremgår af § 72 d, stk. 1, i elforsyningsloven, at netvirksomheden fakturerer elhandelsvirksomheden for elafgift, som netvirksomheden skal svare efter lov om afgift af elektricitet. Energinet fakturerer elhandelsvirksomheden for betaling for elafgift, som Energinet skal svare efter lov om afgift af elektricitet, for elkunder, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Det foreslås i § 72 b, stk. 1, 3. pkt., at der efter »viderefaktureres uændret til «: indsættes »elkunden på«.

Den foreslåede ændring indebærer, at bestemmelsens ordlyd ændres til, at elafgiften skal viderefaktureres uændret til elkunden på aftage nummeret. Den foreslåede ændring er begrundet i lovforslagets regler om seriel operatørmåling, der vil gøre det muligt at nyttiggøre målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed bag elkundens aftage nummer, som fx varmepumper eller ladestandere til elbiler, direkte i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Den serielle operatørmåling skal kunne danne grundlag for en fuld afregning af elkunden, dvs. levering af elektricitet, net- og systemydelser, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Dette gør det således muligt at tilknytte flere elaftaler på samme tid under det samme aftage nummer.

Med den foreslåede ændring flyttes fokus til elkunden på aftage nummeret frem for selve aftage nummeret. Dette vil tydeliggøre, at der kan afregnes elafgift for den delmængde af det samlede elforbrug, der opgøres ved hjælp af seriel operatørmåling. Dette gør det muligt for både elhandelsvirksomheden på aftage nummeret og det serielle operatørmålepunkt at gennemføre en fuld afregning af elkunden.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at elafgiften fortsat skal viderefaktureres uændret til elkunden. Det bemærkes i den forbindelse, at det med reglerne om seriel operatørmåling sikres, at der i markedet ikke købes mere energi, end netvirksomhederne har målt forbruget til. Det samlede forbrug kan således aldrig overstige netvirksomhedens måling. Dette vil blive sikret gennem Energinets konsistens-

kontrol af måledata, når der er serielle operatørmålinger under et aftagenummer. Der kan således aldrig opkræves flere elafgifter hos forbrugerne, end netvirksomhederne har målt forbruget til.

Til nr. 25

Med engrosmodellen bliver netydelsen betragtet som en engrosleverance til elhandelsvirksomheden, og ikke som tidligere en detailleverance til elkunderne, der blev opkrævet af netvirksomhederne. Elhandelsvirksomheden kan vælge at viderefakturere betalingen for net- og systemydelser uændret til elkunderne, eller at lade betalingen indgå som en integreret del af den samlede regning.

Det fremgår dog af § 72 b, stk. 1, 4. pkt., i elforsyningsloven, at netvirksomhedens bindende midlertidige prisnedsættelser skal viderefaktureres uændret til de relevante aftagenumre. En tarifnedsættelse er bindende, såfremt den ikke efterfølgende vil kunne opkræves under henvisning til indtægtsrammebekendtgørelsens regler om differencer. Det er en forudsætning, at den bindende midlertidige tarifnedsættelse tydeligt fremgår af netvirksomhedens indberetning til Datahub, at tarifnedsættelsen er fremadrettet, at tarifnedsættelsen er afhængig af forbrugets størrelse på hvert enkelt aftagenummer, og at tarifnedsættelsen vedrører alle forbrugere.

Det foreslås i § 72 b, stk. 1, 4. pkt., at der efter » prisnedsættelser uændret til «: indsættes »elkunderne på«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at bestemmelsens ordlyd ændres til, at netvirksomheders bindende midlertidige prisnedsættelser viderefaktureres uændret til elkunderne på de relevante aftagenumre. Den foreslåede ændring er begrundet i lovforslagets regler om seriel operatørmåling, der vil gøre det muligt at nyttiggøre målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed bag elkundens aftagenummer, som fx varmepumper eller ladestandere til elbiler, direkte i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Den serielle operatørmåling vil kunne danne grundlag for en fuld afregning af elkunden, dvs. levering af elektricitet, net- og systemydelser, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Dette gør det således muligt at tilknytte flere elaftaler på samme tid under det samme aftagenummer.

Med den foreslåede ændring flyttes fokus til elkunden på aftagenummeret frem for selve aftagenummeret. Dette vil tydeliggøre, at netvirksomhedernes bindende midlertidige prisnedsættelser skal viderefaktureres uændret til elkunden, uanset om afregningen foretages af elhandelsvirksomheden på aftagenummeret eller elhandelsvirksomheden på det serielle operatørmålepunkt. Den delmængde af det samlede elforbrug, der opgøres ved hjælp af seriel operatørmåling, er således også omfattet af kravet om, at netvirksomhedens midlertidige prisnedsættelser skal viderefaktureres uændret til elkunden.

Til nr. 26

I medfør af § 72 c, stk. 1, i elforsyningsloven, sker kommunikation mellem en elhandelsvirksomhed og netvirksomhederne og Energinet om forhold, der vedrører et konkret aftagenummer, via datahubben i henhold til forskrifter udstedt af Energinet i medfør af § 28, stk. 1, nr. 13.

Det følger af § 72 c, stk. 5, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elhandelsvirksomheden via datahubben indhenter oplysning om forbrug og tarifoplysninger m.v. på hvert enkelt aftagenummer, som er omfattet af en aftale med elhandelsvirksomheden.

Det foreslås i 72 c, stk. 5, 1. pkt., at der efter »forbrug «: indsættes », serielle operatørmålinger« og »på hvert enkelt aftagenummer« udgår af bestemmelsen.

Serielle operatørmålinger vil altid være tilknyttet et konkret aftagenummer, og vil derfor rummes inden

for den gældende formulering i § 72 c, stk. 1, i elforsyningsloven, hvorefter kommunikation om forhold, der vedrører et konkret aftagenummer, sker via datahub. Kommunikation mellem en elhandelsvirksomhed og netvirksomhederne og Energinet om serielle operatørmålinger vil således som udgangspunkt ske via datahub i henhold til forskrifter udstedt af Energinet.

Den foreslåede ændring til 72 c, stk. 5, vil indebære, at bestemmelsens ordlyd ændres til, at elhandelsvirksomheden via datahubben indhenter oplysning om forbrug, serielle operatørmålinger og tarifoplysninger, som er omfattet af en aftale med elhandelsvirksomheden.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at både elhandelsvirksomheden på aftagenummeret og elhandelsvirksomheden på det serielle operatørmålepunkt via datahubben kan indhente den nødvendige information. En elhandelsvirksomheden på aftagenummeret vil dermed blive orienteret om leveret energi til et serielt operatørmålepunkt under aftagenummeret dog uden at få kendskab til elhandelsvirksomheden på det serielle operatørmålepunkt. Det vil fortsat være en betingelse, at oplysningerne er omfattet af en aftale om levering af elektricitet med en elhandelsvirksomhed.

Til nr. 27

Det følger af § 72 c, stk. 5, 2. pkt., i elforsyningsloven, at elhandelsvirksomheden endvidere kan indhente oplysning om det summerede forbrug og om den samlede betaling herfor til hver enkelt netvirksomhed og Energinet.

Det foreslås i 72 c, stk. 5, 2. pkt., at der efter »det summerede elforbrug«: indsættes », serielle operatørmålinger«

Den foreslåede ændring er begrundet i lovforslagets regler om seriel operatørmåling, der vil gøre det muligt for en elkunde at tilknytte flere elaftaler på samme tid under det samme aftagenummer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en elhandelsvirksomhed kan indhente oplysning om serielle operatørmålinger og om den samlede betaling herfor til hver enkelt netvirksomhed og Energinet.

Til nr. 28

Det følger af § 72 c, stk. 6, i elforsyningsloven, at årsafregning, periodisk slutaftregning og slutaftregning ved ophør af et aftaleforhold sker ud fra målte data. Er det ved afregningen ikke muligt at foretage måleraflæsning, skal netvirksomheden indberette oplysning til datahubben om et skønnet forbrug i henhold til Energinets forskrifter. For meget betalte acontobeløb tilbageføres til elkunden samtidig med årsafregningen eller slutaftregningen.

Bestemmelsen blev indført med lov nr. 575 af 18. juni 2012 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. Bestemmelsen er således udformet forud for udrulningen af fjernaflæste elmålere, der automatisk kan indsende måledata til netvirksomhederne. Elkunderne skulle således minimum en gang om året manuelt aflæse tællerstanden på deres elmåler, og indsende dette til det netvirksomheden. Som følge heraf var det ofte kun muligt at opgøre det faktiske forbrug én gang om året og afregne elkunden i overensstemmelse hermed, hvilket gav anledning til betegnelsen årsafregning.

I 2013 blev der givet en bemyndigelse til ministeren til at pålægge netvirksomhederne at installere fjernaflæste målere inden for en bestemt tidsramme. Som følge heraf blev det i bekendtgørelse om fjernaflæste målere fra 2013 fastsat, at netvirksomhederne skulle sikre, at der inden den 31. december 2020 blev idriftsat fjernaflæste elmålere hos alle slutbrugere. Alle elmålere i dag er således fjernaflæste. Der er således ikke noget teknisk til hinder for, at der kan gennemføres en afregning af en elkunde på baggrund af det faktiske forbrug hyppigere end én gang om året.

Det foreslås derfor i § 72 c, stk. 6, 3. pkt., at »Årsafregning, periodisk slutaftregning og« og »med årsafregningen« udgår af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det ikke vil fremgå af elforsyningsloven, at for meget betalte acontobeløb tilbageføres til elkunden samtidig med årsafregningen. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give mulighed for, at der i stedet kan fastsættes regler om, at for meget betalte acontobeløb skal tilbageføres til elkunden mere end én gang om året og ikke alene i forbindelse med en årsafregning.

Den foreslåede ændring vil forventelig medføre, at der fastsættes regler om, at der ved anvendelse af aconto, skal gennemføres en hyppigere tilbagebetaling af tilgodehavender end det gældende krav om en årlig opgørelse. Dette med henblik på at modvirke, at elkunden giver elhandelsvirksomheden et skjult uforrentet lån. Det vil blive anset for rettidig tilbagebetaling af tilgodehavender, hvis der sker modregning af for meget betalte beløb i en opkrævning for den kommende periode, således at forbrugeren alene får udbetalt et tilgodehavende, i det omfang det overstiger det samtidigt opkrævede acontobeløb.

Til nr. 29

Det følger af § 72 d, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at netvirksomheden og Energinet fakturerer elhandelsvirksomheden for deres ydelser ud fra det samlede forbrug i en måned og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftage-numre.

Det foreslås i § 72 d, stk. 1, 1. pkt., at »og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftage-numre« udgår af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring er begrundet i lovforslagets regler om seriel operatørmåling, der vil gøre det muligt at nyttiggøre målinger fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed bag elkundens aftage-nummer, som fx varmepumper eller ladestandere til elbiler, direkte i de markedsopgørelser, der laves af Energinet. Den serielle operatørmåling skal kunne danne grundlag for en fuld afregning af elkunden, dvs. levering af elektricitet, net- og systemydelser, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Dette gør det således muligt at tilknytte flere elaftaler på samme tid under det samme aftage-nummer.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at netvirksomheden og Energinet ikke alene kan sende en faktura til elhandelsvirksomheden på aftage-nummeret på baggrund af det samlede forbrug i en måned.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at netvirksomheden og Energinet skal fakturere både elhandelsvirksomheden på aftage-nummeret, og elhandelsvirksomheden på det serielle operatørmålepunkt, for deres ydelser ud fra det samlede forbrug i en måned. En elhandelsvirksomheds samlede forbrug i en måned kan således både bestå af elektricitet leveret til et aftage-nummer og et serielt operatørmålepunkt. Energinet og netvirksomheden vil således kunne opleve at skulle fakturere flere elhandelsvirksomheder under et aftage-nummer. Elforsyningslovens regler i § 72 d, stk. 2, og 3, om fakturering og betalingsfrister omfatter således både elhandelsvirksomheder på aftage-nummeret og elhandelsvirksomheder på serielle operatørmålepunkter.

Til nr. 30

Den gældende bestemmelse, som giver Forsyningstilsynet mulighed for at godkende metoder til brug for forsøg med nye tarifieringsprincipper og nye principper for allokering af omkostninger blev indført ved et ændringsforslag i betænkningen til lovforslag L 87 af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmeforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi, jf. Folketingstidende 2010-2011, Tillæg B, side 2.

Ifølge den gældende § 73 a, stk. 2, i elforsyningsloven, kan Forsyningstilsynet godkende metoder for begrænsede købergrupper og for et begrænset tidsrum som led i kollektive elforsyningsvirksomheders metodeudvikling. Forsyningstilsynet kan sætte vilkår for godkendelsen af sådanne metoder.

Det foreslås i § 73 a, stk. 2, 1. pkt., at ændre købergrupper til kategorier af netbrugere.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at § 73, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 2605 af 28. december 2021 om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love. Begrebet køberkategorier blev erstattet af begrebet kategorier af netbrugere for at præcisere, at både elkunder og elproducenter giver anledning til omkostninger, der kan tilføres af de kollektive elforsyningsvirksomheder.

Den foreslåede ændring indebærer, at det præciseres, at Forsyningstilsynets mulighed for at godkende metoder til brug for forsøg med nye tilføringsprincipper og nye principper for allokering af omkostninger omfatter både elkunder og elproducenter. Forsyningstilsynets godkendelse sker i overensstemmelse med principperne i elmarkedsforordningens artikel 18.

Hensigten med bestemmelsen er, at give Forsyningstilsynet et ophæng i elforsyningsloven, der giver mulighed for at godkende eksempelvis en tilførimetode på forsøgsbasis, selvom det fx kan være vanskeligt at påvise, om der med tilførimetoden kan peges på en eller flere kategorier af netbrugere, der giver anledning til omkostninger eller besparelser. Dette gør sig navnlig gældende ift. til udviklingen af nye tilførimetoder, hvor der ikke er opbygget en praksis hos Forsyningstilsynet. Formålet er således at modvirke langstrakte udviklings- og godkendelsesprocesser for udvikling af bl.a. nye tilførimetoder, hvilket kan være positivt for hastigheden i den grønne omstilling og elmarkedets udvikling. Hensigten er således, at der i højere grad anlægges en helhedsbetragtning, således at enkelte hensyn ikke overskygger andre og står i vejen for en godkendelse, når der træffes afgørelse om projekter med nye tilføringsmetoder.

Det samme er relevant i forbindelse med godkendelse af projekter angående nye metoder for levering af ydelser fra netbrugere under anvendelse af det kollektive elnet. Selv om disse ikke omhandler udvikling af en egentlig ny tilførimetode, kan deres finansiering særskilt være underlagt krav om metodegodkendelse, hvis den sker under helt eller delvis brug af tilførimidler.

Anlæggelse af en helhedsbetragtning skal bidrage til, at det ikke bliver unødvendig vanskeligt at udvikle og godkende tilførimetoder, der kan følge med de krav, som samfundet stiller til de tilførimetoder, som tilbydes på markedet. Ligeledes skal anlæggelse af en helhedsbetragtning bidrage til udviklingen af nye metoder for anskaffelse af ydelser fra netbrugere og dermed til udviklingen af nye værktøjer til sikring af en effektiv, pålidelig og sikkert netdrift.

Godkendelsen kan således ske som led i udvikling af nye tilføringsmetoder, fx med henblik på at fremme et intelligent elforbrug. Det kan være en tilføringsmetode for lokal kollektiv tilførimet, der er en tilførimet, der kan tage højde for sammenslutningernes samlede træk på det kollektive elnet, når de tilføres. En sammenslutning kan, ved at producere og forbruge elektricitet samtidig, mindske belastningen af det kollektive elnet.

Med lov nr. 415 af 25. april 2023 om ændring af lov om elforsyning og lov om afgift af elektricitet blev rammerne for tilførimet af fx energifællesskaber forbedret ved at fremme muligheden for tilførimet som lokal kollektiv tilførimet. I bemærkningerne til § 73 beskrives således en ramme, hvor lokale sammenslutningers tilførimetgrundlag kan dannes på baggrund af ét målepunkt oprettet til formålet i Datahub. På baggrund af denne lovramme vil netvirksomhederne i det konkrete tilførimetarbejde kunne definere, hvordan disse målepunkter kan bidrage til at dokumentere den fordel, som lokale sammenslutninger udgør for elnettet, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, side 47.

Godkendelsen kan også ske som led i udvikling af nye metoder for anskaffelse af ydelser fra netbrugere, eksempelvis projekter, der har til formål at afprøve markedsføring af fleksibilitetsydelser, herunder ved udbud for netbrugeres markedsbaseret levering af fleksibilitetsydelser til en kollektiv elforsyningsvirksomhed.

I EU's elmarkedsreformen indgår også en ændring af artikel 18 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet angående tarifiering, Artikel 18, stk. 8, henviser bl.a. til, at anerkendelsen af netoperatørers omkostninger skal give operatørerne incitament for anvendelse af fleksibilitetsydelser. Artikel 18, stk. 2, litra c, henviser til, at tarifmetoder skal understøtte anvendelse af fleksibilitetsydelser. Artikel 18, stk. 2, litra g, omtaler at tarifmetoder skal lette innovation i forbrugernes interesse, herunder ved fleksibilitetsydelser. Hermed anerkender forordningen principielt muligheden for brug af tarifmidler til finansiering af netvirksomheders omkostninger i forbindelse med den nævnte type pilotprojekter. Sådanne projekter, hvis formål er at fremme en netvirksomheds mere effektive brug af de eksisterende net, f.eks. til at opnå en udskydelse af en netudbygning, kan føre til sparede omkostninger til gavn for alle netbrugere i netvirksomhedens netområde.

Til nr. 31

Siden afskaffelsen af Forsyningspligten og regulerede priser i 2016 har Danmark haft et fuldt liberaliseret detailmarked for elektricitet. Elhandelsvirksomhederne kan således frit fastsætte den pris, til hvilken de leverer elektricitet til elkunderne. Dette er sidenhen ligeledes blevet reguleret i elmarkedsdirektivets artikel 5, hvoraf det fremgår, at leverandørerne frit skal kunne fastsætte den pris, til hvilken de leverer elektricitet til kunderne. Klima-, energi- og forsyningsministeren har således efter gældende ret ikke mulighed for at gribe ind i den pris, til hvilken, der leveres elektricitet til elkunderne.

Det foreslås i § 74, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 74 er gennemførelse af elmarkedsdirektivets bestemmelser om regulerede priser i artikel 5 og artikel 66 a.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens hjemmel til at fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering afgrænses af elmarkedsdirektivets bestemmelser i artikel 5 og artikel 66 a. Denne afgrænsning bevirker, at klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at fastsætte regler om regulerede priser, som udgangspunkt, har det samme omfang som elmarkedsdirektivets bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte regler herom. Det vil bl.a. medføre, at muligheden for at regulere priser alene vedrører den kommercielle elpris. Energinets og netvirksomhedernes tariffer er dermed ikke omfattet af reguleringsmuligheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan fastsættes regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering til husholdningsforbrugere, mikrovirksomheder samt små- og mellemstore virksomheder. For små- og mellemstore virksomheder er det dog en forudsætning for anvendelsen af regulerede priser, at Rådet har erklæret en elpriskrise i overensstemmelse med elmarkedsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at Danmark har en EU-retlig forpligtelse til at implementere direktivets bestemmelser, medmindre de konkret er undtaget fra implementering. Dette gør sig ikke gældende for elmarkedsdirektivets artikel 66 a, selvom det i tilfælde af, at der erklæres priskrise, er op til den enkelte medlemsstat, om de vil regulere fastsættelsen af priser for elektricitetslevering. Medlemsstaten skal derfor træffe alle de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre bestemmelsen. Den enkelte medlemsstat skal således have en retlig ramme, der gør det muligt at regulere elpriserne, såfremt Rådet erklærer elpriskrise.

Det er hensigten, at elmarkedets grundlæggende prismekanismer bør opretholdes, også i tilfælde af kraftige stigninger i detailpriserne på elektricitet. I tilfælde af at en elpriskrise erklæres bør der gøres brug af støtteordninger til erhvervslivet og husholdninger i stedet for offentlige indgreb i prisfastsættelsen.

Erklæring af en regional eller EU-dækkende elpriskrise kan have betydning for dansk konkurrenceevne, da regulerede priser i andre EU-lande kan virke konkurrenceforvridende for danske virksomheder. Bestemmelsen skal således også anses som en mulighed for hurtigt at kunne reagere i tilfælde af, at det viser sig nødvendigt.

Til nr. 32

Det følger af § 82 b, stk. 1, i elforsyningsloven, at Forsyningstilsynet har ansvaret for etablering og drift af en prisportal for elpriser, rabatter og vilkår på det danske elmarked for elkunder med et forbrug på op til 100.000 kWh om året. Prisportalen skal være gratis og offentligt tilgængelig på internettet og sikre gennemsigtighed, hvad angår elpriser, rabatter og vilkår.

Bestemmelsen blev indført med lov nr. 633 af 16. juni 2014 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk i forbindelse med indførelse af leveringspligten, der forudsætter, at der skal indgås en aftale om levering af elektricitet mellem elkunden og elhandelsvirksomheden. For at give elkunderne mulighed for at danne sig et overblik over elprodukter på markedet, med henblik på at de kan træffe et oplyst valg, blev Forsyningstilsynet pålagt at etablere og drive en prisportal.

Forsyningstilsynets prisportal, elpris.dk, blev som følge heraf introduceret den 1. april 2016. Elhandelsvirksomhederne skal sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle virksomhedens produkter, herunder priser og vilkår, på prisportalen. Forsyningstilsynet fører tilsyn med, at elhandelsvirksomheder overholder deres forpligtelser ift. prisportalen, og kan meddele pålæg til elhandelsvirksomheder om omgående berigtigelse af forhold vedrørende indberetning til prisportalen.

Med elmarkedsdirektivet fra 2019 blev sammenligningsværktøjer en EU-retlig forpligtelse, idet medlemsstaterne blev pålagt at sikre, at i det mindste husholdningskunder og mikrovirksomheder med et forventet årligt forbrug på mindre end 100 000 kWh gratis har adgang til mindst ét værktøj til sammenligning af elhandelsvirksomhedernes tilbud. Elmarkedsdirektivet fastsætter derudover en række minimums betingelser til sammenligningsværktøjet, som skal opfyldes.

Det foreslås derfor i § 82 b, at der efter stk. 1, indsættes, som nyt stykke:

»Stk. 2. Prisportalen skal opfylde følgende betingelser:

- 1) Være uafhængig af alle markedsaktører og sikre, at alle elhandelsvirksomheder behandles lige i søgeresultaterne.
- 2) Det skal tydeligt angives, hvem er indehaver af prisportalen samt den juridiske person, der forvalter og kontrollerer prisportalen, herunder hvordan den er finansieret.
- 3) Der skal fastsættes klare og objektive kriterier for, hvad sammenligningen bygger på, og disse kriterier skal offentliggøres.
- 4) Der skal anvendes et let og utvetydigt sprog.
- 5) Der skal gives præcise og ajourførte oplysninger med angivelse af tidspunktet for den seneste ajourføring.

6) Den skal være tilgængelig for personer med handicap ved at være opfattelig, anvendelig, forståelig og robust.

7) Der skal stilles en effektiv procedure til rådighed for indberetning af forkerte oplysninger om offentliggjorte elprodukter.

8) Anvendelsen af personoplysninger begrænses til at omfatte de oplysninger, der er strengt nødvendige for sammenligningen.«

Formålet med den foreslåede nye bestemmelse i stk. 2, er gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 14, stk. 1, litra a) - h).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet, som led i ansvaret for etableringen og driften af prisportalen, vil skulle iagttage de betingelser til prisportalen, der fremgår af forslaget til et nyt stykke 2.

Den foreslåede bestemmelse forventes ikke at medføre større ændringer til prisportalen, der i høj grad allerede lever op til de betingelser, der introduceres. Det vil dog kunne vise sig nødvendigt, at Forsyningstilsynet foretage visse tilpasninger til prisportalen, med henblik på at sikre, at prisportalen fuldt ud lever op til alle betingelserne.

Bestemmelsen vil hovedsageligt fastsætte nogle overordnede principper for etableringen og driften af prisportalen. Den foreslåede bestemmelsen forventes således ikke at medføre nye krav til elhandelsvirksomhedernes indberetning til prisportalen. Det er dog Forsyningstilsynet, der til enhver tid fastsætter, hvad elhandelsvirksomhederne skal indberette til prisportalen.

Til nr. 33

Det følger af elforsyningsloven § 85 d, stk. 2, at Forsyningstilsynet kan påbyde at forhold, der strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Det foreslås, at påbudshjemlen i § 85 d, stk. 2, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at påbudshjemlen omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Til nr. 34

Det følger af elforsyningsloven § 86, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., i REMIT-forordningen.

Det foreslås, at § 86, stk. 1, ændres, så den også omfatter REMIT-forordningens artikel 8, stk. 1 a.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 31, at bødehjemlen i § 86, stk. 1, foreslås ændret til REMIT-forordningen med senere ændringer.

De foreslåede ændringer vil derfor medføre, at bødehjernen i § 86, stk. 1, også omfatter hvis nogen ikke rettidigt efterkommer et påbud fra Forsyningstilsynet om at opfylde den pligt, der påhviler vedkommende efter REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 8, stk. 1 a.

Til nr. 35

Det følger af elforsyningsloven § 86, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Det følger af elforsyningslovens § 87 a, stk. 1, at overtrædelser af artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det følger af elforsyningslovens § 87 b, stk. 1, at overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedet straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det foreslås, at bødehjernen i § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1, og § 87 b, stk. 1, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bødehjemlerne i § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1, og § 87 b, stk. 1, omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Til nr. 36

Det følger af elforsyningslovens § 87 a, stk. 1, at overtrædelser af blandt andet artikel 4, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller artikel 15 i REMIT-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås, at hjemlen til bødestraf for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 4, stk. 1, i § 87 a, stk. 1, ændres til artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.

Ændringen vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis markedsdeltagerne ikke efterlever forpligtelsen til at offentliggøre intern viden om virksomheder og faciliteter ved hjælp af IIP'er (Inside Information Platforms) i REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 4, stk. 1, 3. pkt. Der henvises til bemærkningerne til § 87 a, stk. 1, som indsat ved lov nr. 642 af 12. juni 2013 om ændring af bl.a. elforsyningsloven vedrørende bødestraf for manglende efterlevelse af artikel 4, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det foreslås desuden, at hjemlen til bødestraf for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 9, stk. 1, 1. pkt., i § 87 a, stk. 1, ændres til artikel 9, stk. 1.

Ændringen vil medføre, at der fortsat vil kunne gives tvangsbøder og anvendes bødestraf over for markedsdeltagere i tredjelande, som er aktive på det danske engrosenergimarked. Derudover vil det medføre, at der kan pålægges sanktioner, hvis markedsdeltageren ikke efterlever forpligtelsen til at registrere sig og

udpege en repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de er aktive. Har markedsdeltageren udpeget en repræsentant i Danmark og ladet sig registrere hos Forsyningstilsynet, kan det desuden sanktioneres, hvis markedsdeltageren ikke giver meddelelse om repræsentantens kontaktoplysninger eller giver repræsentanten de nødvendige beføjelser og midler til at samarbejde med myndigheden og ACER.

Det foreslås endelig, at hjemlen til bødestraf for overtrædelse af REMIT-forordningen med senere ændrings artikel 15 i § 87 a, stk. 1, ændres til artikel 15, stk. 1-4.

Ændringen vil medføre en udvidelse af indholdet af underretningspligten vedrørende begrundet mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv planlægger transaktioner med engrosenergiprodukter eller gennemfører transaktioner i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbrugsforordningen), og som også gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, som ikke er finansielle instrumenter. Muligheden for at give bødestraf for manglende underretning omfatter også de tilfælde, hvor disse transaktioner ikke bliver gennemført. Det omfatter også alle handelsordrer, selvom de ikke resulterer i en egentlig transaktion, uanset om de finder sted uden for en organiseret markedsplads og uanset at de foretages af personer der gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter i tillæg til engrosenergisprodukter. Forslaget vil endvidere medføre, at pligten til at underrette også gælder ved begrundet mistanke om, at en markedsdeltager ikke efterlever sin pligt til at offentliggøre intern viden. Forslaget vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis der ikke sker underretning til ACER og Forsyningstilsynet straks og senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Derudover vil forslaget medføre, at der kan gives bødestraf, hvis de omhandlede personer ikke sikrer, at de ansatte der overvåger for mistænkelige ordrer og transaktioner er uafhængige og er beskyttet mod enhver interessekonflikt. Forslaget vil desuden medføre, at det er den nationale regulerende myndighed i medlemsstaten, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergiproduktet leveres, der skal underrettes.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af gasforsyningslovens § 48, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene (REMIT-forordningen).

Det foreslås, at § 48, stk. 1, ændres, så bestemmelsen også omfatter REMIT-forordningens artikel 8, stk. 1 a og b.

Det følger af dette lovforslags § 2, nr. 2, at bødehjemlen i § 48, stk. 1, foreslås ændret til REMIT-forordningen med senere ændringer.

De foreslåede ændringer vil medføre, at bødehjemlen i § 48, stk. 1, også omfatter forhold, hvor nogen ikke rettidigt efterkommer et påbud fra Forsyningstilsynet om at opfylde den pligt, der påhviler vedkommende efter artikel 8, stk. 1 a og b, i REMIT-forordningen med senere ændringer. Der vil være tale om en pligt for organiserede markedspladser eller tredjeparter der handler på deres vegne og enheder, der handler på vegne af LNG-markedsdeltagere til at indberette transaktioner til ACER.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af gasforsyningslovens § 48, stk. 1, at Forsyningstilsynet kan pålægge daglige eller ugentlige bøder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Det følger af gasforsyningslovens § 49 a, stk. 1, at det straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, hvis artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, overtrædes. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det følger af gasforsyningslovens § 49 b, stk. 1, at overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det foreslås, at bødehjemlen i § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1, og § 49 b, stk. 1, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bødehjemlerne i § 48, stk. 1, § 49 a, stk. 1, og § 49 b, stk. 1, omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af gasforsyningslovens § 49 a, stk. 1, at overtrædelser af blandt andet artikel 4, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller artikel 15 i REMIT-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås, at hjemlen i § 49 a, stk. 1, til bødestraf for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i REMIT-forordningen med senere ændringer, ændres til artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.

Ændringen vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis markedsdeltagerne ikke efterlever forpligtelsen til at offentliggøre intern viden om virksomheder og faciliteter ved hjælp af IIP'er (Inside Information Platforms) i artikel 4, stk. 1, 3. pkt., i REMIT-forordningen med senere ændringer. Der henvises til bemærkningerne til § 49 a, stk. 1, som indsat ved lov nr. 642 af 12. juni 2013 om ændring af bl.a. gasforsyningsloven vedrørende bødestraf for manglende efterlevelse af artikel 4, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Det foreslås desuden, at hjemlen i § 49 a, stk. 1 til bødestraf for overtrædelse af artikel 9, stk. 1, 1. pkt., i REMIT-forordningen med senere ændringer, ændres til artikel 9, stk. 1.

Ændringen vil medføre, at der fortsat vil kunne anvendes bødestraf over for markedsdeltagere i tredjelande, som er aktive på det danske engrosenergimarked. Derudover medfører det, at der kan pålægges sanktioner, hvis markedsdeltageren ikke efterlever forpligtelsen til at registrere sig og udpege en repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de er aktive. Har markedsdeltageren udpeget en repræsentant i Danmark og ladet sig registrere hos Forsyningstilsynet, vil det desuden kunne sanktioneres, hvis markedsdeltageren

ikke giver meddelelse om repræsentantens kontaktoplysninger eller giver repræsentanten de nødvendige beføjelser og midler til at samarbejde med myndigheden og ACER.

Det foreslås endelig, at hjemlen i § 49 a, stk. 1, til bødestraf for overtrædelse af artikel 15 i REMIT-forordningen med senere ændringer ændres til artikel 15, stk. 1-4.

Ændringen vil medføre en udvidelse af indholdet af underretningspligten vedrørende begrundet mistanke om insiderhandel og markedsmanipulation for personer, der som led i deres erhverv planlægger transaktioner med engrosenergiprodukter eller gennemfører transaktioner i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbrugsforordningen), og som også gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, som ikke er finansielle instrumenter. Muligheden for at give bødestraf for manglende underretning omfatter også de tilfælde hvor disse transaktioner ikke bliver gennemført. Det omfatter også alle handelsordrer, selvom de ikke resulterer i en egentlig transaktion, uanset om de finder sted uden for en organiseret markedsplads og uanset at de foretages af personer der gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter i tillæg til engrosenergisprodukter. Forslaget vil endvidere medføre, at pligten til at underrette også gælder ved begrundet mistanke om, at en markedsdeltager ikke efterlever sin pligt til at offentliggøre intern viden. Forslaget vil medføre, at der også kan anvendes bødestraf, hvis der ikke sker underretning til ACER og Forsyningstilsynet straks og senest fire uger efter kendskab til den mistænkelige hændelse. Derudover vil forslaget medføre, at der kan gives bødestraf, hvis de omhandlede personer ikke sikrer, at de ansatte der overvåger for mistænkelige ordrer og transaktioner er uafhængige og er beskyttet mod enhver interessekonflikt. Forslaget vil desuden medføre, at det er den nationale regulerende myndighed i medlemsstaten, hvor markedsdeltageren er registreret, og hvor engrosenergiproduktet leveres, der skal underrettes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det følger af straffeloven § 299 d, stk. 1, nr. 2, at den der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af artikel 3, stk. 1, litra a eller c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med fængsel i indtil 6 år.

Det foreslås, at straffjemlen i § 299 d, stk. 1, nr. 2, konsekvensrettes sådan, at den gælder for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) med senere ændringer.

Den foreslåede konsekvensrettelse skyldes ændringer i ændringsforordning nr. 1106 af 11. april 2024 til REMIT-forordningen. Ændringsforordningen omfatter ikke ændringer i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c og artikel 5. Ændringsforordningen ændrer dog bl.a. i definitionerne af en række begreber i artikel 2 til forståelse af artikel 3 og artikel 5, herunder intern viden, markedsmanipulation, engrosenergiprodukter og markedsdeltager.

Den foreslåede ændring vil medføre, at straffjemlen for overtrædelse af REMIT-forordningens bestemmelser om forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation i REMIT-forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c og artikel 5 omfatter REMIT-forordningen med senere ændringer, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1106 af 11. april 2024 om ændring af REMIT-forordningen for så vidt angår forbedring af Unionens beskyttelse mod markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Til § 4

Det foreslås i § 4, stk. 1, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslåede vil medføre, at lovforslagets bestemmelser, der gennemfører lovforslagets dele om fremtidssikret regulering af netvirksomheder m.v. i lov om elforsyning træder i kraft 1. januar 2025. Det foreslåede vil desuden medføre, at konsekvensrettelserne som følge af REMIT-forordningen i lov om elforsyning, lov om gasforsyning og straffeloven træder i kraft 1. januar 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 1-5, 7-9, 14-17 og 23-32, træder i kraft den 17. januar 2025.

Det foreslåede vil medføre, at lovforslagets bestemmelser, der gennemfører elmarkedsdirektivet i lov om elforsyning vil træde i kraft ved implementeringsfristen den 17. januar 2025. Dette gælder også de dele af gennemførelsen der vedrører frit valg af elleverandør og energideling, der skal udmøntes senere og ikke i sig selv giver rettigheder eller forpligtelser. Disse udmøntninger forventes først at træde i kraft den 17. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 1, nr. 6, træder i kraft den 17. juli 2026.

Det foreslåede er begrundet med, at implementeringsfristen for elmarkedsdirektivets bestemmelser om frit valg af elleverandør og energideling har implementeringsfrist den 17. juli 2026. Hovedparten af gennemførelsen af disse bestemmelser træder i kraft den 17. januar 2025, jf. § 4, stk. 2. Lovforslagets § 1, nr. 6, giver dog elkunder ret til, ved anvendelse af seriel operatørmåling, at indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer. Elkunder vil ikke kunne støtte ret på bestemmelsen, før de øvrige forudsætninger for flere elaftaler via seriel operatørmåling er til stede, herunder at Energinet har udarbejdet forskrifter efter lovforslagets § 1, nr. 15 og klima-, energi- og forsyningsministeren har fastsat regler om seriel operatørmåling, herunder om ansvar for måledata og tekniske krav til enheder, der anvendes til seriel operatørmåling efter lovforslagets § 1, nr. 7. Disse forudsætninger forventes først at være til stede den 17. juli 2026.

Det foreslåede vil medføre, at lovforslagets § 1, nr. 6, der giver elkunder ret til, ved anvendelse af seriel operatørmåling, indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer, træder i kraft den 17. juli 2026.

Elforsyningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan heller ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for disse dele af Riget. Derfor vil dette lovforslag heller ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1787 af 28. december 2023, § 4 i lov nr. 640 af 11. juni 2024 og § 5 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, og dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193. I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/943/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 4. ---

Stk. 1-6. ---

1. I *fodnoten* indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125«: »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked, EU-Tidende, L af 26. juni 2024.«

2. I § 4 indsættes som *stk. 7 og 8*:

»Stk. 7. En kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 1, 2. pkt.«

»Stk. 8. En region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 6.«

§ 5. I denne lov forstås ved følgende:

1-3) ---

- 4) *Aktiv kunde*: Elkunde eller gruppe af elkunder, som handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer elektricitet, der er produceret på dennes lokalitet, eller som sælger egenproduceret elektricitet eller deltager i fleksibilitetsordninger eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke udgør dennes primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed.

§ 5. I denne lov forstås ved følgende:

1-14) ---

§ 5. I denne lov forstås ved følgende:

1-31) ---

§ 6. Levering af elektricitet til en elkunde forudsætter en aftale herom mellem elkunden og en elhandelsvirksomhed. En elkunde kan frit vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt. Ved skift af elhandelsvirksomhed må elkunden ikke opkræves gebyr.

§ 6. ---

Stk. 2. ---

§ 6 b, stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde dynamiske elpriskontrakter.

§ 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler vedrørende aktive kunder, VE-egenforbrugere, borge-renergifællesskaber, VE-fællesskaber og aggregatorvirksomheder, herunder bestemmelser om deltagelse på elektricitets-

3. I § 5, nr. 4, indsættes efter »der er produceret på dennes lokalitet,«: »eller egenproduceret eller delt elektricitet inden for andre lokaliteter,«

4. I § 5 indsættes efter nr. 14, som nyt nummer:

»15) *Energideling*: Aktive kunders egetforbrug af vedvarende energi, som enten er:

- a) produceret eller lagret ved hjælp af en facilitet, de ejer, lejer, eller leaser helt eller delvist på eller uden for forbrugsstedet; eller
- b) hvis retten hertil er blevet overført til dem af en anden aktiv kunde, enten gratis eller mod betaling.«

Nr. 15-30 bliver herefter nr. 16-31

5. I § 5 indsættes efter nr. 31, som nyt nummer:

»32) *Seriel operatørmåling*: En måling fra en enhed, eller i forbindelse med en enhed, i installationen bag elkundens aftagenummer, der kan danne grundlag for en særskilt opgørelse af enhedens elforbrug til afregningsformål«

Nr. 32-38 bliver herefter nr. 33-40.

6. I § 6, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»En elkunde kan, ved anvendelse af seriel operatørmåling, indgå flere aftaler om levering af elektricitet og energideling under samme aftagenummer.«

7. I § 6, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om seriel operatørmåling, herunder om ansvar for måledata og måletekniske krav til enheder, der anvendes til seriel operatørmåling.«

8. I § 6 b, stk. 4, indsættes efter »dynamiske elpriskontrakter«: »og tidsbegrænsede fastpriselicitetsleveringskontrakter«.

9. I § 9, 1. pkt., indsættes efter »aktive kunder,«: »energideling,«.

markeder, produktion og forbrug og lagring af elektricitet, aggregering, betaling af tariffer, regler om etablering og regler om balanceansvar og balancering. Regler efter 1. pkt. kan indeholde forpligtelser for elhandelsvirksomheder, netvirksomheder og transmissionsvirksomheder.

§ 19. Transmissionsvirksomhed og netvirksomhed kan kun udøves efter bevilling, der kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i kapitel 7 og 8. Transmissionsvirksomhed varetaget af Energinet eller denne virksomheds heljede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet udføres dog uden bevilling.

Stk. 2. Bevilling, der gives for mindst 20 år, meddeles af klima-, energi- og forsyningsministeren for et nærmere afgrænset område.

Stk. 3. Bevillinger til at drive netvirksomhed, som eksisterer den 31. december 2020, forlænges uden forudgående ansøgning til og med den 31. december 2025.

§ 22. En netvirksomhed skal

- 1) opretholde den tekniske kvalitet i nettet,
- 2) måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde,
- 3) varetage opgaver vedrørende miljøvenlig elproduktion ifølge bestemmelserne i kapitel 9 og lov om fremme af vedvarende energi og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser samt regler fastsat i medfør af lov om pilotudbud af pristillæg for elektricitet fremstillet på solcelleanlæg,
- 4) kortlægge det samlede elforbrug i forsyningsområdet og offentliggøre data fra kortlægningen eller på begæring stille sådanne data til rådighed,
- 5) sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser i overensstemmelse med regler fastsat efter stk. 5,
- 6) give rådgivning og information om elsikkerhedsmæssige spørgsmål til elkunderne, elinstallatører og andre elfagfolk samt bistå Sikkerhedsstyrelsen med gennemførelse af tilsyn og undersøgelse af stærkstrømsanlæg og
- 7) basere udviklingen af nettet i netvirksomhedens netområde på en gennemsigtig netudviklingsplan, som netvirksomheden skal offentliggøre hvert andet år.
- 8) frisætte relevante data, som netvirksomheden er i besiddelse af, efter regler, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af stk. 5, 1. pkt.

§ 22. En netvirksomhed skal

1-8) ---

10. § 19, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udstedelse og forlængelse af bevillinger til at udøve netvirksomhed, herunder om krav til ansøgninger, dokumentation og procedure for ansøgning og tildeling.«

11. I § 22, stk. 1, ændres:

I nr. 6 ændres »stærkstrømsanlæg og« til: » stærkstrømsanlæg,«. I nr. 7 ændres »år.« til: »år,«. I nr. 8 indsættes efter »stk. 5, 1. pkt.«: »og«.

12. I § 22, stk. 1, indsættes som nr. 9:

»9) udlevere relevante data til Energistyrelsen, som netvirksomheden er i besiddelse af, til brug for udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, efter regler,

som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af stk. 5, 1. pkt.«

§ 22. (...)

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-6 og 8, og stk. 2 og 3, herunder om måling af elektricitet, om datafrisættelse, om opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, om dokumentation, indberetning og verifikation, om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger og om varsling af ændringer i priser og vilkår via datahubben. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse energibesparelsesaktiviteter, jf. stk. 1, nr. 5, skal ske efter udbud, og regler for udbuddets afholdelse og for virksomhedernes finansiering af de udbudte opgaver.

§ 22. ---

Stk. 1-12. ---

§ 28. Energinet skal udføre følgende opgaver:

1-20) ---

§ 28. ---

Stk. 2. ---

§ 51 b. Energinet betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet efter § 51, stk. 1.

13. I § 22, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »stk. 1, nr. 1-6 og 8,« til: »stk. 1, nr. 1-6, 8 og 9,« og efter »om datafrisættelse,« indsættes »om udlevering af data til brug for en netmodel,«.

14. I § 22 indsættes *som stk. 13*:

»*Stk. 13.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om netvirksomheders oplysningsforpligtelser i forbindelse med tilslutning til det kollektive net, og om, at netvirksomheder skal tilbyde modtagelse af digital kommunikation i sager om nettilslutning.«

15. Efter § 24 indsættes:

»**§ 25.** Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af fleksible tilslutningsaftaler.

Stk. 2. Ved en fleksibel tilslutningsaftale forstås et sæt aftalte betingelser for tilslutning af elektrisk kapacitet til nettet, som indeholder betingelser for begrænsning af og kontrol med indfødnig af elektricitet til og udtag fra transmissionsnettet eller distributionsnettet.«

16. I § 28, *stk. 1*, indsættes *som nr. 21*:

»21) Udarbejde forskrifter for serielle operatørmålinger.«

17. I § 28, indsættes *som stk. 3*:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge Energinet at etablere og varetage driften af en platform til deling af energi. Platformen skal indsamle, validere og kommunikere måledata relateret til den delte elektricitet, herunder sikre at den delte energi kan håndteres direkte i markedsopgørelserne.«

Stk. 2. Det samlede beløb efter stk. 1 fastsættes til 4,75 mio. kr.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af beløbet efter stk. 1 og 2.

§ 51 c. Netvirksomhederne betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til følgende opgaver:

- 1) Tilsyn med netvirksomhederne efter § 51, stk. 1.
- 2) Behandling og vurdering af netvirksomhedernes forskningsopgaver efter § 22, stk. 8.
- 3) Udarbejdelse og offentliggørelse af elstatistik til kortlægning og offentliggørelse af data om elforbruget efter § 22, stk. 1, nr. 4.

§ 51 c. Netvirksomhederne betaler halvårligt et beløb til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet til dækning af omkostninger til følgende opgaver:

1-2) ---

§ 51 c. Netvirksomhederne betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til følgende opgaver:

- 1) Tilsyn med netvirksomhederne efter § 51, stk. 1.
- 2) Behandling og vurdering af netvirksomhedernes forskningsopgaver efter § 22, stk. 8.
- 3) Udarbejdelse og offentliggørelse af elstatistik til kortlægning og offentliggørelse af data om elforbruget efter § 22, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2. Det samlede beløb efter stk. 1 fastsættes til 0,9 mio. kr., som opkræves hos netvirksomhederne. Beløbet fordeles mellem netvirksomhederne i forhold til den mængde elektricitet, som er transporteret gennem netvirksomhedens net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af elektricitet i netvirksomhedernes netområder i det foregående kalenderår.

§ 69. ---

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indtægtsrammen og de elementer, som indgår heri. Der fastsættes bl.a. regler om følgende:

1-3) ---

18. § 51 b, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på det samlede beløb efter stk. 1.«

19. § 51 c, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

20. I § 51 c, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) Udvikling, drift og vedligehold af en netmodel, herunder indsamling af relevante data.«

21. § 51 c, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om størrelsen på det samlede beløb efter stk. 1. Beløbet opkræves hos netvirksomhederne, og fordeles mellem dem i forhold til den mængde elektricitet, som er transporteret gennem netvirksomhedens net til forbrug i Danmark, på baggrund af opgørelser over målinger af forbrug af elektricitet i netvirksomhedernes netområder i det foregående kalenderår.«

22. I § 69, stk. 5, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Fastsættelse og justering af det fremadrettede forrentningsgrundlag, herunder ved modregning af beløb fra modtagne tilslutningsbidrag, som er ført som passiver på netvirksomhedernes regnskabsmæssige balance med henblik på periodiseret indtægtsførelse.«

Nr. 4-11 bliver herefter nr. 5-12.

23. Efter § 71 b indsættes:

»**§ 72.** Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter krav til elhandelsvirksomhedernes risikostyring.«

§ 72 b. Elhandelsvirksomheden køber net- og systemydelser af netvirksomhederne og Energinet. Elhandelsvirksomheden fakturerer elkunderne for levering af elektricitet, herunder net- og systemydelser, jf. § 73, stk. 3, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Elafgifter viderefaktureres uændret til det relevante aftagenummer. Endvidere viderefaktureres netvirksomheders bindende midlertidige prisnedsættelser uændret til de relevante aftagenumre.

§ 72 c. ---

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Elhandelsvirksomheden indhenter via datahubben oplysning om forbrug og tarifoplysninger m.v. på hvert enkelt aftagenummer, som er omfattet af en aftale med elhandelsvirksomheden. Elhandelsvirksomheden kan endvidere indhente oplysning om det summerede forbrug og om den samlede betaling herfor til hver enkelt netvirksomhed og Energinet. Forbruget af elektricitet opgøres ud fra målte eller beregnede data.

§ 72 c. ---

Stk. 1-5. ---

Stk. 6. Årsafregning, periodisk slutaftregning og slutaftregning ved ophør af et aftaleforhold sker ud fra målte data. Er det ved afregningen ikke muligt at foretage måler aflæsning, skal netvirksomheden indberette oplysning til datahubben om et skønnet forbrug i henhold til Energinets forskrifter. For meget betalte acountobeløb tilbageføres til elkunden samtidig med årsafregningen eller slutaftregningen.

§ 72 d. Netvirksomheden og Energinet fakturerer elhandelsvirksomheden for deres ydelser ud fra det samlede forbrug i en måned og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftagenumre. Netvirksomheden fakturerer ligeledes elhandelsvirksomheden for elafgift, som netvirksomheden skal svare efter lov om afgift af elektricitet. Energinet fakturerer endvidere elhandelsvirksomheden for betaling for elafgift, som Energinet skal svare efter lov om afgift af elektricitet, for elkunder, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

§ 73 a. ---

§ 82 b. ---

24. I 72 b, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »viderefaktureres uændret til«: »elkunden på«.

25. I 72 b, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »prisnedsættelser uændret til«: »elkunderne på«.

26. I 72 c, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »forbrug«: », serielle operatørmålinger« og »på hvert enkelt aftagenummer« udgår.

27. I § 72 c, stk. 5, 2. pkt., indsættes efter »det summerede elforbrug«: », serielle operatørmålinger«.

28. I § 72 c, stk. 6, 3. pkt., udgår »Årsafregning, periodisk slutaftregning og« og »med årsafregningen«.

29. I § 72 d, stk. 1, 1. pkt., udgår »og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftagenumre«.

30. I § 73 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »købergrupper« til: »kategorier af netbrugere«.

31. Efter § 73 b indsættes før overskriften før § 74 a:

»§ 74. Klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelsen af priser for elektricitetslevering.«

32. I § 82 b indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Prisportalen skal opfylde følgende betingelser:

- 1) Være uafhængig af alle markedsaktører og sikre, at alle elhandelsvirksomheder behandles lige i søgeresultaterne.

- 2) Det skal tydeligt angives, hvem der er indehaver af prisportalen samt den juridiske person, der forvalter og kontrollerer prisportalen, herunder hvordan den er finansieret.
- 3) Der skal fastsættes klare og objektive kriterier for, hvad sammenligningen bygger på, og disse kriterier skal offentliggøres.
- 4) Der skal anvendes et let og utvetydigt sprog.
- 5) Der skal gives præcise og ajourførte oplysninger med angivelse af tidspunktet for den seneste ajourføring.
- 6) Den skal være tilgængelig for personer med handicap ved at være opfattelig, anvendelig, forståelig og robust.
- 7) Der skal stilles en effektiv procedure til rådighed for indberetning af forkerte oplysninger om offentligt-gjorte elprodukter.
- 8) Anvendelsen af personoplysninger begrænses til at omfatte de oplysninger, der er strengt nødvendige for sammenligningen.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 85 d. ---

Stk. 2. Forsyningstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder eller strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

§ 86. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 77, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 86, stk. 1. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 77, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets

33. I § 85 d, stk. 2, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

34. I § 86, stk. 1, 2. pkt., ændres »artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.,« til: »artikel 8, stk. 1, 1.-3. pkt., 5. pkt., stk. 1 a,«.

35. I § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 1 og § 87 b, stk. 1, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 87 a, stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 87 b, stk. 1. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

§ 87 a, stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

36. I § 87 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.« og »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1«, og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.

§ 2

I lov om gasforsyning, jf. lovekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret ved lov nr. 1787 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

§ 48. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 41, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 48. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 41, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de

1. I § 48, stk. 1, 2. pkt., ændres »artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.« til: »artikel 8, stk. 1, 1.-3. pkt., 5. pkt., stk. 1a og 1b.«.

2. I § 48, stk. 1, 2. pkt., § 49 a, stk. 1, og § 49 b, stk. 1, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.

pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 49 a. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

§ 49 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

§ 49 a. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

3. I § 49 a, stk. 1, ændres »artikel 4, stk. 1« til: »artikel 4, stk. 1, 1.-3. pkt.«, »artikel 9, stk. 1, 1. pkt.« ændres til: »artikel 9, stk. 1«, og »artikel 15« ændres til: »artikel 15, stk. 1-4«.

§ 3

I straffeloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 434 af 25. april 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1786 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

§ 299 d. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i ---

2) overtrædelse af artikel 3, stk. 1, litra a eller c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller ---

1. I § 299 d, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »engrosenergimarkederne«: »med senere ændringer«.